

1880 / 649 2280
Daria Guna dastan
تاریخی مکتوب —

S/O

82121

V 4/11 V

SL No
080766

॥ अथ विश्वगुणादर्शः प्रारभ्यते ॥

१ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीराजीवासवसस्थलनिलयमाहस्तवास्तव्यलोलुलाब्जाः ॥ सरंतीमधुरमधुमरीनाभिपद्मेभ्यः ॥ अस्तौकं
 लोकमात्राद्विमुक्तमुरवशि शोभाननेष्वर्च्यमाणं शंखश्रोतेन दिव्यं पद्मं इति विबुधैः शंख्यमोहापुनातु ॥ १ ॥ कीचीमेडलमेडनस्य मरिवनः क
 र्णदभूभृद्गुस्तानायस्य दिगेतकां तपशसोयं भागिनेयं विदुः ॥ अस्ताकाध्वरकर्तुरप्ययगुरारस्यैष विह्वलः पुत्रः श्रीरघुनाथदीक्षित
 कविः पूर्णगुणैरधते ॥ २ ॥ तत्सुतस्तर्कवेदांततंत्रव्याकृतित्तिचिंतकः ॥ व्यक्तं विश्वगुणादर्शं विधत्ते वै कृताध्वरी ॥ ३ ॥ पद्येयद्यपि विद्यतं बहसतां ह
 विगर्धनतद्गद्यं प्रतिपद्यते न विजहत्पद्यं बुधाः स्वाद्यताम् ॥ आधत्ते हितयोः प्रयोग उभयो रामो दभू मोदयं संगः कस्य हि न स्वदेत मनसमाध्याकमृदो न
 योः ॥ ४ ॥ त्रिधावलोकस्तद्दृष्ट्या कदाचिद्विमानमारुह्य समानरूपम् ॥ कृशानुविश्यावस्तनामधेयं गंधर्वशुग्मं गगने च चारु ॥ ५ ॥ तत्र तु ॥ कृशानुरकृशा
 मूर्यः पुरोभागी पदंगतः ॥ निःश्वसुर्भूहि स्वगुणग्रहणकौतुकी ॥ ६ ॥ अथ पुरतः समापतंतमरविंदबांधवमवलोकय च वदतैनमागमसागरपारहृष्य
 निःश्वसुः ॥ ब्रह्मचर्यव्रतं क्षर्गगुरवे कोकसतते ॥ कृष्णबिंबो कलोलायुक्तोऽसज्जोतिषे नमः ॥ ७ ॥ कृशानुः ॥ सखे कथं सकलं भुवनं शोषकारिणं त
 पनमपि न मनकर्म करोषि ॥ पश्य ॥ पांथान्दीनानहहवसुमानां तपां धान्विधत्ते शष्कां पृथ्वीरचयति तरां शोषयत्योषधींश्च ॥ कासारानां ह
 ति विभवं क्वां तपां तिप्रदानां क्रूरस्यैवं गुणलवकथाका स्वतोभास्वतोऽस्य ॥ ८ ॥ विश्वावसुः ॥ किमरे भगवंतमरविंदबांधवमपि विनिंदसि
 शृणु पुरोभागी न ॥ तृष्टिं पृष्टिं भिरारचय्य जगतस्तृष्टिं सरीसर्पिः पृष्टिं द्वाग्विशिनष्टि दृष्टिं पुनृष्टं ध्वांतं पि नष्टि स्थिरम् ॥ प्रोक्ता नैव पवर्गमार्गद
 मर्षं पद्मोद्गच्छासिनं कौनस्तौ तिसमस्तलोकस्तद्ददौ भूषणं पूषणम् ॥ ९ ॥ किंच ॥ यदानपश्यति तमो विमर्दिनं रविं जनास्तत्कथयंति तदिदं नमः ॥ १० ॥
 नोत्पसौ देहभृतां स रोगतां धिनोति चांभोजततिं स रोगताम् ॥ ११ ॥ अपि च ॥ ॥ टि० १ ॥ ब्रह्मणः ३ मधु ४ शक्ता ५ सहसंबंधसादृश्यं यो न पश्यति स मृदि
 ति च वनात् तद्दृष्ट्वा नैव यस्यात्तादृशं रूपं यस्य तत्मानेन पूजया सहितं रूपं यस्य तत् ६ दोषकटक् ७ सूर्य ८ विलासः ९ जलशोषकारिणं लोकस्य रोगकारिणं
 १० मित्राणां कमलं कासारं वंशं धिनीम् ॥

आशापालेषु पाशा युधयमबलभिन्मारुतेशादिकेषु प्रायोभूयः सृजाग्रत्त्वपि च श्रुतियाभासराभूसुराद्याः ॥ परस्मैकालत्रयेपि प्रतिदिवसमभ्यु-
 कुर्वते धर्मप्रदानं सैषात्रप्येव विद्यातपतिरविमयी सर्वलोका नूपुनाना ॥ १॥ कृतत्रिदशपोषणं रुशरथो गंतोषणं पिशाचकुलभीषणं पुण्यतम-
 लापेषणम् ॥ विनम्रगदशोषणं विहितवारिजोन्मेषणं नमस्कृतपूषणं ननु नभस्थलीभूषणम् ॥ २॥ विश्वावसुर्विभावसु मभिष्टुर्वैभूजैलिभरु-
 शानुना सह द्वादशात्मानं समयागमयामास विमानमानमच्चतुर्द्विबमध्यधामानमतिमानमहिमानपरमात्मानम् ॥ प्रशस्तगुणविधवे प्रपदन-
 स्पृशां बंधवैस्वतोषहतपात्रने सकलदेहिनामात्मने ॥ नमः कमलवासिनी नयनसौख्यसंधायिने तमः शमविधायिने तरणिमुल्लस्यपिने ॥ ३॥
 पुनः समस्तगुणेषु ॥ भानुभानुदलदञ्जलोचनं भक्तलोकभवपाशमोचनम् धामतामरसंवाप्तिनी सखं हेमवर्णमिहसौतिमसुखं ॥ १॥ ॥ ॥ ॥
 नुः किमरेकेवैल्लिख्यते ॥ विनारायणो भवता विवेकलाभवतापि स्तवनभाजनी क्रियते ॥ तथा हि स्वेनादौ सकलं जगद्दिव्यं तं स्वेनैव संरक्षितं भि-
 न्तमुकुटं एष विधृतानेह हि निंदोचितः ॥ उत्पाद्यस्वयमुत्तमान्फलतरुनुल्लास्य चारूढकैरुच्यतेऽपि किमुच्छिन्नतिजगति छित्वापि किं न दूति ॥ १॥
 किंच ॥ स्वनुज्ञामनवाप्य दर्पभरतः स्वाज्ञाविलंघेत यस्तस्यैवेहतनोति लोकिककनूपश्चंदोऽपि दंडुरुषा ॥ अंतर्गम्य पश्येत्प्रवर्त्य भविनो हस्तस्वयं
 मारकेयस्तान्पातयति क्रुधास्तु न किं नारायणो निर्गुणः ॥ १६॥ विश्वावसुः ॥ अहो बतमतिरिति स्थूरा ॥ यतः परमकारुणिकं भगवंतं पंकजवामिनी
 प्राणनाथमपि स्पृशति तं वापोलभः ॥ आकर्णया ॥ चिरायं संसृत्य दधौ समज्जनं नमज्जनं मज्जनं इत्यधोऽसजः ॥ दयापयोधिः परिगृह्य दुर्लभं वि-
 जंयदं प्रापयति स्वयं प्रभुः ॥ १७॥ किंच ॥ लीलालोलुतमोरमामगणयन्नीलामनालोक्य नमुंचन् किंचमहीमहीश्वरमयं मंचं हठाहं चैव बाष्प-
 त्यज्यन्ति ज राजमप्यतिजवाहाहंतलोकांतराद्गोसुं शोषिरुदित्तरत्वरुदैद्राहग्रहातंगजम् ॥ १८॥ अपिच ॥ वैकुण्ठमहसाहचारिवलमहारे
 १ विक्रमनेषी वरभतिशयमहिमानम् ३ सूर्यकिरणविकसितकमललोचनम् ४ लक्ष्मीसखीना राक्षसलब्धतेजः ५ सूर्यमानभवतीत्यर्थः ६ निंदा ७ अहं नाथि
 कंतर्गता ॥

वि- २ मंमदेनोच्चैश्चैव वंद्यं इति तु द्विरप्यकशिपुं वेतंतुमुत्कंठया॥ सैतद्वेषमशेषभीषणमहोगृहं स्वरागौरवात्प्रल्लादव्यसनासहिष्णुहृदयादा
 कंठकंठीरवः॥१९॥ अन्यच्च॥ अवेमव्यापाराकलनमतुरीस्यशोमचिरादनुभीलन्तनुं प्रकरिष्येताया समसकृत्॥ विषीदत्ये चाली विषेदपन
 धेकप्रणयिनः पतनानिर्माणं पतनं पतिकेतो रवतुनः॥२०॥ अपरंच॥ काकेः शोकं व्यसृजदमितं वृद्धगृध्रोप्यनेकानुलोकं ह्येमेकशालमगमक्षि
 विषादं विषादः॥ राज्यं प्राप्सौ कपिनिशिचरो राघवत्वे मुरारेः पारेवाचां जयति करुणा परपदा सखस्य॥२१॥ तदेवं देवपरिचूटे तस्मिन् दयापयो
 धावप्युपन्यस्तनैर्घृण्यतव तावदने पुण्यमपुण्यफलं बुद्धेः पिशुनयति शृणुतावत्॥ जीवानां दुष्टमिव त्वमिषतां स्वर्गापवर्गावदं देहं दत्तवति श्रि
 यः प्रियतमेनैवोपकारस्पृतिः॥ दुःखे जातिचिदागते स्वकलितादुष्कर्मणः पद्मिमायायेदं बनिगमिष्यसनिभिर्नैर्घृण्यमारोप्यते॥२२॥ दंतनैतं
 वः पामराः स्वापराधं परमकारुणिके तस्मिन् ब्रह्मण्यध्यस्येति॥ कुशत्यागकृतेपितेन करणव्यूहेन देहेन च स्वानर्थं वनजंतुगर्जयति चेन्नैतु निप
 तुः कुतः॥ प्रसूते प्रायुजं कुसुमेन जगुरुणा दत्तेयतेनैव चेत्सुत्रोदंतिनिजं वपुः कथयरेतत्रापराधीतुकः॥२३॥ किं बहुना॥ आस्त्रभूरिनिजस्वरूपम
 तपेस्वाराधनायैव वपुः स्वध्यानाय मनश्च शुद्धिमनसां लब्धुं चेतीर्थादिकान्॥ तत्त्वान्यप्युपदेष्टुं च तमगुरुत्वरत्नानुगृह्णाति नः संसारे तदपि भ
 ममयदि किं कुर्वीत सर्वेश्वरः॥२४॥ इति परिक्रामन् किंचिदंतरमपसृत्या धस्तादवलोक्य च॥ सर्वे सकलपुरुषार्थसाधनानुष्ठानं देतुं भूततावदव
 लोकय भूलोकम्॥ सबहुमानम्॥ स्वर्गो को भिरदो निवासि पुरुषारब्धातिशुद्धा ध्वरस्त्राक्षकारवषट्क्रियोत्थममृतं स्वादीय आदीयते॥२५॥ अग्न्याय
 प्रवणैरलंकृतिजुषैः सुधैर्मनुष्यैः शुभैर्दिव्यैश्चैत्रसरित्पवित्रवपुषे देवैः पृथिव्यै नमः॥२५॥ रुशानुः सखेनाकगुतोपि भवान् नृक्रेयलोकन
 मस्तु भवति॥ जननमरणत्वाधिव्याधिप्रमेदशुभेराकलनमलिना लोकाः शोकातुराश्च भुवंगताः॥ तदिह मदिभिः स्फुटैश्चिह्नैर्देवैर्गणैश्च
 १ द्रौपदी २ विष्णोः ३ इन्द्रकाकः ४ नटापुः ५ प्रमो ६ इवतु अनिमिषतां पाषाणवदचेतनानाम् ७ अपराधः ८ अशुभं ९ मत्तैः ॥

॥ प्रभुभिरुदितस्मृत्यैस्त्रितैर्बुधः स्पृहयेतैकः ॥२६॥ बालत्वेवातरुणिमनिवाप्रायशो वार्धकेवा मृत्वा मर्त्या वतयमभटैर्बध्यमेवाप्यथंते
 श्रयस्तत्राममितविपदाजीवतां वाकिमास्ते कस्मिन्ग्रामे पुनरनुहं कर्षणकुशहानिः ॥२७॥ विश्वावस्तुः ॥ सत्यं तथापि मास्मिन्नेव
 ममानुषं जन्मदुषः ॥ रामः सौमस्यदाता भुवि ननु मनुजैरावणस्य प्रहृता तत्तातः किं न मर्त्ये स्त्रिदशकुलपतेर्देव्यसुहृदसहायः ॥ कृष्णो नृणां से
 देयो हरत नरतया नः श्रुतं किं त्वया सौकेते देवाः प्रभावात्स्वयमतिशयिता मानवा हानवा वा ॥२८॥ किंच ॥ मां धाता तत्र भगीरथः प्रसूयमानः
 वकुलस्योरघुः पूरुः सौपिपूरुवाः सच शिविः पुण्यश्चरुक्मांगदः ॥ वैदेहो नृपश्च वैदेह्यपतिर्विशेषमातिर्नलः पाशे चोत्तिनृपाः प्रशस्ता
 यशसः प्रादुर्बभूवुर्न किम् ॥२९॥ कृशानुः सार्धांगोकारम् ॥ कामजनाः केपि गुणाभिरामाः क्षमातले संतिपुगांतरेषु ॥ कलौ पुगे स्मिन् गुणले
 शवं ध्याः सर्वे विश्वेर्वैदोषभाजः ॥३०॥ मंदे तरे स्मरमलीमसमानसानां मन्युस्पृहा दुरभिमानमदास्पदनाम् ॥ काये कलौ कलुषतः कस्मिन्
 दयानां दोषा यदृष्टिरिदं तदुरीश्वराणाम् ॥३१॥ विश्वावस्तुः ॥ तथापि सर्वे कलुषाः कालिकाभिमानुषानदवणीयाः ॥ यत् सर्वकालमपि संत्येव साध
 के ॥ पश्य ॥ हरितभरितक्षीबह्यापप्रसादनिपादराः कम्पलनयनस्त्वेरऋषिडागृहायित हृद्गुहाः ॥ निगमपदवीनि वीहापसिता बुदिताः स्वयंकृतिनः
 कृतिनः संहृश्यन्ते कलावपि निर्मलाः ॥३२॥ अथ वा ॥ यदि ते मदीये वचसि न विश्रम्भसंभवस्तर्हि तत्र तत्र संचारमारचय्यत तद्गुणप्रदर्शनं कर
 वाणीति विमानमग्रतः स्थापयन् गुल्फानिर्दिश्य ॥ इदं बुदिरकाश्रमस्थलुभिदैव नारायणस्तपस्पति नमस्यतां स्थिरतमंतमः शोषयन् ॥ वि
 कसिधिषणोन्मिषट्टिषयवर्जनाः सज्जना जना र्दनमहर्निशं भुजगमंचमंचेत्यमी ॥३३॥ कृशानुः ॥ सखेतवा त्रगुणवचा समर्थं तं न रोचते मत्स्यम्
 ॥ यदत्र जागर्ति शिला समं हिमं स शीतला गंधवहाश्च दुःसहाः ॥ जलावगाहा च किं तो ज नृसूतः कुतस्त्वनुष्ठास्यति कर्म निर्मलम् ॥३४॥ विश्वा

१ इन्द्रस्य २ कर्कत्तरः ३ बह्वः ॥

विव वस्तुः ॥ अस्मदनुकूलं मेतद्भवति बहुक्तम् ॥ परमहिमयुतत्वात्प्राप्तवैकुण्ठसाम्यं पदमिदमुत्प्रातः पंडिताः शान्तिमंत्रः ॥ मुद्गरिहसमयेषु स्नानहेतोः
 ३ स्मोणास्तदपि भृशमरोगास्तास्त्यक्ते तैः प्रसादात् ॥ ३५ ॥ वृत्तिविमानमन्यतः प्रस्थाप्य सांजलिधूमः ॥ सोक्तायनमः पुरायभवतु स्तोत्ररश्मीषु
 धेनानादोषमुषेतदंतरजुषेदेव्यसरखैनमः ॥ येमीतत्तदभूमिषु प्रविलसद्रूपाश्च यूपस्थितास्तेभ्यो मानुकुलीनकीर्तितिकोपभायितेभ्योनमः ॥ ३६
 पुनः पुननिरीक्ष्य सभक्त्युन्मेषम् ॥ भवसागरशोषणेन पश्यच्चरणान्तः पुरजीवनौषधेन ॥ रजसारघुनाथपादभाजारविताहः प्रशमामि म्रानयामि
 ॥ ३७ ॥ पुनः सानुस्मरणं गमाचकम् ॥ कल्याणोत्थाससीमाकलयतुकुशलं कालमेघाभिरामाकाचित्साकेतधामाभ्यनहनगति कुंतिहारिप्रणामा
 सिद्धयौहीनिक्रमाधृतजनकसुतासादरापांगधामादिष्णप्रख्यातभूमादिविषदभिनुतादेवतारामनुमा ॥ ३८ ॥ दशाननकुशवसनत्रसदशपत्ने
 कव्यथाविलोपकरोपकीवस्तुमतीकृतावलुभः ॥ कृपारसमपारससृतिपयोनिधेस्तारकं लुपीष्टसूक्ष्मकृत्स्नमणैकतानेमपि ॥ ३९ ॥ अ
 पिचासजयविचित्रचित्रोपस्थदिवरचरणपुष्करकरेणुः ॥ महिषीमृषिसिंहस्यप्राजीजनदीपवृषद्वेदेतुः ॥ ४० ॥ प्रियंसिभूषणसिद्धहावहा
 न्यः प्रेयान्सर्पाज्जनकीर्तनायाः ॥ काकायकं कायचपादितेष्टदाशायकीशायचराक्षसाय ॥ ४१ ॥ अपिच ॥ अभीष्टपटकः सितावतुलसीति
 कोदंडभागिति सभमिदं पुनः परममद्भुतं ब्रूमहे ॥ विधूतपरमैर्तिकोविधदितैरिच्छः स्वयंसकुंभजनेकंप्रभुः शकलयां यमूतकं ॥ ४२ ॥ कशातुः
 १ परमहिमाविष्णुः पक्षेभतिशीतमरोगमसहिताः स्मोचरणमिनेश्वर ॥ अयोध्यायै ४ आश्रयदंडवत्संजातेभ्यः ५ पश्यंतोचरणौ यस्येति वयाविधीमैतयैवदंतः पुरं ॥ ४३ ॥
 तज्जीवनपाषाणत्वनिरासपूर्वकमाजुषीकरणं तत्र औषधरूपं दलज्जितः ७ कुर्यात् ८ वरप्रेष्ठोयश्चरणकमलसंबंधिरेणुः ९ कृषिप्रेष्ठस्यगौतमस्यपत्नीम् १० सुकृतं उक्त
 ११ चरणमुक्ताग्रजोगजः सिंहस्यमहिषीजनयामास दण्डवत्पथस्तस्मै दये हेतुरिति चित्रम् ११ अभीष्टजनकः पक्षे अभीष्टपटकः कुंभीयस्य १२ अतिकोविदः १३ दंडानुप
 भतुलादीसितेजः सैत्रननद्रव्यस्येत्थुलदीप्तिकः दंडभाक् इति छेदः १३ परमपीडा पक्षे महिकारः १४ शत्रुसमुदायः पक्षे आराविशिष्टचक्रम् १५ यः १६ कुलायः १७

कथं नाम राम भद्रमनुचितकर्माणमप्येवमीदृषे ॥ वर्षीयानपि जानकी सहचरो मातुः सपत्न्यामुदेसंपन्नं श्रद्धास्तिपत्तितुरगैः संपन्नं यरान्पुं
जम् ॥ विदं नृपतपनं वनं कथमसौ न स्यादयुक्तक्रियोगव्यंदुग्धमपास्य पास्यति जनः को वा यवागूरसम् ॥ ४३ ॥ किंच ॥ धिक्कृत्येव प्रसास्य
नधीशां लिने बालिनं सोयरास्य सवगे निग्रहं कृते सग्रीवमन्वग्रहीत् ॥ तुंगप्रस्तरभंगलिप्सुरिह निःशंकं तुटं कृत्य जनसंकल्पं कृत्य तिपकनद
ल्लाहानप्रसंगा यकः ॥ ४४ ॥ कृत्वा सेतुं किल जलनिधौ पुवं डयित्वा दुरध्वानलब्ध्वा देवीं स्फुटविदितसंश्रुद्धिमग्निप्रवेशात् ॥ भूमीप्यनां भुवन
जननीं भूमिकेन्द्रमनन्यामंतर्वत्नी मनयत वनं हंत पोले स्त्यहं ता ॥ ४५ ॥ विश्वावस्तुः ॥ सरवे गुणेषु दोषा विष्कारं कथं कारमप्यचुत्तमसि ॥ शुरावसत्यो
क्ति निरासहेतोः स्वराज्यमप्योषिसरामचन्द्रः ॥ तृणाय मेने निपुणाय तेन फणाभृदी शोपि पणायितुं तम् ॥ ४६ ॥ किंच ॥ बालिनिबलाभिर्मालिनिमा
यति सग्रीवमग्रीवमग्रीवम् ॥ अस्म्यभक्तिशिवविदिवं सुव्यक्तं ते तुदीनबंधुत्वम् ॥ ४७ ॥ किंच ॥ लक्ष्मीवस्थसि विभ्रतप्यविस्तरामाकृतिः श्रीपतिर्दे
निकामपि मानुषीमभिनेयन्वीराग्रयायी विद्याम् ॥ कल्याणीं तु वनीमनी नयदहो कस्याप्यमृष्यन्वचो मेदिन्या मवलोकितः किमपरो मानी पुमानीदृ
शः ॥ ४८ ॥ वस्तुतस्तु ॥ यतुं कर्तुं श्रितराम भद्रानुगणानुगुणानां गणनादरिद्रान् ॥ प्राचेतसाद्याः कवयो न वद्यायदेकदेशाकलनेपि नेशाः ॥ ४९ ॥
तथापि ॥ तदीयगुणार्णवकणानामेकदेशलेशकौटितमांशुकलामात्रमिदमत्र भवता श्रोतव्यम् ॥ काकुत्स्थकुलपयाय कलशाणवैकोक्तभः ॥ की
सल्यास्तु कृतव्रातकल्पकप्रसवोदयः ॥ ५० ॥ प्रौढपंक्तिरथागारपरिष्कारहरिन्मणिः ॥ जानकीलोचनद्वंद्वचक्रोरानन्तचंद्रमाः ॥ ५१ ॥ संसारमार्ग
संचारश्रोतच्छाया महीरुहः ॥ सर्वपातकवेतालसमुच्चाटनमांत्रिकः ॥ ५२ ॥ करुणारसकल्लोलपीयूषवरुणालयः ॥ तपोधनजनाकांक्षातटाकावन
वोदयः ॥ ५३ ॥ विशाखिरहणोद्यानं विनयास्थानमंडपः ॥ सारभ्यप्रभवोत्कर्षसमावेशनिवेशनम् ॥ ५४ ॥ टि० ॥ १ कांजी २ सीता ३ नविद्यते न्येनुचरदिर्ध
स्यास्तामेकाकिनीमित्यर्थः ४ रावणः ५ समर्थो भासि ६ स्तोतुम् ७ अरण्ये ८ विपुलान् ९ क्षीरसमुद्रः १० दशरथः ११ अलंकरणम् १२ समुद्रः १३ प्रभुत्वं प्रतापो वा ॥ ॥

वि-ट सौजन्यवादान्यकयोः सामानाधिकरण्यभूः॥ सौमुख्यमुख्यभवनंसौहादकावतादका॥ ५५॥ सुदु तोत्साह शक्तिनामसाधारणजीविका॥ प्रसादलु
 ४ क्ष्म्याः प्रासादः प्रसादस्यपरागतिः॥ ५६॥ प्राणप्रतिष्ठाक्लिष्टानांप्रपन्नानां परायणम्॥ अनपायसंवेदीनामवगाहनदीर्घिका॥ ५७॥ जंभशोसनजीवी
 नुर्नन्मगेहंजयश्रियः॥ दुर्वारघोरद्वारिद्वर्षीकरस्वगेश्वरः॥ ५८॥ तत्तादृक्तादकादेहेध्यातराजीवबाधुवः॥ सुबाहुमत्तमातंगसंहारकरकेसरी॥ ५९
 भागेवग्रहदाग्निपरिवर्जननिर्झरः॥ विराधामव्यदुरांतकुविद्रावणमहौषधुम्॥ ६०॥ खरदृषणकिंपाकस्वंडनैकपरम्वधः॥ दुर्मोचनीयमारीचकीच
 कप्रबलानलः॥ ६१॥ गृध्ररान्नस्यनाकादिलोकाक्रमणवर्तिनी॥ कबंधमयकासारकवलीकिरणातपः॥ ६२॥ शबरीदित्तकल्हारशारदज्योत्स्विने
 दयः॥ पावमानिषशः काश्राप्रकाशशरदागमः॥ ६३॥ प्रगल्भबालिनीमृतप्रोत्सारणसमीरणः॥ सुग्रीवराज्यसामग्रीसुदिनंकावनौकसाम्॥ ६४॥
 दुर्निरोधधुनीनाथजाडद्वारिगविकित्सकः॥ दुष्टनक्तंचरस्तोमधूमकेतुविजृम्भणम्॥ ६५॥ कुम्भकर्णमहांभोधिस्तंभनेकुम्भपंथवे॥ बलीयोरावणप्रा
 णपाषाणदलमेघिकः॥ ६६॥ विभीषणस्यसांज्यविश्रीणनस्तरदुमः॥ अयोध्यापुरनारीणामस्णोरत्पद्मतोत्सवः॥ ६७॥ अभिविक्तोयथावच्चवसि
 सुधिर्महर्षिभिः॥ रमतेसुमतेजस्वीरामः कामसमोदति॥ ६८॥ अत्रैकिलपवित्रचरित्रः कश्चिद्विपश्चिदजस्त्रमित्यमनुसंधत्ते॥ ध्यायामिरामुयभिराम
 गिरामरंदागुमदप्रमितेराममरेविरामम्॥ आराममद्वतुरामलसद्गुणानाघोरामयद्रमसुरामरवेदितांघ्रिम्॥ ६९॥ दयासमुद्रप्रेतयेसुदेधिकान
 नूकाननेपलाशनपलायनप्रणयिकामुकेधार्मिके॥ समीरजसमीडितेप्रविशचित्तमेसत्तमेबलीकृतवलीमुखेमनुजधर्मिणिब्रह्मणि॥ ७०॥ अ
 स्त्रमासतृणंप्रियादुहितृणामासस्मरारैर्धनुर्दारामासमुनेःशिलापिनृवरामासस्वयंपादुका॥ कुल्यामासमहर्षणोपिकपयोयोधांबभूवस्तदापौल
 १ औदार्यम् २ बृद्धः ३ नीचनारथ ४ रोगः ५ दुर्वस्वः ६ भार्गः ७ कबंधारव्योदानवः ८ हनुमान् ९ यशोलक्षणदर्भभेदः १० समुद्रः ११ विध्यंससूचकोत्सातप्रसरणः १२ मयः १३
 ख १४ रानं १५ प्राप्ताभार्य १६ अधिकप्रीति युक्तमुखे १७ राक्षसाः १८ हनुमान् १९ वानरः २० अस्त्रवदाचरतिस्त्रयस्त्रयत्वंप्रापेत्यर्थः एवमप्रेतृणामासेतदित्युक्तं ध्यायामि

स्तोमशकोबभूवभावंस्त्वंमानुषीमासिथाः॥७१॥ अशिलाप्राणदपरैरचराचरमुक्तिदैः॥ असर्वभूताभयदैरशर्वधनुरदनैः॥७२॥ अब्रह्मास्मी
 ततृणैरतृणिकृतरावणैः॥ अलंकातरदेवैस्तैरलंकापुरसाधकैः॥७३॥ इतिविमानंदक्षिणतःप्रस्थाप्यकृशानुमुद्दिश्य॥ शिथिलितभ्रमरवेष्टित
 हृवैकुण्ठपादाकृतविपत्पनोदाकृतचित्तप्रमोदा॥ विमलतरतरंगाविश्रुतंभोधिसंगाविहितदुरितभंगावीक्ष्यतामत्रगंगा॥७४॥ कृशाशुः॥ उपे
 क्षणीयानिभागीरथीयानिपानीयानिकिमितिबीक्षणीयानि॥ यतः॥ येषांजनिश्चरणतस्तद्द्विरण्यहर्तुर्दोषाकरेणगुरुदारविटेनमुपैत॥ ब्रह्मोत्त
 मागभिदम्बसहस्थितिश्चरण्यातो लयोजलेनिधौकिलगांगवाराम्॥७५॥ विश्वावसुः॥ शोतं पापंमदमतेकिमुकुटपादार्किंनिष्पदिनीधुनीम
 पिनिंदसि॥ पश्य॥ गंगानिवारिगरुडध्वजपादपद्मादाविर्वभूवुरपुनन्युनरिंदुमौलिम्॥ निन्युविचित्रममृतंसगुरान्वयचनेतोधिकंभुविषवित्रन
 मंसमंचा॥७६॥ किंचिदं॥ सासर्वतोमुखवतीतटिनीसरोगांमूर्त्तिविधेरिवविभेति सरस्वतीच॥ भेदस्त्वियान्बलिभिदश्चरणारविदादाद्याबभूव
 चरमाकिलनाभिपद्मात्॥७७॥ अपिच॥ भागीरथीप्राप्यबुधाःपितृभ्योजलांजलीन्सादरमर्पयंति॥ पापानिसर्वाणि ततःपितृणांभवत्सहो
 दत्तजलांजलीनि॥७८॥ अन्यच्च॥ भागीरथीयःपटुधीरुपास्तेयश्चाक्रतुन्यायूतएषधन्यः॥ देवत्वमेत्यत्रिदिवेस्रधायांभागीरथीतिव्यपेद
 शमेति॥७९॥ सरस्वत्याश्चिष्टासवितृतनयालिंगितद्वारास्फुरद्गुच्छस्वच्छाप्रकृतिरिवभातित्रिगुणभाक्॥ तथाप्येषादोषापनयनपटुत्वाक
 लनयाप्रगल्भंसेसारंप्रशमयतिकंसारिपदभूः॥८०॥ किंच॥ गंभीर्येणगदाधरस्यहृदयंमाधुर्यतस्तद्गिरंस्वेतिन्नाचयशस्तदीयमनघंशैत
 ल्यतस्तत्कृपाम्॥ नैर्मल्यातिशयेनतस्यधिषणानित्यप्रसादेनतद्वक्त्रंचानुसरंतितत्पदभुवोवाराशिरारादमे॥८१॥ इतिब्रह्मांजलिरग्रतोऽव
 १ अहर्ब्रह्मरासमर्थः२ निरासः३ हिरण्यसः स्रवणं च४ चंद्रः दुर्गुणमवनिश्च५ शिवः ब्रह्म च६ रुषे उभयोरैक्यात्७ मयि८ मासः पीयूषं च९ राजविशेषः विषयुक्तं च१० ज
 यती चतुर्दिगतिमुखवती११ रक्तिमाप्रीतिश्च१२ नदीवाणी च१३ विष्णुः१४ योयादृशीदेवतामुपास्ते तत्तत्कृतं स्वमाप्नोतीत्येष्वन्ययः१५ सुधायांभागीतिमोजना१५ रथी
 इतिव्यवहारं च१६ माया१७ सत्तादयः१८ गंगा॥

५-८-९ लोच्यसानंदम् ॥ काशीसकाशीभवतिंद्रगेहसौपायभागा बहुसप्तिनागा ॥ दुंधेमयूरैर्विपमैर्धेकारव्युत्पत्तिशून्याशिवशेखरैर्दोः ॥ ८२ ॥ कृशानुः ॥ वयस्यकिमेषापितवस्तवास्पदम् ॥ पश्य ॥ येमिष्टान्नभुजोगजोत्तमद्वयारोहाः स्वर्गहोतरेसक्ताभिर्महिलाभिरत्रकिहत्पासुक्तमुक्तासुजः ॥ तेघोरास्थिधराविराजदनडुहाहाविषाहारिणो नर्तिष्यत्यवशाः श्मशाननिलयानीचैः पिशाचैः समम् ॥ ८३ ॥ काशीमुद्दिश्य ॥ दत्तसाधुमुदयदेकमपिततस्त्रेप्रभावाद्भवेत्कामंकोटिगुणं भवांतरद्वितिरव्यातं त्वयित्वा स्थया ॥ वासंप्राप्य मुहुर्बहूनि ददतो वासांसि जन्मान्तरे लोकाहेतुभजंति दिग्बसनतां देकुशिवुभ्येनमः ॥ ८४ ॥ वाराणसित्वयिसदैवसेरागे भूमावारोग्यभूमिरितिकाममलीकवादेः ॥ संतस्युषां भवतियत्रवपुःसम्युलंजन्मान्तरेपि जह्मभाववदुत्तमोगम् ॥ ८५ ॥ विश्वावसुः ॥ अनिपुणध्रुवणगुणमपि किमिति दोषी करोषि ॥ यदेतन्नगरवा सिनाभोगिनापि योगिनामप्यप्राप्यं शिवसारूप्यमाप्यते ॥ अत्र देहमपवित्रमपास्य न च्छमृच्छति वपुः किल यस्य ॥ लोचनेभ्युचिरवाप्तनिर्दोले मस्तके हरिपदांबुजतले ॥ ८६ ॥ अहः पुरवासिना मन्याप्येषा धन्यता ॥ प्रदोषक्त्वाप्तद्वहप्रदोषे न तौ धकारिष्यपदेशमेति ॥ प्रकाशयत्येषद्वितीरकोद्यदुर्णां नृणां कर्णनभः प्रदेशे ॥ ८७ ॥ इति गंगातीरजनपदकृत्स्नमवेक्ष्य सा जलिबधम् ॥ प्रातः प्रातर्जान्द्वीवारिभक्त्या गाहं गौहं कृपुनित्यक्रियेभ्यः ॥ पुंश्चराद्यपुरुषं पूजयद्भ्यः पूतात्मभ्यो भूकरेभ्यो नमोस्तु ॥ ८८ ॥ कृशानुः ॥ किमेतद्देशवासिनोऽपि ब्राह्मणाः केवलं कुलिमाहृत्या कलितशारूरीयसूचया विपर्ययास्त्वयानमस्क्रियंते ॥ पश्यतावत्प्रायेणास्य काशीदेशीयजनस्य सूचर्या विपर्यया सम ॥ प्रातर्दंतर्हता पूवोपरिर्जकस्पृष्टान्जडोरासमैरूढान्धारयते पटाननुदिनं धृत्वा बहिर्गच्छति ॥ गत्वा सैच्छसुरवाशुचीनस्पृशति च स्पृष्ट्वापि न स्नात्य हो न स्नातो प्यथ ॥ १ अश्वः २ भंधकारोपलब्धिरहिता ३ जन्मांतरे ४ अहया ५ नग्नत्वं अथ च शिवत्वं ६ सरसा उदकेनाच्छतीति सरोगा भूमिर्यस्यां तस्यां दृग्गायामित्यर्थः शोभसहितायां च ७ वासकर्तृणां ८ आयधरो गश्च ९ जरु विशिष्टं डलयोरैक्यान्नलं च १० सुंदरं ११ अग्निः १२ अथ वा संप्राप्तं निटालं भालं यस्य तस्मिन् १३ जटापुक्ते १४ प्रदोषकाले नर्तनकर्ता

भुंक्तवचपलोभुंक्तपिनव्रीडति॥८९॥ किंच॥ शस्त्रैर्जीवतिशास्त्रमुद्रतिपरंशूद्राहृतैरंबुभिः स्नात्वाचामतिदेवताः स्वपयतिस्वैरपचत्योदन
 म्॥ उच्छिष्टान्निविभेति याति यवनेरुच्चावचैः संगतिमांतगान्नि कदंगतान गणयन् मार्गान्मुहुर्गोहते॥९०॥ अपिच॥ नीचैर्दुर्गवनेः शुभेभिरपि
 बानिः शंकमालो कितं भुंक्ते पंक्तिविदूषकैः सहनरेरज्ञातवेदासुरैः॥ मद्यास्वादनमत्तविज्जनैतामोहायभीहानितः कर्मण्यारभते श्रुतिस्मृति
 वचोदराण्युसाराण्यहो॥९१॥ अपिच॥ कन्यांकामप्युद्धे प्रविजहै दुर्गचौ वनामत्तनां द्रव्याणां पाशकृष्टो भ्रमति चिरतरं दुर्गेशो तरेषु॥ अ
 न्योन्यांश्चैषां लुब्धविगलितवयसो रान्तमालिन्यमन्यां दैपत्यो व्याकृतवै हतविधिरुभया लौकिकैः शोकयोगम्॥९२॥ अपिच॥ नाधीतेऽत्र जं
 नोयदिकस्त्रिदधीते शते सहस्रे वा॥ दस्तकैषु श्राम्यति दूरीकुरुते श्रुति स्मृतिस्तुतर्कान्॥९३॥ विश्वा बसुः॥ कष्टमरे ब्राह्मणनिदां शृण्वतः कंपते
 मेहदयम्॥ यस्त्वं योपन्यस्तः सच्चर्या विपर्यासः स एष कलैरेव दोषो न ब्राह्मणानाम्॥ कलौ युगे कौते युगचरित्रं कुत्र नाम संभाव्यते॥ दुरिते नृति
 कोपघ्नात्मा दुर्जयः खलुकलिः॥ पश्याहर्म्यस्थानमधर्मकर्मवितते दुर्मानमर्मासनं शास्त्रस्तोमललाटभूलिपिलयः शोतिः सवानामपि॥ सवाम्ना
 यवचः समापनदिनं संस्थासदचिविधैरर्थाशाजनिभूरभूदिदमुहो नर्थावहोयंकलिः॥९४॥ एतादृशो कलिपुगे पिशतेषु कश्चिज्ज्ञातादये जगति य
 श्रुतिमार्ग एव॥ यत्किंचिदाचरति पात्रमसौ स्तुतीनां श्लाघ्यमितापमपि किं न मरौ सरश्चेत्॥९५॥ किंच॥ येकायस्थजुना श्रवणे नृपसत्तायेच हि
 जाः शास्त्रिणस्ते यत्नादनुसृत्य निर्दयतया शुष्कांस्तुरूष्काधिपान्॥ देवान्भूमिसरांश्च पोति कृतिनस्ते चेन्मुधोऽसौ ते ब्राह्मण्याय जलोजलिः
 किल भुवि प्राज्ञैः प्रदेयो भवेत्॥९६॥ सर्वतो दृष्टिं प्रसाये स श्लाघम्॥ आक्राता सवसंधरासु यवने रासे तु हेमाचले विद्रोणे सिति भृङ्गणे विकरु
 णे निद्राति नारायणे॥ निर्विघ्नप्रसरे कलावपि बलान्निष्कंठकं वैदिकं पथानं किल तत्र तत्र परिपात्ये क्रीदिलोकोत्तरः॥९७॥ टी०॥ १ दुर्जनः २ चांडाल
 ३ भ्रष्टा ४ जनसमूहः ५ विवाहि वां कृत्वा ६ त्यजन् ७ आलिंगनम् ८ कृतयुग संबंधि ९ पापवत्याश्च १० समाप्तिः ११ स्वल्पौ दकम् १२ उदासीनाः भवेयुः १३ नष्टे ॥

गु-द
६

पुनश्च सश्लाघम् ॥ तजतु विहितमेतद्देशवासी निषिद्धं भजतु तदपि लोके नास्ति धन्यस्तदन्यथा ॥ त्रियुगपदनखश्रीदत्तशुद्धिर्यत्तं गेलगतिदुरित
भगेलेग्नको गोगपूरः ॥ ९८ ॥ प्रोदेषु गौडेषु च कान्यकुब्जे च गेषु वंगेषु च मैथिलेषु ॥ अन्येषु सेत्स्ववबुधेषु धन्येष्वपि जीवंत्यधिभूमिविद्याः
॥ ९९ ॥ एवं तावदवधेहि ॥ एतद्देशप्रचुरचरितान्यन्यदेशस्थितानां रोचंते चेन्न न मनसे मारुचन्काः ब्रह्मनिः ॥ प्राज्ञाः पुत्रा जनयितुं हृदे
पश्य पद्वत्सदेतेतद्द्विद्वन्परमनसे तावता कोत्र दोषः ॥ १०० ॥ किंच ॥ प्रातः शीतजले निमज्ज्य विबुधानभ्यर्चयेत्पुच्छं केरार्यः पर्युषितं तु ना
भ्यवहरत्यधः स्फुटं धोष्य सौ ॥ भोगे गोमयलिप्त एव पचते भुंक्ते ततो न्यत्र यन्नीतं तद्विजहाति भुक्तिं नियमो दृष्टः कृभूयानि गान् ॥ १०१ ॥ इति वि
मानंदरतः प्रस्थाप्य सांजलिबंधम् ॥ भुवनकदनकुचद्वन्द्वः श्रवः कुलिशायुधप्रचकितगिरिप्राणत्राणप्रतिष्ठितकीर्तये ॥ प्रसूमे रमरुन्नाठ्याचा
र्यप्रणर्तितविचये महितजनतामाहूया यास्यै महोदधये नमः ॥ १०२ ॥ रुशानुः ॥ प्रहासम् ॥ पामरैरप्यपेयानां नीराणां परिपातरि ॥ आश्रये जलजं
तूनामानि न साकथं तव ॥ १०३ ॥ ममत्वे धमानपरुषघोषेरवत्वे तस्मिन् रोष एव समुन्मिषति ॥ सततं क्रंदते सर्वो दीप्यमानो दग्धग्नये ॥ महापाय
समुद्राय दरिद्रा ये वुकुप्यति ॥ १०४ ॥ समृद्धोप्ययमपि लुब्धतया बुद्धिभङ्गिना दृश्यः ॥ पश्य ॥ रत्नाकरोपि चरमाभ्युदया लयोपि स्वर्णस्थितीरधिग
तोपि बद्धमिदं केपि ॥ तादृघ्यनोपचयकृत्तरणिप्रचारान्नोपेत्य ह्यवितरणित्वमसौ कदापि ॥ १०५ ॥ सृष्टिरेवास्य विफुलेति मेदृष्टिः ॥ तद्वाहि ॥ नास्त्येषामुप
युक्तता तैस्तनोः सस्योपयोगः कुतो न स्त्रानायच योग्यता स्यपयसो कानामपानाहेता ॥ उद्भूतमिदं तमं तैरुपितैर्दुर्जैस्तु भिर्भाषणं स्रष्टुः सृष्टव
१०६ ॥ श्वर्षद्वसंघन्नः श्रीविष्णुः २ प्रतिभूः ३ अधिभूमिदिति च्छेदः भूमाविति तदर्थः ४ नाशः ५ स्थिरः ६ प्रशस्तगतिः ७ डल्योरैक्यादर्थद्वयम् ८ नमस्कारेच्छा ९ व
र्धमानः १० कठोरशब्दे ११ दीप्यमान उदरेः गिर्वडवानलो यस्य तस्मै पक्षे सुदृशा दीप्यमानजठराग्नये १२ महापायसमुद्रायेति च्छेदः महत्यः आपो य
स्येति पक्षे ऐक्यं दमद्वनीपायत्यविषये मुद्रायाचनचिन्हमयस्येति १३ सुवर्णमजलं च १४ वीचयः अंगुलीयकानि च १५ संचयकर्ता मेघोत्पादकश्च १६ इति

लोकेशाय नमः को वा शयः कथ्यताम् ॥६॥ यस्य स्वर्णश्रिय उरुतरानित्यमायात्ययत्नात्तनस्वायत्यनुगुणतया न क्रियेत व्ययश्चेत् ॥ बन्धिग्रा
 सो भवति विधितो मंथनं बंधनं बालस्त्री प्रेक्षोर्जगदधिपतेरत्र सा स्त्री सरस्वान् ॥७॥ किंचिद्बुद्ध्या ॥ कुंभजपी तोच्छिष्टं शिष्टैरुसृष्टमर्णत्तमवेत्य ॥ उ
 न्नतनुषोऽप्युदकं पांथजनो नैव गृह्णाति ॥८॥ वि० सखे सर्वगुणाकरः सरित्यतिरेष न दूषणीयः ॥ तथा हि ॥ उच्चैश्चरः प्रतातुर्दृष्टश्च स पुनस्त
 दनुजाय ॥ कौमविलोचनदातुर्वदान्यमस्माद्दान्यमर्णवतः ॥९॥ किंचिद् ॥ अमृतं विबुधेभ्यो ददभीष्टफलदं तं रुचधेनुं च ॥ दिग्वसनाय सिताशुक
 मोक्षित एतादृशः कृवादाता ॥१०॥ अमुष्य खलु भाग्यवत्तां शेषादयोऽपि वक्तुमशक्ताः ॥ पश्य ॥ जन्होरपत्यं जगतः पवित्रं कलत्रं मध्ये स्तनयः
 कलात्मा ॥ कन्यातु धन्या कमला विभर्ति जामातृभावं जगदीश एव ॥११॥ अन्यच्चैतमस्य भागधेयम् ॥ यत्तीरेपुरुषोत्तमस्य लमिदं यस्या सरः कि
 न्नाश्रयेति नित्यमधिष्ठितं भगवतः सान्निध्यमुखास्पदम् ॥ अत्रत्यक्तवतामसूनुकरगतामुक्तिस्तदास्तामहो देहो दीहविनाह तोष्यविकृ
 तः कदाह दिव्यं तिष्ठति ॥१२॥ किंचिद् ॥ निवेदितुं स्यात्तरमा सरवायनी चाहृतस्यापि किलोदनस्य ॥ भक्त्याशनं हंतुं भवाजितानां महान्हासां नाशनमा
 मनेति ॥१३॥ स भक्त्युन्मेषम् ॥ शरुणि सन्निहिताय प्राज्ञे हृतमश्रुते मखेषु हविः ॥ शिशिराय नित्यरुचये शुचये रचये यमद्रुता पनती ॥१४॥ इति
 नमस्कृत्य स्तुतुमन्यतो विमानं प्रस्थाप्य सस्त्राघं सरवस एषः सर्वसंपदामास्पदतया त्रिदशालयस्पादं शृङ्खलुर्गुरुदेशश्च सुखी सुखी करो
 ति ॥ अत्र हि ॥ स कैर्पूरस्वादुक्रमुकनववीटीरसलसन्मुखः सर्वस्त्राघाः पदविविधदिव्यांबरधराः ॥ लसद्द्रव्यैर्कल्प्यधुमेषु मितदेहाश्च धुमेषु
 विष्णोः गृह्यन्ते ॥ २॥ अवस्थः ३ एतन्नामकोशः उच्चैरतिशयितं कर्णेन्द्रियं च ४ इन्द्रबधिरश्च ५ विष्णुः बधिरबधुश्च ६ स्त्रीरत्नं लक्ष्मीरूपं अथवा वामविलोचनं च द्रुतं तस्य दातु
 मुंदस्नेहं ७ दातारं ८ नगनाय शंकराय ९ चंद्रः वस्त्रं च १० जगन्नाथस्थानं ११ एतत्स्थाने शरीरं दाहं विनाशयत्तमपिकाष्टवच्छुष्यति १२ पवित्राय अभ्यर्चयेत् ३
 तैलत्वं नित्यरुचित्वं च ३ स्मिन्नगनावद्भुतत्वसंपादकम् १३ भूषणानि ॥१४॥ अतिशयितसौगन्ध्यबोधकोलैकिकानुकरणशब्दः १५ काश्मीरजं केशरद्विप्रसिद्धं

वि. ८ कानोमोदंतेषुवतिभिरमीतुल्यरतिभिः॥१५॥ अत्रवधूनामन्यादृशंसौंदर्यं॥ तसस्वर्णसवर्णमंगकमिदंताम्रोमृदुश्वाधरः पाणीप्राप्तनवप्र
 ७ बालसरणीवाणीरुधाधोरणी॥ वक्रवारिजमित्रमुत्पलदलश्रीसूचनेलोचनेकेवागुर्जस्सभ्रुवामवयवायूनानमौहावहाः॥१६॥ कृ०सत्य
 मिवतथापिनतेसारवस्तूपभोगचतुराः॥ तथाहि॥ ब्रीडामारव्यतिकरवतीर्विद्युत्ताभाःकृशांगीःक्रीडायोग्येप्यदृढसमयेगेहसवत्यजंतः
 ॥ नित्यासक्तानिरुपममणिश्रेणिवाणिज्यलाभेबभ्रम्यतेबहुतिनंपरिग्राप्यदेशांतरेषु॥१७॥ वि०॥ मंदमनीषससवपुरुषाणांगुणविशेष
 एवनतुदोषः॥ देशेदेशेकिमपिकुतुकाद्वृत्तलोकमानाः संपाद्येवंद्रविणमतुलंसद्भूयोप्यवाप्य॥ संयुज्यंतेसन्धिरविरहोत्कंठिताभिः स
 तीभिःसीरव्येधन्याः किमपिदधतेसर्वसंपत्समुद्धाः॥१८॥ अनेवंभावोहिपुरुषाधमत्वमावेदयति॥ तथाहि॥ आकिंचन्यादतिपरिचयाज्जा
 ययोपिह्यमाणोभूपालानामननुसरणाह्निभ्यद्देवास्विलेभ्यः॥ गेहेतिष्ठनकुमतिरलसःकूपकूर्मैःसधर्मोकिजानीतेभुवनचरितंकिंसत्त्वंचो
 पयुंते॥१९॥ किंच॥ व्यापारांतरमुत्तज्यवीक्षमाणोवधूमुखं॥ योगृहेष्वेवनिद्रातिदरिद्रातिसदुर्मतिः॥२०॥ इदंचावधार्यताम्॥ इच्छेद्यस्तसु
 खंनिर्वृत्तमवनीगच्छेत्साराजःसभांकल्याणीगिरमेवसंसदिवदेत्कार्येविदध्यात्कृती॥ अकेशादूनमर्जयेदधिपतेरावर्जयेद्बल्लुभान्कुर्वी
 तोपकृतिजनस्यजनयेत्कस्यापिनापक्रियाम्॥२१॥ अन्यच्चैदमवधार्यताम्॥ अयुक्तंयुक्तेवायदभिहितमज्ञेनविभुनास्तयादेतन्नित्यंजडमपि
 गुरुंतस्यविनुयात्॥ विवृत्तंनैस्पृह्यंकथमपिसभायामभिनयेत्वकार्यंसंतुष्टेक्षितिभूतिरहस्येवकथयेत्॥२२॥ इत्यलंप्रसक्तानुप्रसक्तयेति
 दूरतोविमानुमानयन्संजलिबंधम्॥ रुष्णाश्लेषविशेषितासितरुचेकालिंदितुभ्यंनमःकुंज्येभ्यःश्रिततावकांबुकणिकापुंज्येभ्यएवौजसि
 ॥ गोपीभ्यःपरिरिप्सयामुरिपोस्तेषुस्थिताभ्यानतीर्नाथायाभिरुणसितायचनमोवाकानधीयीमहि॥२३॥ कृ०॥ कृतंसखचौरजारशिरोम
 १ पश्यंतः२ दारिद्र्यात्३ वासंकर्तुं४ वासंकर्तुमिच्छुः५ आलिंगनेच्छा६ नमस्कारोक्तीः

मेः कृष्णस्य जगदति संधानुरनुसंधानेन ॥ तथा हि ॥ लुठित्वानवनीतमन्यसदने लोलेक्षणो भस्मयन् गोपीभिः परिगृह्य मातृसावधनाता सु
 कुंदस्तथा ॥ लुठे मौनवती तमित्यभिहितो प्येतद्वलुठीः किमित्युक्तो मानवनीतमेव हृतमित्योगे जनन्या न्यधात् ॥ २४ ॥ किंच ॥ अंसे सलीलम
 धिरोप्यश्रुकं स्वहस्तात् गोप्याभया कुलदृशः कुतुकी मुकुंदः ॥ अंसंगतं श्रुकमिहापनयति वाचं तस्यानिशम्य स ते दं श्रुकमाचकर्व ॥ २५ ॥ अपि
 च ॥ नीत्वाराधिक्यानिशा मुररिपुः प्रातर्गृहानागतस्त्वमाभूरपराधिकः पुनरिति प्रोक्तोऽपि पूर्वमया ॥ कस्मादेवमभूरिति श्रितरुषानिर्भर्त्सितो
 लीलया त्वद्वाचैव सराधिको ह्यमिति ताव्यामोहयन्मायया ॥ २६ ॥ वयस्यमैवंवादीः ॥ सहिपरमेपावनः सकलजगदंघ्रः संहरणकृते कृतावता
 रोवंदा रुजनानंदनो यदुनंदनो निंदापदवीदवीयान् ॥ असत्स्यार्थाभ्युदयस्य च स्यजगुश्चरित्रं जगतः पवित्रम् ॥ पुनः परस्मै पुरुषाय तस्मै समस्त
 नम्याय नमस्तनोमि ॥ २७ ॥ अस्म्यखल्वेत्यद्रुतंचरितमाकर्ण्यताम् ॥ चौरस्य चौर्यं जगृति प्रतीतं चौर्यस्य चौर्येन तु दृष्टपूर्वम् ॥ चौर्याद्यकार्याणि ब
 तश्रुतानि कृष्णस्य मुष्णंति तु सांतमांसि ॥ २८ ॥ किंच ॥ चित्रं चित्रं जृभिते कृष्णमेघे कंसं प्राप्ता प्रापलोपं समृद्धिः ॥ आसीद्युक्तं ह्यनिदाघप्रशां
 तिहं सोहिंसा मानसे कीर्तिरुत्था ॥ २९ ॥ पुनः सभक्त्युन्नोषं भगवंतमुद्दिश्य ॥ कंसं ध्वंसयते मुरंतिरयते हंसं तथा हि स ते बाणं क्षीणयते बकलघ
 यते पौंड्रं परं लुपते ॥ भोमं क्षामयते बलाद्बलभिहोर्दपं पराकुर्वते कुष्ठम्लिष्टगणं प्रणम्य वते कृष्णाय तुभ्यं नमः ॥ ३० ॥ इति सुदूरं विमानमान
 यन्वने जनपदसरिद्गिरिप्रभृती नवे ह्यसविस्मयमीश्वरमुद्दिश्य ॥ कृत्योषधीः कति तरून् कति वामहो धान् कृत्यं बुधी न कति नदीः कति पुंसा
 एतान् ॥ कृत्यंगनास्त्वमसृजः कति नाथदेशान् मन्येत वैषमहिमानहिमातिबुद्धौ ॥ ३१ ॥ इत्यन्यतोगच्छन् शूरो वलोक्य सबहुमानम् ॥ महाम
 १ वंशकस्य २ अपराधं ३ अभित्यक्षरेण युक्तं स्कंधसंबन्धिनंच ४ अपराधीराधावियुक्तश्च ५ अभिवादकाः ६ दूरः ७ उदिते ८ स्वमातुलम् पसेकं उद
 कम् तस्मिन् संप्राप्ता ९ हेतिस्वेदे अव्ययं पक्षेहानिदो यो अघातारः १० असुरः हंसपक्षी च ११ यशः पंकश्च १२ उत्थिता ॥

वि० दृष्टाभिरज्योमधुरजलसान्द्रो निरुपमः प्रकाशो देशो यं स्फुरपुरनिकाशो विज्रते ॥ गृहस्था यत्रामी गुणजलधयः केपिविभवैः समृद्धाः श्रद्धातो मुहु रति
 यि पूजा विदधते ॥ ३२ ॥ क० ॥ सरवे प्राक्कालीनचरित्रमधुना कथयसि ॥ अधुना किल कलिलिन्कदन्त्या दृशी रितिरेतद्देशवासिनामासीत् ॥ तथा
 हि ॥ अपारैर्व्यापारैरहरिहनयंतोशनदशास्वथस्त्राताः संध्याविदधति नजतुस्वसमये ॥ त्यजंतः स्वां वृत्तिं हि जकुलभवां ग्रामगणकी भवतो हं
 तामी कथमपि च जीवति बहवः ॥ ३३ ॥ उपनयनविवाहाबुत्सवैकप्रधानैकलिविभवतृषां कालभेदानभिज्ञाः विजहति न कदाचिद्देवपाठैक
 केन्येव यस्मिन् च यस्मिन् नानीवाचनान्भ्यासमेते ॥ ३४ ॥ अज्ञानामविरामलौकिकवचोभाजाममीषां पुनर्मंत्रोच्चारणएवपर्यवसितं मौनव्रतं कर्मसु ॥ ग्रा
 मयज्ययज्ञे सुनेन नयतां कालानशेषानहो पारंपर्यतर्दृष्टामि हनृणां ब्राह्मण्यमन्या दृष्टाम् ॥ ३५ ॥ अन्यच्च ॥ कुक्षेः पूत्यै यवनवितते भृत्यक
 त्यानिकतुर्वित्रीणी तेवपुरपि निजं वेतनैरेतदास्ताम् ॥ विप्रो भूत्वा प्यहहगणनानैपुणैर्वचस्पित्वा स्वर्णस्तेयं रचयति जनः स्वामिनो पोषकाणा
 म् ॥ ३६ ॥ अहो वत कलिमहिम्ना सदसद्विवेकवैधुर्यमखिलजनानाम् ॥ ये मुष्णंति निशि प्रविश्य भवनं ये वा बलात्काननं नैते स्वामिधनं हरंति
 ननु वाग्धिं देति चोरादिव ॥ सद्यो हं तहरंति पोषकधनं संख्याविपर्यस्य ये कष्टं तानपि वंचकानिह पुरस्तु वैति सर्वजनाः ॥ ३७ ॥ अयं खल्वनुपमो
 देश इति युतत्त्वदुक्तयुक्तमेव यत्र स्वल्पेनापि यत्नेन सिद्ध्यति महती प्रतिष्ठा ॥ वेदव्यासः सनत्तदृशयो वेदवेदाक्षराणि श्लोकं त्वेकं परिपठति य
 स स्वयं जीव एव ॥ आपस्तंबः सद्दहकलयेत्सम्यगोपासनयः कष्टं प्राष्टुं क्षिति कृति कलौ काश्यपे मृच्छति विद्याः ॥ ३८ ॥ वि० ॥ किमरेभूस्सरेष्वे
 वदोषमुदोषयसि ॥ अत्रापि संति बहवः कलिताग्निहोत्राः शास्त्रार्थबोधकुशलाः किञ्च शान्तिमेतः ॥ अंतर्मुखाः सततमात्मविदो महोत्तमा नि
 र्भूतवात्सविषया निगमाध्वनिष्ठाः ॥ ३९ ॥ अन्यच्च ॥ श्रुत्वा भूताः स्त्रानैः श्रुतहितपुराणाश्च नियमादपूतानां स्पर्शानि बहिस्तद्दोः मीविज
 हंतः ॥ सराभ्यर्च्यैकं त्वा श्रुत्वा चिह्नतमदत्यन्मनघं महाराष्ट्रदेशविलसति महानेष्टदिगुणः ॥ ४० ॥ टि० १ वाचस्पतिः २ स्मार्तगिः ३ प्राश्रुवन्ति ॥

किंच ॥ चक्षुर्नियमनेन बाजनपदाधिकारेण बाह्विजत्रजउपत्रजम्भुपदं महाराष्ट्रजः ॥ नहनिमिह पालयेद्यविधरासुराणानताभवद्यवनवाष्टन
 भुवनमेतद्ब्राह्मणम् ॥ ४१ ॥ यच्च दोषांतरं भवता परिभाषितं तद्दोषमपि साधुजनोपकारेण परिहीयते ॥ अलमंश्च सहर्तुमहः सहस्त्रं स एको
 पिविप्रवेकोपकारः ॥ कठोरः कुठारः किल्लकोपिति गोविनिर्भेतुमीष्टे विषद्रूननेकान् ॥ ४२ ॥ कृ ॥ अस्त्वेवमप्यत्रत्यानामाद्येतरवर्णप्रभवाना
 मपि पुनरतिदुःसहं चेष्टितम् ॥ पृथु ॥ देशे देशे लुपताः पर्यटंतो भजं भजं ब्राह्मणादीने शेषान् ॥ हारं हारं हंत सर्वे स्वमेषां पापा एते स्वीदं पूरयंति
 ॥ ४३ ॥ वि ॥ सत्यमेव मथापि मूढनीयमेव तेषामेव चेष्टितम् ॥ तथाहि ॥ मार्या चंचुतया भयावह गतिः प्रत्यर्षिपृथ्वीभुजां महाराष्ट्रभटच्छ
 तारणपदुर्नोपर्यतात्वेतचेत् ॥ देवब्राह्मणवर्गनिग्रहकृतो देशां स्तरुष्काद्रमेनिष्पृहमनोरथावितनुयुर्निर्देवभूमीसुरान् ॥ ४४ ॥ ततः
 ॥ देवक्षोणीसुरहितकृतेदारितुम्लेच्छपंक्तेर्मत्स्यासंख्याकथमपि महाराष्ट्रपृथुस्य चेष्टा ॥ व्याधिव्यूहप्रतिकृति कृताव्यक्तमुग्रौषधानां
 कायारोग्येण पिह दयैः कौटवं मर्षणीयं ॥ ४५ ॥ इत्यन्यतो विमानं गमयन् ग्रतो विलोक्य ॥ कइ मेव हवः समवेतामानुषामार्गानप्यशून्यं
 ति ॥ निपुणं निरूप्य ॥ सश्लाघम् ॥ अंगान् वंगान् कलिङ्गान् शमगधकुरून् कोसलान् केकयान् वाकाशमीरान् कुतलान्वायवनजनपदान् किं
 त्रिपोचालं च ॥ नेपालान् केरलान्वाकतिचनकृतिमः पांडुतुंडीरचालान् कर्णाटान् गौडलान् परगतिघटनालेपुटाः पर्यटंति ॥ ४६ ॥
 कु ॥ अरे किमेतान् जिंदनीयान् भिनंदसि ॥ नानाजातिभवाद्मेकलिबलादेकी भवतो नरावेराग्याभिनयचिराद्दधतो वणोश्च मत्स्यागिनः ॥ नि
 र्भूतानघवैदिकप्रणयनानि किंच नावचनादसादिस्त्वदिस्त्वकुसिभृतये भिस्साटनं कुर्वते ॥ ४७ ॥ किंच ॥ विमलचरिता विश्वामिनादयः परमर्ष
 यो बहूभिरतुल्यैर्ब्राह्मण्यं यत्तपोभिरुपार्जयन् ॥ नदिह जहता जन्मप्राप्तं त्रयीविमुखेष्वमीष्वहह कृतिचित्पारखंडेषु प्रविश्य हताजनाः ॥ ४८ ॥ टी ॥
 १ इति तिर्य्येष्टः २ वीक्षणः ३ ब्राह्मणेतर ४ भक्ता भक्ता ५ तद्दत्ता ६ सुत्यं ७ मोहजनकत्व नैपुण्यं ८ निर्विघ्न ९ मर्षणीया १० प्रतीकारः ११ कटुत्वं १२ संधीभूताः १३ संकुलान् कुर्वंति १४
 परलोकसंपादनसंकाः १५ वेदमार्गपराङ्मुखेषु ॥

वि०॥ कथमरेहरेर्यक्तेष्वमीषु सन्तु सिद्धौ षेभ्यो नैव भेतव्यं दृढा चेद्वत्तिरच्युते। तिमिरेभ्यो हिनभयं दीपश्चेल्लभ्यते महान्॥४९॥ किंच॥ दुरवंचज
 न्मदुरितं च दृढा मविद्यां हाहंतुंति परमादुरिभक्तिरेका॥ एकोऽपि राघवशरः किल सप्ततालान् शूलान् रसातलमपि त्वरया बिभेद॥५०॥ अ
 पिच॥ धुनौ तिनिविडुं नमः परिलुनातिपापादवीतनोति च मनोरथानुपचिनोति नानोत्सवान्॥ अनक्तिचपुरुः पुनर्ननुमनः सुधानिर्झरैर्व्यनै
 क्तिपरिपार्श्वसुखगिरीशभक्तिः श्रुभम्॥५१॥ किंचहुना॥ पूतांगानां पुण्यगंगादि सिंधुस्त्रानां ज्ञानाक्षेत्रयात्रायाणां मू॥ दारागारापत्यवैरा
 द्यजांसीराभिज्ञैरादुरः कार्येषाम्॥५२॥ इति विमानमन्यतः समानपन्नपुणं विभाव्य॥ सुशोभनक्रमकरैः सेवितो जीर्वनार्थिभिः॥ मध्य
 स्थोडवोऽनत्यं धदेशो नदीशवत्॥५३॥ क०॥ अये किं प्रशंसस्यपयातमयां तममुं देशम्॥ पश्य॥ ग्रामे ग्रामे निवसति चिरात्स्वामिभावेन श्रु
 द्रोभूत्यो मूखापठति गणनां ब्राह्मणस्तस्य पार्श्वे॥ वेदाध्यायी सरद्वमरौ क्वापि कश्चिद्यदि स्यात्त्रामैत्रप्रकरकरणे चर्तते सोऽनिपुक्तः॥५४॥
 किंच॥ महाराष्ट्रे दृष्टादेषा अत्राप्यतिदेष्टव्याः॥ विश्वावसुः॥ वयस्यमैवं वादीः॥ मानामयस्तमरेवैरनघैरिहामीमांसाधिभीषतवचांसि चिरं
 तनानि॥ देवेषु भक्तिरवनित्रिदशेषु चैषां विश्राणनं च विविधान् विधुनोति दोषान्॥५५॥ पश्यतावदेतेषां भाग्यवन्ताम्॥ रोमावल्यातपनस्तत
 यारम्यहाराद्यनद्यात्तद्यास्तंगस्तनगिरिजुषो नाभिवापीमनोदाः॥ भूमेर्भूनीं रिववस्तुनीं भुंजते भाग्यवन्तः सुोणीपालाद्वयुवजनाः का
 पमांधीपुरंधीः॥५६॥ शृणुतावन्॥ कोवाकल्पतरौ गुणः सुमनसां यः स्वाश्रिता नाम हो सैरांशान्हरतः प्रसह्यमधुपान्धत्ते महामादतः कर्णे त
 दि०१ निदितुं कर्हपरिकरो भवसि २ दूरीकरोति ३ परिष्ठिनत्ति ४ विस्तारयति ५ पुष्पाति ६ सिंचति ७ प्रकाशयति ८ परिपक्वम् ९ वृषगिरिर्विकटगिरिस्तस्येशः
 १० सुशोभाः = पक्षे सुशोभना इति चेदः नक्राः क्रमाश्चेति यथा संख्येन बोध्यम् ११ उदकं प्राणधारणं च १२ ब्राह्मणः अग्निश्च १३ भोजनार्थं पलाशादिपत्रावली
 करणे १४ पुष्पाणां शोभनमनसां सतां च १५ मधुरूपान्द्रव्यरूपांश्च १६ अमरान्मद्यपांश्च १७ कौतेयः धवलाच॥

जैनकीर्तिहानिपरताकालांबुदेर्गर्जननीरंध्रेपुनरांध्रदेशानृपतिष्वास्तेसमंस्पर्शनम् ॥ ५७ ॥ समंतादवलोक्य ॥ अहो कृष्णाशोदावरीमध्यमध्या
 शीनानाममीषां वैदिकानामभिनेदनीयो यमनपायः संप्रदायः ॥ निगमपाठनिराकृतदुष्कृतानयविदो बहवो न धरासूराः ॥ प्रतिवसंतमुणक्तमुखाः
 सखं प्रतिवसंति मुकुंदपरायणाः ॥ ५८ ॥ अत्रत्यानामधिकारव्यापारनिरतानामप्यपरवल्लवकलंकोनियमः ॥ आश्रयितव्यो नरपतिरानंयितव्या
 निभूरिवित्तानि ॥ आरब्धव्यं चितरणमाने तव्यं यशो दृशापिदिशः ॥ ५९ ॥ कृ० ॥ समंतादवलोक्य ॥ हंत संतुतमत्यंतदरितनिरतायवनाः प्राचुर्यतः
 पर्यटेति ॥ पश्यसखे ॥ अवनावेतीतपवनाश्चशोभिनाभवनागंशायिभवनावमर्द्दिनः ॥ सबनादिधर्मलवनायदीर्क्षितायवनाश्चरतिभुवनातिभी
 षणाः ॥ ६० ॥ वि० ॥ सत्यमेवमथाप्येतेषु लुक्कयवनेष्वनन्यसाधारणविक्रमगुणममुंगृहाण ॥ युद्धायप्रमिलंतुहंतपटवो योधाः सहस्वाधि
 काययेत्तेपिबलात्तुरुक्कयवनेष्वारूढघोतोभटः ॥ निःस्त्रिंशंपरिकंपयन्स्वकटकान्निष्क्रामतिक्रोधतः सर्वेतेरुपणास्तृणान्यशरणाः रवातं
 निसीदंतिवृ ॥ ॥ ६१ ॥ किंच ॥ पिबेतुमदिराममीपरितुदंतुदेशानहोहरंतुपरसंदरीरपलपंतुवेदानपि ॥ तथापिचर्मैर्धौगणेतृणवदेषु मु
 त्तुनहठादिदधंतेमरुत्पुरकवाटिकां द्वाटनम् ॥ ६२ ॥ इतिव्योमयानमन्यतः स्यदयन् ॥ अथतोदृष्ट्वासप्रत्यभिज्ञः ॥ कर्णाटदेशीयः पूर्ववर्ण
 देशमभूषणसंयुषसांप्रतंपश्यच्चक्षुषोभूषणायते ॥ ६३ ॥ लोचनासेचनकंकिलास्पदेशस्यरामणीयकम् ॥ प्रतिनगरमिहगरामाः प्रत्यारामपचे
 लिमोः क्रमुकप्रसवाः ॥ प्रतिक्रमुकप्रतिप्रसवमप्युत्सर्पेतिमधुततिः ॥ ६४ ॥ प्रतिमधुविंदुमिलिताः प्रेरवन्तिप्रतिमिलिंदमारावाः ॥ प्रत्यारावसु
 दृशामत्ताउदाराप्रतिमदंमदनः ॥ ६५ ॥ कृ० ॥ हंत कथमभिनेदयसिनिंदनीयममुदेशम् ॥ तथाहि ॥ वेदवैदिकविदेषदृषिताभस्मरूषिताः ॥
 टी० ॥ १ गर्जितवल्लानंचरनिदोषि ३ दानं ४ वसंतवसंत ५ राखधिकवेगाअप्याः ६ शिवविष्णुदेवालयभेजकाः ७ ध्वंसः ८ कृवदीक्षाः ९ अन्यसाधारणोयोनभ
 वतिसः तदेकनिष्टइत्यर्थः १० अश्वः ११ खड्ग १२ युद्धांगणे १३ स्वर्गकपाटोद्वाटनं १४ अतिस्पृहणीयम् १५ परिपक्वाः १६ अमंति १७ लिप्ताः ॥

वि-द चेडाः संत्यत्र पारदे डा लिङ्गालिङ्गितवक्षसः ॥ ६६ ॥ आकर्णयतावदन्यदप्यमीषामपचरितम् ॥ शिरः पुरारेर्हि जेराजपाददिव्यौ मृतैः सिक्त मितीर्ष्यये
 १० व ॥ श्रुद्रादुमेलिङ्गधराः स्वयंतत्त्व पाद तोयैः स्वपयंतिकष्टम् ॥ ६७ ॥ वि० ॥ सरवेमैवं संगदिष्टाः ॥ यदस्मिदेशेयदुर्मेल प्रभृतीनिदिव्य हेमणिदृश्यं
 ते ॥ दुरितमवनतानां दुर्निरोधं निरुंधन्सितमतिभिरतंद्रैः सेव्यमानो मुनींद्रैः ॥ यदुगिरिरयमिधेये नारायणात्मानिवसतिकिलहर्ष नीलमेषः प्र
 वर्धम् ॥ ६८ ॥ सभक्त्युन्मेषम् ॥ यदुगिरितटागारा स्वाराजमौलिपरिस्फुरन्मणिगणमहो धारा नूराजितां धिसरोरुहा ॥ नवजलधराकारा नाराय
 णात्त्वभूषितो निरवधिदया सारो साराजते परदेवता ॥ ६९ ॥ पुनः सविस्मयम् ॥ यः प्रभुर्यादवस्माभूत पुरस्कृत्या पुरा बभौ ॥ अधुना यादवस्मा
 द्दधः कृत्या सभान्यहो ॥ ७० ॥ सश्लाघम् ॥ भूभृत्यास्मिन्यस्मिराजेन पूर्वेष्वेतद्दीपादाहतांश्चेतमृत्स्नाम् ॥ धन्या नित्यं धारयंतो ललाटे मालीं म
 स्यमानं सुंजति ॥ ७१ ॥ किंच ॥ विष्णुपद्याकुलनपाविश्रुतो विमलीशयः ॥ कासारोऽत्र हरत्येनः कविः कंसारिभागिव ॥ ७२ ॥ इति विमानमितरत्र
 परिस्पन्दयन्मानंदम् ॥ रजतपीठपुरं ननु कांचनश्रियमिदं बहते महदद्भुतं ॥ इह वसनश्रुभरीतिर्वहो बुधः परमयोगन एव विराजते ॥ ७३ ॥ पुनः स श्ला
 घम् ॥ अर्च्यं हि जेद्रमृतो भिलाषादासेविनो भुव्यभिजातकीर्तिः ॥ आनंदतो र्यो ब्रह्मयमत्र कश्चिदन्वर्थयन्नाविरभून्मुनीन्द्रः ॥ ७४ ॥ क० ॥ अस्तु तावदेव
 मथाप्यदसी यदशानां नुवर्तिनामधुना तनानां हि जानामपि बहव आकर्ण्यतामपचाराः ॥ सततमकृतसंध्योपास्तिरभ्यस्तशारुः सवितरि गत
 बाल्ये काल्यसंध्यामुपास्ते ॥ तदपि भुवि नमान्यं मन्यते धन्यमन्यत्यजति विहितहानात्साध्वसंमाध्वसंगः ॥ ७५ ॥ किंच ॥ गायत्रीं सहसा जहद्गव
 तीं यज्ञोपवीतं त्यजन्मुंचन् किंच शिखां चिरक्त इव यः संप्राप्ततु र्याश्रमः ॥ आरूढश्चतुरंगयानमभयो हाहंतदेशांतरेष्वर्थानामुपसंग्रहाय विचरत्ये
 टीभा १ अत्यंतकोपनाः २ चंद्रकिरणान्नाक्षणचरणाः ३ स्रधाउदकंच ४ शरद्बुद्धिभिः ५ प्रकाशते ६ नारायणस्वरूपः ७ यदुराजपुरस्करणेन ८ एतन्नामकपर्वतः ९ क्षा
 लयति १० जान्महीपक्षे विष्णोः पद्यानि ११ मानसअंतरंच १२ कांचन इति शब्दश्लेषः १३ पित्तलं वर्तमाने च १४ लोहयोगसहत्वं च १५ मध्याचार्यः १६ प्रातः संध्या ॥ ॥

षोडशीषांगुरुः ॥७६॥ अहोमहानेषव्यामोहोविदुषामपिकलिमाहात्म्यात् ॥ पश्य ॥ यस्य क्वपिविलोकनेसवसनंस्नानं बुधैः स्मर्यते यस्या न्य
 ग्रहणे च निष्कृतिर्याचा द्वायणं चोदितम् ॥ तस्य प्रत्यक्तवाहनस्थितयतेर्दृष्टिर्विमुक्तिप्रदातस्या न च समस्तपुण्यं हृदि तपस्येति विद्वानपि ॥
 ॥७७॥ पश्यतावत्कलिकालनरपालस्य गृहस्थेषु प्रदेषं भिक्षुषु पक्षपातं च ॥ भिक्षां कष्टमंतिकुक्षिभृतयेण लोके तेः कुशयेत्याश्रुतानाः शिशि
 लेः पदैश्च गृहिणो जीर्णगृहेशरते ॥ राजत्सुस्मपटाः प्रशस्तशिविकास्तुडागृहिभ्यो न दायाव व्यूहदृढे मठे स्थितिजुषो धन्या हि संन्यासिनः ॥७८॥
 अन्यच्च ॥ अनभ्यस्य वेदान होशास्त्रवादान् पठंतः स्फुटं ते बतैतन्मतस्थाः ॥ अधीज्ञाननादत्यतद्रूपपूजापराणां नराणां पदे ते भजंते ॥७९॥
 किंच ॥ एकादश्या कालो होमहोना देषामग्निर्लोकिकत्वं यदागात् ॥ तस्मादेषां व्यर्थं हिंसा निवृत्त्ये स्यादुत्कृष्टः पिष्टपश्चादरोपि ॥८०॥ त्रि० कि
 मरेकैव भक्तिप्रकर्षदी प्राप्नुपि विप्रान् दूषयसि ॥ शब्दा हि किल मध्वसिद्धांतनिष्ठानामिदं हृदयं जरीहरीतिरीतिः ॥ आबालस्थविरस्थिरं ह
 रिनिशब्दोपपन्नं तन्निष्पत्तुं महर्निशं विजयते नारायणाराधनम् ॥ श्लाघ्या भागवतेषु भक्तिरमिता श्रद्धान्वयेषां दृढा शास्त्रे स्वीयगुस्तदितेन
 चरिते साधुषु माधुषु किम् ॥८१॥ एतद्गुणा यतीनां पुनः येषामाकलितोषवै धूर्याशुभचर्या ॥ दनुजभित्तिभेदैः सत्पराणां वलौकैः पुनरप्युद
 यैः पुण्यतीर्थावगच्छे ॥ भवके दनविद्वैज्ज्ञाविद्याविचारैः सणमिव यतिवर्यैः कालमेतेनयेति ॥८२॥ यदपि त्वया तदुपरि दूषणमुपन्यस्तं तदपि
 मदीयं हितं हृदये मया भवादृशेभ्य एवेरोचते न तु गुणग्राहिभ्यः ॥ तत्तद्देशनिवासिशिष्यनिबद्धाणां यगुर्वाज्ञया संचारास्ममेष विंदति यतिश्च
 ह न कास्ति ॥ दत्तचित्तमं शेषमास्ति कजनैर्देत्यारि नित्यार्चना सात्त्वत्यस्वयमस्पृशन् वसति चेन्मिंदास्ति किं तावता ॥८३॥ किंच ॥ स्वामिनि विनि
 मुक्तानां सत्त्वेना न भयस्य तापतिना ॥ कृत्यं यत्पन्नत्वं प्रत्यवयं त्यत्र तद्भुजस्तु कुतः ॥८४॥ एतेन मतो तदस्था अपि मठाधिपतयो यतयो व्याख्याताः ॥
 टी० ॥ १ निश्चिनोति २ गमनैः ३ विष्णवादीन् ४ सायं प्रातः संबंधिः ५ होमाभावात् ६ क्षेप्तान् ७ पुनः पुनर्हरति ८ आबालवृद्धं ९ निर्विघ्नम् ॥

वि. ल. द. च. अ. धे. य. म. ॥ यदि कतिपये जातालस्याद्यथा समयं हि जावतनतनुः संध्योपास्तिं भविष्यति किं ततः ॥ निगमचरितानेगी कारो हि दुष्पणमणिना
 ११ मशकनवशदोषायैषानजात्वनुष्ठितिः ॥ ८५ ॥ किंच ॥ पथानमनुरंधानः पित्रा देनैर्वदुष्यति ॥ इति स्मृतिमधीयानैरेषां दोषो हि दुर्वचः ॥ ८६ ॥ इ
 ति विमानंदरतः समानयन् सुरतोदृष्टा ॥ भाषावेषाचारैर्भूषाभिः पुरुषाश्च योषाश्च ॥ वीक्षस्व प्रतिदेशं विलक्षणा एव हेतुलस्यते ॥ ८७ ॥ क. ० ॥
 यत्वेवोसस्वितिमात्रे चः कितुसत्वरमतिक्राम ॥ कीशकल्पजनानिमानजनपदान् ॥ चेद्रालोकचयांधकोरभरयोश्चापेयकिंपोकयेराजत्केड
 रिहृजयजिलकपौराजीवधत्तूरपीः ॥ खेलत्कोकिललोककाककुलयोः स्त्रीरार्णवाधोरिव व्यक्तं पंडितमूर्खयोः समदृशो ब्राह्म्याद्दहत्याद्विमे ॥ ८८ ॥
 मित्यग्रे किं नमुपानयन्सानंदं सांजलिबह्वच ॥ स्फुरन्निभममालस्तोमपुष्पद्रुसालप्रकरनिलकसालप्रेष्ठसुष्ठुद्रुजालः ॥ धितसमवनश्रि
 लः श्रीशालिग्रामानुकूलः शिशिलितभवमूलः सव्यतांशोषशैलः ॥ ८९ ॥ पुनः सहषम् ॥ पन्नगेषु च नगेषु खगेषु हीपिरोजसपृषत्सहशत्क ॥ वल
 तिचुचंदरीषु दूरीषु प्रार्थयति नैनिमत्रमुनीन्द्राः ॥ ९० ॥ विविधनिगमसारे विश्वरक्षैकधीरे वृषशिरस्त्रिविहारे वससाक्षिहृदारे ॥ भगवति यदु
 वीरेभक्तबद्धे रदूरेभववुचिरमुदारे भौवनानिर्विकारे ॥ ९१ ॥ अहोमहो न तारखल्वस्य शैलस्य धन्यता ॥ वैकुण्ठपिडिरुत्कंठमकुंठविभवं महः
 ॥ तदत्रचित्रचारित्र्यमतेरमयासमम् ॥ ९२ ॥ इति सानंदं ध्यायति ॥ क. ० ॥ हंतव्यपुतविषयांतरव्यासंगत्वं दंतरंगं देवस्य च स्मिन्ननुभवति
 दृढसंगम् ॥ वि. ० ॥ सखे सत्यमेवोदितं भवता ॥ द्युतीचिराय सुदती सुरस्थले तदती तसीमदती सुखं सताम् ॥ रसिकस्य चित्तमिह कस्य देवता
 प्रतिपन्नपन्नगनगानगाहते ॥ ९३ ॥ क. ० ॥ किमरेकेवलमर्थपरममुं देवमनुसंधत्से ॥ इष्टप्राप्तिमनिष्टभंगमपि वासं प्राश्याधुक् प्राजनैर्यहातव्य
 मिति प्रतिश्रुतमभूदुष्यंतदासेफले ॥ तेदास्यति न चेत्स्वयं भयमसावुत्पाद्यतेषां पुनः हृत्तनसोर्धिरण्यहृत्य ददृदृष्टं हतिवृद्धौ समम् ॥ ९४ ॥ टि. ० ॥ वा. १
 र. २ चंपकः ३ पांगारा इति प्रसिद्धः ४ शेषः ५ दुंदुभाज्यः सुद्रुसर्पः ६ कूपः ७ उत्ति ८ अंतःकरणं ९ मानसं १० अतिशयितं ११ प्रतिज्ञातं १२ सुवर्णं हिरण्यासश्च १३ व्याज इति लोक
 प्रसिद्धम् ॥

किंच ॥ तातेत्यामंत्र्यकश्चिद्वनभुवितुषितस्तोयविंदन्ययाचेकस्याप्युच्चैस्तटाकरवनतद्दहगिरौहंतमृद्धारमूहे ॥ दत्तांकेनपिसूनावलिमधिमुकु
 तंमृन्मयीमेवदधेसोयंभूयःश्रुतिहैभुवनपतिरितिस्तुयतेध्यायतेच ॥ ९५ ॥ वि० किमरेकुरुणानिधयेव्यकटाचलपतयेव्यसूयसि ॥ शृणुतावत् ॥
 ॥ नियंताजंनाना निखिलजगदुत्पादविभवप्रतिक्षेपैक्रीडन्परमपुरुषः पन्नगनगे ॥ परत्वेसौलभ्यप्रकटनकृतेवैकटपतिः कृपासिंधुः कांकांननु
 मनुजलीलांनतनुते ॥ ९६ ॥ किंच ॥ किमप्युत्पादायदिशन्नभीष्टं कृत्तुंजनेभ्यः पतिरंजनादेः ॥ कृष्णावतारीयकुचैलसंपत्प्रदानरीतिं विवरीवरीति ॥
 ॥ ९७ ॥ प्रियसहचरीलक्ष्मीः स्थानंसहस्रवस्तुः स्वयंकुचैलपपतिः शालोरत्नाकरः श्वशुरसहरेः ॥ तदपिहरतिद्रव्यपूर्णजगत्पतिरेषयत्तदिहभज
 तां कर्तुं नृणामुदग्रमनुग्रहम् ॥ ९८ ॥ अखिलहेयप्रत्यनीकानांतकल्याणगुणैकतानस्यविश्वनाथस्य श्रीनिवासाभिधानस्य परसूत्रह्यणो
 गुणार्णवोमृतकणानांगणनायामनिपुणधिषणाधिषणादयोपि ॥ गांभीर्यैकावलंबेगिरिमनिवसतौकांतिकुल्यातटाकेकल्याणांभोजकस्य नि
 रवभिकुरुणासारकलोलराशौ ॥ चालुचौदार्यलक्ष्मीविहरणशरणेसद्गुणोघान्दधानेदेवे श्रीवैकटेशेनजिगणयिषताकेनवाक्सा नवाच्य ॥ ९९ ॥
 किंच ॥ समग्राहिहरेवैदेः समग्राहिगुणावलिः ॥ प्रत्येक्षेपिपरत्वेस्यप्रत्येक्षेपिच संशयः ॥ १०० ॥ अहोमहात्मनस्याप्यस्यसौलेभ्यंकनककुसुमस्य
 सौभ्यमिषस्यैकभ्यएवस्वदते ॥ पश्य ॥ प्रचंडविश्वकटकप्रखंडनैकपडितः पंतगमंडलेवसनयएषण्डवप्रियः ॥ अकुठरीतिकः प्रसन्नपुंडरी
 कलोचनः सकुंडलीद्रभूधरप्रकांडमंडनायते ॥ ११ ॥ अबुलोकयतावदुर्गवरधरणीधुरशिरोमणे श्वक्रपाणेरतितरसकरवरवितरणकौशल
 मतिपेशलम् ॥ सूकारब्धकमपिबधिराः श्लोकमाकर्णयतिश्रद्धालुस्तविलिरवति कुणिः श्लाघयावक्षितेधः ॥ अभ्यारोहत्यहहसहसापंगु
 १ तोषविंदुयाचकः मृद्धारवाहकः मृन्मयपुण्यावलिधारकश्च स एवलीलयाभवति २ सृष्टिस्थितिसंहारैः ३ परलोकविषये ४ सदा ५ प्रकटयति अंगीकरोति वा ६
 किरणाः मणयश्च ७ पृथ्वीकमलं च ८ बृहस्पतिः ९ उषः कालः १० श्रीजगद्दे ११ मौनभाजा १२ सम्यगृहीता १३ त्याजितः १४ क्रियापदं १५ सूर्यः १६ कृत्स्नः ॥ ॥

विदुः शिखरभरणतोमं देमंदंतुबंधः ॥ २ ॥ सर्वतः पर्वतमा लोक्य सश्चलम् ॥ सर्वेत्तुंगश्चित श्रुभगुहः साध्वभिरव्यातशीलोभास्व
हेशोपचयजनुक्तः सानुजः स्फूर्तिकोयम् ॥ एवं नूनं क्षितिभृतममुं जानती जानकी शंकी शश्रेणी कलयशरणी कुर्वती बर्वरीति ॥ ३ ॥ पुनः सानंदम् ॥
प्रकाशबहुपादेवत्यविफणिस्समाभृत्यदः प्रकाममवलोक्यते परममन्यदत्यद्भुतम् ॥ निजोरसिपयो धरं विरमचंचला विद्युतं पयोधरसुरस्यसाव
पिबिभर्ति नित्यं मिजे ॥ ४ ॥ इति दक्षिणतो विमानमानयन् सानंदं विलोक्य सर्वे विपिनानाममीषां परमं रामणीयकं ॥ पुरः पुरोषनं नूनं चनेवने
महागिरिर्महागिरौ महागिरौ विराजते गुहागृहम् ॥ गुहागृहे गुहागृहे विहारतत्परो हरिर्हरौ हरौ निरंकुशः हृते भसाध्वसो ध्वनिः ॥ ५ ॥ ॥ ॥
किमरेवण्यस्य चक्षुष्याणि मनुष्या गकवलनचपलचंडपुंडरीकाननानि काननानि ॥ इतस्तावद्वा बुध्यतिकरद्वतः संत्यज गरा इतो लुंटाको
नो समुदयदूते कंदकचयः ॥ इतो व्याघ्रा उग्रा ज्वलनजनकावेण वदुतो वनं संलक्ष्यैतन्मन इदमहो मोहमयते ॥ ६ ॥ वि० ॥ सरवे निपुणं निरु
पणत एतेषां गुणानपि गृहाण ॥ अनायासग्राह्याण्यवनिपतिभोग्या न्यपि फलान्ययत्नेन प्राप्या नृपसदृगपेक्ष्याः समनसः ॥ असूर्यपश्या
न्यप्यहहस्रलभान्यश्मभवनान्यरण्यानी भाजामतिपतति भाग्यं किल गिरः ॥ ७ ॥ अपि च ॥ गहनगुहाविहारि हरिपाणि रुहाभिहतहिरद शिप
स्तदोद्गलितमौक्तिकसंहतिभिः ॥ अहह विभूषितैरिद्विचिरं विरहंति सखं सममबलाजनैरतिविलासपराः शबराः ॥ ८ ॥ इति व्योमयानंद
क्षिणतः प्रापयन् पुरतो निर्दिश्य ॥ कंठोपरिकंठोरवशुचिदंष्ट्रा रुचिविचित्रचंद्रिकया ॥ स्फटिकाचलद्वनयने घटिकाचल एषसंप्रति धिनो
ति ॥ ९ ॥ सभक्तिप्रकर्षमंजलिबंधा ॥ वरकेतुस्थता स्पर्शयस्मरकेलिपुषे श्रियः ॥ नरकेक्षणविघ्राय नरके सरिणे नमः ॥ १० ॥ किंच ॥ स्थिरशं
खादिचिन्हाय सूरसंधार्चितां प्रये ॥ परसंहारदसाय नरसिंहाय मंगलम् ॥ ११ ॥ जंभदंभहरसेमारंभलंभनमूर्त्तये ॥ शंभुसंभावनीयाय स्तंभ
र्द्धिभाय मंगलम् ॥ १२ ॥ ॥ ॥ किमरेकोधमयेपिनरमृगेदं स्तववचनं विरचयसि ॥ प्रल्हादमाल्हादयितुं तमेकं सर्वस्य कुर्वन् भुवनस्य भीतिम् ॥ दि
१ मायंति २ दरीरामसखश्च ३ कुलेवेणुश्च ४ शृंगबंधवश्च ५ प्रत्यतपर्वताः चरणाश्च ६ शेषाचले ७ विद्युत्संभालक्ष्मी ८ विद्युदपि ९ संचयः १० तस्तः ११ नस्कावलोक्तं १२ शत्रु १३ इदं

संहर्षे संहर्षे न पुनस्तवस्तवस्तत्र कथं प्रवृत्तः ॥ १३ ॥ वि० ॥ वयस्य मैवं वादीः ॥ यतः ॥ अपुण्य धौरैर्यहिरण्यद्वन्द्वि लोकशोकस्यैषणा यशोरिः ॥
 कायाधवायास निरासदं भस्तभादिहाजं भतसंभ्रमेण ॥ १४ ॥ इदं चावधार्यताम् ॥ मुनुष्यतिर्यक्तमुपेत्य नित्योदेवः स्वयं स्थावरतो भ्युदेचत् ॥ विनि
 त्रशक्त्यन्वयमत्र वेदैः प्रत्याप्यमानं प्रकटीकरोति ॥ १५ ॥ पुनः सविश्रंभम् ॥ घटिकाचलबपुरवेक्ष्यत त्वौ घटिकाचले समधिरुत्थभक्तितः ॥
 नरकेसरीं द्रुचरणौ विलोकयन् नरकेसरिष्यति न जातु मानवः ॥ १६ ॥ इति विमानमन्यतः संचारयन् सहर्षम् ॥ वीक्षारण्यमिदं वदंति सरसी
 हत्तापनाशिन्यसावुस्यारोधसि वीरराघव इति प्रख्यातनामा हरिः ॥ व्यक्तं राजति वीति होत्र इव यो विस्तीर्णं हेति द्युतिः सौत्रे प्राप्नुकुशस्थले म
 भजति श्रीशालिहोत्राचितम् ॥ १७ ॥ आकलयतु भवानत्रे मंचमत्कारं ॥ हिरण्यैर्गोस्मिनो रमांतनुं बिभर्त्ति संतामि वीरराघवः ॥ सैपर्वणजेन य
 दीयमर्चितं मुखं पदं दंष्ट्रमिवोपशोभते ॥ १८ ॥ लु० ॥ वयस्य किं सुन्न ह्यसि वीरराघवस्तवने ॥ यदस्मिन्नपि पन्नगनगनाथ इव परधनग्रहणप
 रत्वाद्यैः प्रादुर्भूतिदोषाः ॥ वि० ॥ अत्रास्मदुक्तैर्नैव तत्समाधानेन पुनरापि संतोष्यमायुधता ॥ पामरमतेरमतेन कस्य मनो वीरराघवे देवे
 स्वस्वासाध्यजगज्जनिः कृतनुपल्लास्योक्तितोरः स्थलः साक्षादेष परः पुमानुरुतनुतिर्दासायणी शादिभिः ॥ वीक्षारण्यपतिर्विराजति गतिर्द्र
 सामहकुसुमितीभीसात्यायुरीगताधनयशोमासाद्यपेक्षावताम् ॥ १९ ॥ किंच ॥ उपेत्य वीक्षावनमुन्नतः सदा सैवर्णवल्यास्ममनः पुष्पाश्रितः
 ॥ धेहीनसेव्यो हरिर्बंदनस्तनोत्फणाश्रितानामुचितां सुवासनाम् ॥ २० ॥ इत्यन्यतो विमानं प्रैख्यन्नग्रतो वीक्ष्य ॥ सप्रत्य भिन्नमृषाभूतपुरीनि
 शसितचेरीदोषपहं श्रीमया श्रीमानत्र गुणाब्धिराविरभवद्भामानुजायौ मुनिः ॥ त्रय्यंतामृतसिंधुमंथनभवद्भ्यंगवीनात्मवे विज्ञानं यदुपैत
 १ सिंहस्य २ शरीर ३ पुरीणः ४ हिरण्यकशिपुः ५ नाशाय ६ कथाधोरपत्यं प्रल्लादः ॥ १० घटिकाचंचलम् ८ खड्गः ९ ज्वलात् १० मुनिः ११ अमरः १२ रेफद्वयं च १३ द्रुचः १४
 श्रव १५ प्रादुर्भूति १६ साहित्यं १७ सुवर्णलतातन्नाक्यापल्या १८ उत्तमाः सर्पाश्च १९ अवलोकिता २० स आचार्य एव आसन्नानकारणो यस्य ॥ ॥ ॥

वि-८ मेषविदुषामद्यापिविद्योत्तते ॥ २१ ॥ किंच ॥ कामादिवैरिगणभीमानवद्यन्निजनामाभिलाषगरिमावैमानिकार्यसमभूमामतौवचनसीमाति
 १३ लंघिमहिमा ॥ श्रीमाननुजकलसीमानोविमलधामावमानितरविः क्षेमाणिर्जुभयतुभूमावमुत्रचसरामातुजोयतिप्रतिः ॥ २२ ॥ अपिच ॥
 समयतिराज्ञानुजयतिरजयतिपरवादिनयदीयोक्तिः ॥ संजयतिबांधमनघंरजयतिबुधोन्वयथाश्वभंजयति ॥ २३ ॥ तेमीमांसाशास्त्रप्रमथन
 परिकलितबुधनेवामिदाः ॥ लक्षणमुनेः प्रबंधालक्षणपूर्वजशरादुवजयति ॥ २४ ॥ अत्रकश्चिदपश्चिमोविपश्चितामित्यमेनमनुदिनेप्र
 णमति ॥ रामानुजायगुरवेनरवेषभाजेशोषायधुतकलयेकलयेप्रणामानु ॥ योमादृशानपिकृशानपरिपातुकामोभूमाववातरदुद्वित
 बोधभूमा ॥ २५ ॥ एतच्चाकर्ण्यताम् ॥ श्रीमानुजोयमुनतीर्थसेवापरावुरीतौनैरकंनिरोद्धुम् ॥ तयोःपुराणःप्रणिनायगीतांतस्यानवीनस्ततता
 मलीकाम् ॥ २६ ॥ क ॥ सत्यमेवंतथापितत्पथानुविधायिनांमेधाविनामपिपरावमंतत्वादयोदोषाः प्रसिद्धाः ॥ तथाहि ॥ श्रीरामानुजदश
 नैकरसिकः शिष्टः प्रकृष्टगुणैः पूर्णानांविदुषांमतांतरजुषांपंतोनभुंक्तेकचित् ॥ हाहंतौदनमंततः शुचितमंतदृष्ट्याश्रयजत्यास्तांतत्स
 मतेस्थितैरपिसमंप्रायेणनाश्रात्यसौ ॥ २७ ॥ अपिच ॥ तेषांन्याय्यदृष्टिजान्वयजुषाभाषाप्रबंधेश्रमावेदेविश्वपुमर्थसाधनविधौकक्षादूरे
 जायति ॥ तीरंक्षीरपयोनिधेस्मगतौदेत्यारिदीप्त्यावृतेकोवाधावतिदुग्धलब्धिचपलोमांपालकस्यालयम् ॥ २८ ॥ किंच ॥ एतन्मतामुबतिना
 केषांश्चिदेषांचेष्टानेष्टावैदिकानाम् ॥ २९ ॥ मुचंतःपंचयज्ञानद्रविडभणितिभिर्मोहंयतो नभिज्ञानिदंतोहंतयज्ञानसकृदपिहरेर्वदनवार
 तः ॥ लुपतः श्राद्धचर्यायतिमपिगृहिणोर्वदनंकारयंतः संहृषंधारयंतः कतिचिद्विहितैरेवकालंक्षिपंति ॥ ३० ॥ किंच ॥ घंटाघोषंत्यजंतोहृ
 परिचरणेसर्वलोकावगीतरव्यातं ॥ टी० १ अजवल्करोति २ उत्पादयतिघंजसंगेत्यस्यसूत्रंसेवधातीत्यर्थः ३ रामपक्षेकेमीडितिच्छेदः मांसाशाः राक्षसाः मीमांसा
 शास्त्रं ४ देवपंडितौ ५ रामानुजकृष्णौ ६ रामुनतीर्थो गुरुर्यमुनासंबेधिनीर्थ ७ निरयासरो ८ एकस्मिन्मेवभगवद्वदनंकार्यमिति तत्संप्रदायः ९ संतंवेष्टं सतां हेष्टं च ॥ ॥ ॥ ॥ १

त्रैलोक्यमातुःश्रुतिभिरभिहितं वैभवं पुण्ड्रयंतः॥ संकेतः अहं यैव स्वचरणसलिलं स्वीयगोष्ठ्यां पिबंतः केचिद्विष्णुवयं ते जगदभिदधतः केशचं
 वमो मम॥ ३०॥ अपि च॥ यज्ञाः पंचमहत्पदेन सहिता ये चापरे विष्णुना यत्कर्म ग्रहसंक्रमादिसमये सर्वेषु भाः कुर्वते॥ तत्सर्वं विस्मृतं तिका म्यमिति
 येन त्र्यम्बकं त्रिधं सका सैर्हृदित्यतः पश्चित्तेषां दशनेषां च व्यापक्रिया॥ ३१॥ अन्यच्च॥ विदुषामपि मोहमावहंतो वितथैति तस्य सहस्ववर्णनेन॥ विन
 याभिनयात्प्रवलाः किला मी विजयंते कपटालयाजगंति॥ ३२॥ किंच॥ यस्यां नास्ति पुरस्कृतिर्न यवितां यज्वातु हासास्पदं पूज्यं ते च निरसराः
 पुनरमी सांकेतिकाचार्यकाः॥ वेदानामवहेलनं व्यतिहतावर्णाश्च मप्रक्रियागोष्ठ्यै दुष्कलिपुष्कलीकृतपुष्पैः कस्यैचिदस्यै नमः॥ ३३॥ किंच हुना॥
 प्राये येषां सकृदकरणे प्रत्यक्षा योस्ति भूयान्यज्ञादींस्तानि हविर्जहति स्यष्टवेदेषु दिष्टान्॥ कर्मवामी विदधति जडाः किंतु संकेतसिद्धं कष्टं क
 र्त्तव्यं तद्वत्कलेः कश्चिदुन्मेष एषः॥ ३४॥ नगाहं ते गेगा मपि नटजेटोसार इति येन मज्जं त्यभोधोलवणरसवेशत कैद्विति॥ नपे चैव गज्यन्यपि पश
 शकृत्सार इति हापि बंत्येषां दोषान्कद्वहनिपुणः स्याद्गणयितुं॥ ३५॥ वि०॥ किमरेकलंकलेशरहितेषु श्रीमद्रामानुजदर्शननिष्ठेषु गरिष्ठेषु च पिस
 न्न ह्यसि॥ अथवा भवादृशानां च शविवेकानां कानां मम पादा॥ उक्तं हि॥ अनल्पकंधराया हि सर्वज्ञस्यापि दारुणाः॥ आरोपयंति मालिन्यका
 कोलावृचतेखलाः॥ ३६॥ इति पश्यतावदेतेषां विन्नतमंचरित्रम्॥ उच्छिष्टान्यतिदूरतः परिहरं त्यज्यं त्यसत्संमतिप्राणापत्स्वपि बाधवेन र
 गृहे प्राप्नोति नापोप्यमी॥ काम्यनिर्मितेन कर्मभगवत्कैर्य एव स्थिताः सत्त्वस्थेः स्पृहणीय एष जयति श्रीवैष्णवानां क्रमः॥ ३७॥ किंच॥ भा
 ले शकृद्मृदुर्ध्वपुंड्रतिलकः पद्मासमालागले दिव्यं शंखवरयांगचिन्हमनिशं दीप्तभुजा मूलयोः॥ वक्त्रे शौरिगुणैकवर्णनपराबाधस्तदेनो मुषामे
 तेषां हरिभक्तिर्तुदिलहृदा वीक्षापि मोक्षावहा॥ ३८॥ दोषारोपणं चैतेषु त्वदीयमुपहास्यम्॥ टी० १ स्वातंत्र्येण शक्तिपूजनं कार्यमिति तत्सिद्धांतः
 २ संसदि ३ पंचमहायज्ञाः ४ सूर्यचंद्रोपरागो ५ दृष्टिविकासः ६ शिवः ७ संचयः ८ महोत्तं पक्षे अनल्पकंधरायामिति च्छेदः कंधरायां ग्रीवायां ९ शिवः बहुश्रुतश्च

वि. द. तथा हि ॥ दृष्टा स्वबंधवजनादितरैरदृष्टं यद्वृजते न मिह लक्षण पक्षनिष्ठाः ॥ दोषः किमेष दुरितापहरो गुणो वेत्ते बंधविविच्य परिपृच्छ्य गुणान्
 १४ गच्छान् ॥ ३९ ॥ किंच ॥ दृष्टं बंधितरैः सतां मनोदतां दोषो य एषो परैः शिष्टैः स्पृष्टमनश्चतामिह महाराष्ट्रादिकानां समः ॥ एषादृष्टयितानकोपि
 नियताहारः परंतु हि जः सर्वाशीनस्तदृष्टेण हि तभुजा तेषामिदं भूषणम् ॥ ४० ॥ यश्च शठारिप्रभृतिस्तत्त्वस्थिमुनिनिर्मितदिव्यप्रबंधाध्ययनेत्तमउ
 द्घादितः सोयमिति हासपुराणादिभिर्वदमुपलब्धस्य ज्ञानरोचते शृणुतावत् ॥ बकुलविभूषणेन गुरुणा करुणानिधिना श्रुतिमुकुटाभिसेभि
 मवधार्य परंगहनम् ॥ रचितमिह प्रबंधमनुसंधतां कथितं सममपि दृष्टेण स्मृतिपुगुणमधीतवताम् ॥ ४१ ॥ किंच ॥ उपादेयं प्राज्ञैरुचितविषय
 द्राविडवचोप्युक्तार्थहेयं भवति वचनं संस्कृतमपि ॥ हरिर्विभ्रजे तस्मिन्ति सुभंगोपि स्तुतिपदनसंक्षेपोऽप्यतः करणधृतनारी स्तनभरः ॥
 ॥ ४२ ॥ वस्तुतस्त्वगस्त्यव्याकरणानुशिष्टानामनवद्यशिष्टपरिग्रहविशेषप्रकृष्टानां द्राविडशब्दानां कोनामसंस्कृतादप्यकर्षः ॥ ४३ ॥ स्या
 साव्याकृतीचुलकितसमुद्रो मुनिवरः प्रबंधारः प्रौढाः शठमथनमुरव्याः शमधनाः ॥ प्रवक्तारः शृङ्गाः प्रथितयशसः पूर्वगुरुवोगिरां पारुणासां ज
 यतिगस्मिन् द्राविडगिराम् ॥ ४३ ॥ यश्चैकदेशविषयदृष्टेणान्यासस्तत्राप्याकर्ष्यताम् ॥ कतिचिदलसाः कर्मायासां सहाय्यविनिश्चयलास्तद
 पि भगवद्भक्तिस्तेषां धनौति भवव्यथाम् ॥ श्रमसहजैर्नैकैर्नृणां विनैव हिलंघनैर्ज्वरनिरसनाया लवीर्यैर्न परमोषधम् ॥ ४४ ॥ किंच ॥ रह
 स्यव्याख्यानेरघुवरचरित्रानुक्तयनैस्त्रयीसंधीचीर्नो बकुलधरवाचा प्रवचनैः ॥ अमीभाष्याख्याने हरिचरणकैक र्पविधिभिः प्रमाणैश्चाया
 णां स्पष्टमिव नयेत्पत्रदिवसान् ॥ ४५ ॥ पुनः सप्तममनुध्यायनसंज्ञाघम् ॥ अन्यत्वास्तां नामतामेव काममन्योन्यकलहायमानानां नावि
 १५ पृथक्पृथक् विचार्य अनशनमकुर्वताम् ॥ शठारिनामांतरं ४३ पण्डितात्पर्ये निश्चित्य ५ धारयत्युरुषः ६ साधारणमुंदरोपि ७ लवण्यमुक्तः ८ आस्त्यः द्राविडभाषे पर्यगस्त्य
 मुनिप्रणीतं व्याकरणमस्ति ९ ग्रंथकर्तारः १० कर्मायाससहना समर्थाः ११ स्थिरचेतसः १२ श्रमसहकारिणो नैकाहा अनेकदिवसा ये पुनैः अनशनकुंसा सह नममर्थैकयो १३
 वेदानुसारिणानां

धानां श्रुतीनामविरोधसाधनेन साधुभावं प्रकटयंती मखिलगुणाभिरामारामानुजसरस्वती मभिनंदामि ॥ प्रसिद्धं हि संधिमिच्छंति साधवद्वृत्ति
 ॥ पश्य ॥ नित्यं हेयगुणावधूतनपरानैर्गुण्यवादाः श्रुतौ मुख्यार्थाः सगुणोक्तयः श्रुतौ मुख्यार्थाः सगुणोक्तयः श्रुतौ मुख्यार्थाः सगुणोक्तयः ॥ अहैतकतयोविशिष्टविषया
 निष्कृष्टरूपाश्रयाभेदोक्तिस्तदिहा विवक्षितमिति हितैरामानुजीयं मतम् ॥ ४६ ॥ कृ० ॥ अचित्तयमेतदथापि यद्मे संचरं त्याचार्यपुरुषसमा
 रब्धाता एतन्मताभिनिविष्टः शिष्टास्तेषामेषारितिर्न रोचते विवेचकेभ्यः ॥ पश्य तावत् ॥ हत्वा मार्गे हि जाटीन विवक्षितमपि धनं हतं हत्वा तित
 सादृष्टतास्तस्करा ये वनगिरिनिलया ये च नीचा इहान्ये ॥ कृत्वा च काकमेषां द्यदिति विदधतः किंच मत्रोप देशं तद्वत्तैरेव विनैर्दधति तनुममी
 व शोषारं वरीभिः ॥ ४७ ॥ किंच ॥ जारान् चोरान् किरातान् जनपददमनान् जपाशान् महाशाः शिष्यान् कृत्वा तितृसाः श्रुतिपथविधुराः श्रौत्रियै
 र्ब्रह्मनिष्ठैः ॥ साकं नो भुंजते मी स हृदपि विनतिं कुर्वते येन तेषां संकेतेनैव सिद्धं तदिदमविदुषां श्लाघ्यमाचार्यपुंस्त्वं ॥ ४८ ॥ अहो महानय
 मभिजनविद्यावृत्तसंपन्नानामन्येषामप्यनिवृत्तो व्यामोहः ॥ आचारस्य दवीयसाधनतृषामिज्ञातवेदाध्वनां कामातंककलंकपंकिलहृदके
 षोचिदेषाममी ॥ सुखाचारजुषोजितेन्द्रियतया श्रेष्ठाः स्वयं सूरयः शिष्यत्वं यदुशंति तत्किल कलैः साग्राज्यमत्रोर्जितम् ॥ ४९ ॥ अपि च ॥ स्व
 यं तरिनुमसूयः किमितरानसौ तारयेदिति स्वयमचिंतयन्न गणयन् धनानां व्ययम् ॥ जडगुरुरिति धमनश्च यतिपुस्तकाडंबरैर्बहुपकरणा
 न्वितैः पृथुलदेवताविग्रहैः ॥ ५० ॥ अपि च ॥ अमलमतिपुलोके जागृकेष्वनेकेष्वपि निजगुरुवंशोत्पत्तिमेवावलोक्य ॥ विगतशुभं च रित्रं
 वेदशास्त्रानभिज्ञैकमपि गुरुरितीमेकष्टमां राधयंति ॥ ५१ ॥ अपरमपि कलेराकर्णयन् च मत्कारम् ॥ सम्यक् शिष्यजनं परीक्ष्य बहुभिः संब
 त्सरे रुत्सुकैः शुश्रूषाभिरुपादिशन् प्रमुदिताः पूर्वभूतिश्रुतम् ॥ आराध्येष्टु समर्पणैरविनतानाचार्यैरेवा दरादर्थैर्भूरितमैः प्रशस्य
 अनित्यत्वाद्द्वयपदेभ्यः २ मत्तः ३ चक्रमुद्राचिह्नं ४ दुर्दृष्टान् ५ रहिताः ६ वृक्षाणां ७ अतिलोभिनां ८ इच्छंति स्वीकुर्वन्ति वा ९ महतीभिर्देवताप्रतिमाभिः ॥ ॥ ॥

वि० लभते शिष्या न क्रमेणाधुना ॥ ५३ ॥ वि० ॥ मंदमनीषमहत्तः पुरुषानेवंमाददुषः ॥ भवजलनिधिमज्जत्सज्जनो जीव नार्थजगति महति वंशे ज्ञातव
 १५ तेमहांतः ॥ प्रपदन्धनतुष्टाः पंचसंस्कारद्वानात्कृतिन कृतिन एते ज्ञानहीनान् पुनन्ति ॥ ५३ ॥ अपि च ॥ आचार्याः पुरुषा महत्तरकुलेष्वक्षास
 दास्यो ज्वलानात्कृत्स्नतिवारिधेः परममीनावातरिष्यन्पदि ॥ अत्रास्माच्च्युतदास्यवृत्तयद्दहाविज्ञातमंत्रोत्तमाः सर्वतर्हिकलावतसतनबोहंतापति
 व्यन्धः ॥ ५४ ॥ तापविभिः सपापांजनतापुनतां महात्मनामेषाम् ॥ दोषश्चेदेषसमो दुष्टात्युनतोपि गोपूरस्य ॥ ५५ ॥ इदं च बोद्धव्यम् ॥ स हंश
 प्रभवश्चरित्ररहितोऽप्यहंत्व एवोत्तमैः साध्याचार्युतोपि दुष्कुलभवः सभ्येषु नाभ्यर्हितः ॥ शालिग्राममहर्षिर्मंपदुमतिः सल्लक्षणा युक्तमेव्याद
 तेन तु लक्षणाद्व्यमपि तच्चक्रोज्ज्वलकृत्रिमम् ॥ ५६ ॥ सविनयमंजलिं बध्वा ॥ शिष्यार्पितेन शक्तिनाद्रविणेन तुष्टाः शिष्यामुकुटशरणा युति धर्म
 निष्ठाः ॥ सत्संप्रदायनियताः प्रयताः सदा ये तेभ्यो न मांसिकरवैवरवैष्णवेभ्यः ॥ ५७ ॥ इति विमानमन्यतः प्रस्थापयन् अग्रतोदृष्ट्वा ॥ एषा कैरविणी
 विशल्य करणी दोषाशुगार्त्तात्मनामेतद्रोधसिपार्थसारथिरिति बुध्यातः समिधे हरिः ॥ प्रत्यादां बुजचुं बिनां सरपतेः कोटीरगारुत्मतस्तोमानां तु
 लसीदलप्रकरतो नो वेदमेदं जनः ॥ ५८ ॥ अत्र वसेतः संतश्चिरंतनो न्यंतं चित्तनाश्रिताः ॥ ओ नन्वते सचरितमानन्वतो विभंति शान्तिधनाः ॥ ५९ ॥
 कृ० ॥ अस्तु तथापि परिकलितगुणप्रहाणदूणप्राये हेयजननिबिडुनगरविशेषसन्निकर्ष एवात्र महान् दोषः दुर्लभाः खलुदूणेभ्यः कुत्सितत
 मालोके दूणाः करुणाहीनास्तृणवद्वाह्यगणं न गणयन्ति ॥ तेषां दोषाः पारेवाचां येनारचंति शौचमपि ॥ ६० ॥ पुनः सनिर्वदं विधिमुद्दिश्य ॥ शौ
 चत्यागिषु दूणकादिषु धनं शिष्टेषु च क्लृप्तां दुर्मधस्सधराधिपत्यमतुलंदक्षेषु भिक्षाटनं ॥ लावण्यललनासु दुष्कुलभवास्वग्रीसु नीरूपता
 कष्टं सृष्टवता त्वया हतविधे किन्नामलब्धं फलम् ॥ ६१ ॥ वि० ॥ पश्यत्वमेतेष्वपि गुणग्राहिताम् ॥ टी० १ तस्मुद्राण्डुः मंत्रः नाम नित्यविधिः २ विष्णुः ३ न
 अवातरिष्यन्निति चेदः न तरेपरित्यक्तः ४ तस्मुद्रादग्धदेहोः ५ एतन्ना श्रीनदी ६ मुकुटनीलमणोः ७ उपनिषद्गाः ८ निरंतरासक्तः ९ शरीरत्यागपर्यंतं १० विस्तारयंत
 ११ कुलीनासु ॥

प्रसस्य नहरं त्यमी परधनौघमन्यायतो वदंति नमृषावचो विरचयंति वस्त्वद्रुतं ॥ यथा विधिकृता गसां विदधति स्वयंदंडं गुणानुवगुणाकरेष्वपि
 गृहाण हृणेष्वमून् ॥ ६२ ॥ इति विमानमितः प्रतीच्यां दिशि योजनं चक्रमाति क्रामयन् पुरतो हृष्टा सा मोदम् ॥ इयं कोची कांची करि शि सरिणः का
 पि नगरी गरीयस्यां यस्यां विहरणं जुषां पक्ष्मलदृशा ॥ मुखदंशं दर्शयन् रजनि करमादर्शं ममलं स्वस्वं केपं केरुहमपि न निर्देति रसिकाः ॥ ६३ ॥ किं
 च ॥ सुमनोजनता स्थानं स्थाने सद्रूपसेवनी सेयम् ॥ सरिताभ्युदयविधात्री श्रुभैकांची साधुरंजयति चेतः ॥ ६४ ॥ नगरी मेनां दक्षिणेन करुणा
 द्गरी वभगवती वेगवती नाम प्रवहति पावनी शैवल्लिनी ॥ माधुर्योध्ययनोपसन्नमधुनिष्पंतानि मेदानिलव्यालोलत्तटचारुभूरुहशिरवानिष्पा
 ति पुष्पाधिकैः ॥ डिंडीरैः स्मितवंति पांति दुरिताद्देगा पगाया स्फुरद्देगोद्देजितवाजिमधुमुखकृद्देधासिपाथां सिनः ॥ ६५ ॥ इतश्च सस्वेचक्षुर्नि
 क्षिप्यताम् ॥ य एष राजत्कटकः सतालभिः समाश्रितः शोभनदानसंपदा ॥ सनित्यश्रुदं वरदं तं मुदहन् यथार्थं नामा गजभूभृदी ह्यते ॥ ६६ ॥ स
 भक्तिप्रकर्षमंजलिं बध्वा ॥ द्विपाचलमुपाश्रितं त्रिदशपादपैस्वर्गवीचपाकरमुपास्महेति गधिपावनपावनम् ॥ कृपाशिशिरलोचनं कृतभवव्यथा
 मोचनं वर्षां सरभिलाधरं वरदनाम धाम स्थिरम् ॥ ६७ ॥ कृशात्रुमामत्र्य ॥ वरदं भो भजसततं शरदं भोरुहविलोचनं देवम् ॥ परदं भो पहतिकरं दे
 दं भोलिधरं मुखमखाशनुतम् ॥ ६८ ॥ पुनः सानुस्मरणरोमाचम् ॥ तापत्रयप्रशनादमृतं गृहीतुं तमवैधहयमेधवपामुपासे ॥ ७० ॥ भो धिजाधरस्त
 धारसवासितेनया चुंबिता वरदराजमुखं बुजेन ॥ ६९ ॥ पुनः सानंदम् ॥ भुवनवहनशीलासिधुरागं भजंती नयदवरदमूर्तिः साधुवेगापगा च
 ॥ दमयितुमवतीर्णा धातृयसंहितीया सफलधितुमिहाद्यासादरा प्रादुरासीत् ॥ ७० ॥ टी० १ कन्ययादिहस्तिगिरेः ३ संदरीणां ४ दृष्टा ५ कामासक्ताः सुहृम
 नेयेषो ब्रह्मसुंदरदृष्टं सेवनीयसद्रूपं च ७ देवसंघोरतिश्च ८ क्षेत्रं भूषणं च ९ एतन्नामकानद्याः १० कदम्बिद्रुह्यासरस्वतीमनादृत्य भुवमागत्या ११ श्वमेधं प्रारब्धवान्तवारोषवत्यात
 पायशोविप्रितइतिकथाभनेकाश्वमेधफलनिर्माणे विधातु सदृशानि १२ वरदराजं १३ हस्तिहरीः १४ कन्यादुःकामधेनुश्च १५ वंश्याश्वमेधसंबन्धिनी १६ वरदं भो इति पदं १७ शिवेन्द्रादि १८ उद
 के जगत् १९ समुद्रप्रीतिः द्विपाचलश्च

विदे
१६

॥७०॥ वयस्यतवेयंजयानभिसेतस्मिन्नजयतीत्यक्तिरुक्ता॥ सवनसफलीकरणभणितिरपितत्यातिकूल्यभाजिनोचिता॥ तथाहि॥ अजयज्ञो
 ह्वेवेतस्मिन्कथंनामजयज्ञता॥ सवनोशातुकुलेकासवसाफल्यकारिता॥७१॥ वि०॥ सखेष्टेष्टभंमैवदोषमुद्गावयिताभवतातस्मिन्नस्वित्त
 हपप्रत्यनीकज्ञैवाविष्कृता॥ युक्तैवेतत्॥ पद्योद्धासविधापिनिसत्पथदीप्तिरुक्तिचक्रभय्यकरे॥ भास्वतिवरदेभवितानजातुदोषौतुषगवातेपि
 ॥७२॥ समंतादवलोकयन्जलिबध्वा॥ सेवेनंतसरः श्रयेकरिगिरिंश्रीपुण्यकोट्यासमं ध्यायाम्युत्तरवेदिमत्रमहितं देवाधिराजेभजे॥ कल्या
 णीकल्यामिकंजनिलपांकल्याणकोटिस्थितामीडेराघवयादवादि मकिटीन्वंदेमुकुटाश्रितान्॥७३॥ इतिप्रतीच्यादिशिकिंचिदंतरमति
 क्रम्यसविस्मयानंदम्॥ अत्रहि॥ स्वावज्ञानसमून्मिषद्रुषिसरस्वत्याविरिंच्यध्वरप्रत्यूहयनदीप्रवाहविधिनापर्यपितेत्यामहो॥ दूनेतुद्रुहि
 णेगणेन्यमरुतादीनेमखंविघ्नतः पातुंसेतुकुदेषसेतुरभवत्यसीद्रुकेतुः स्वयम्॥७४॥ किंच॥ परंवेगंसरस्वत्याउहेगमपितत्यनेः॥ षषसेतुर्वि
 धरणोन्यरुणशृगपत्प्रभुः॥७५॥ अपिच॥ आशामीशानबंधोश्चरणनखरुचांधारयास्तेरयतीकुंभीडिभंस्यकाष्ठापिमपिमुकुटन्यु
 तमुक्तामपूरैः॥ पर्यंकेशब्दविद्यापरिमलसरलेपकजसर्धिनेत्रावक्तिर्वेगापगायांस्वपतिसमुदिताकापितापिच्छवर्णा॥७६॥ सप्रत्यभि
 र्ज्ञा॥ प्राजापत्यमस्वांतरायततिनीपाथोनिरोधोद्यतः प्रासःपावनहेमतामरसिनीपारंरुपारम्यधीः॥ सेमंकीमलमल्लिकासहचरः पुष्पा
 तुक्कणांबुदच्छायः सोयमवातरन्महतिपौरंगेभुजंगेशयः॥७७॥ पुनरनुध्यायन्सानंदम्॥ शतमखमणिस्तोमश्यामंशयनमहीश्वरेश
 शिसखमुखंराजीवास्संसमुन्नतनासिकं॥ महितचरणधातुः पल्लवामहस्तमसः परंरुदिलगतुमेचिंबोधंतेद्यथोक्तकुदाह्वयम्॥७८॥
 १ विधातृयज्ञेत्यन्नापसेजयानभिजयन्मा २ यज्ञभागाशनंतन्नाशश्च ३ लक्ष्मीकमलंच ४ आकाशवेदमार्गो ५ चक्रवाकहिता ६ अक्षेचक्रपुक्तकरे ६ सूर्यदीप्ति
 मोक्ष ७ रात्रिर्दूषणंच ८ संतकंविमानं ९ एतत्संतकंस्थानम् १० अगस्त्यः ११ शेषे १२ सरसी १३ तद्वार्या १४ श्रीरंगसेने १५ यथोक्तकरीतिरुदेशप्रसिद्धम् ॥

किंच ॥ वेगवतीसेतुतयागवतीर्णादिदेवताविनुत्तम् ॥ द्वागवतीयंदुरिताद्वागवतीकलशजलधिकन्यायास ॥ १०९ ॥ कृशानुः ॥ अहो कथमा
 शुक्रकविः सन्नपि भवानमुं देवमभिनंदति ॥ तथा हि ॥ अधः करोत्यादिमशाब्दिकोरगकलानिधिधिकुरुते मुखेनयः ॥ कृतातरायस्मसरस्वतीज
 वेस्तुर्विस्तस्वकथं भवेत्कवेः ॥ ११० ॥ वि० ॥ किमेभिः श्लेषकावलंबनैर्दोषैरमुं देवमाश्रितेषु खल्वप्रत्यूहः सरस्वतीप्रवाहो विजयते ॥ १११ ॥
 कल्पंते कामरामास्फुरदधरस्रधागर्वसर्वस्वमोषोक्तान्युक्तान्यमीषारसिकजनमुदेधातयो वाहिष्वाम् ॥ श्रृणुषावेलासुदोलायितजिज
 सुकुटाकल्पकल्पद्रुसूनुदीनालिध्वानतानाकलनपरिमलचारुबीणाभिगाना ॥ ११२ ॥ किंचिदुत्तरतो दृष्टिमाधाय सोजलिबंधम् ॥ क्षेमारेभ
 निदानमाधुवज्रुषां हेमाभिर्गोमांबुजस्तोमायातमरंदलंभितपयोभूमास्वभूमानिता ॥ सद्यः प्रभवो समानविभवामत्यामसत्यतिदृष्टुष्यायोगिव
 ण्यपुष्पसरसिदुष्टादसदाहसे ॥ ११३ ॥ इति दक्षिणतः सादरमक्षिनिक्षिप्य सांजलिभूत्वा ॥ विश्वाल्हादकरीं करींद्रसरसीकल्हारपारंपरीभव्यामोदधु
 रंधरानिलजडैरिव्यालये जायतीम् ॥ कष्टापह्निनिवर्तिनी घनतपःकिष्कात्मनां योगिनामिष्टामष्टभुजां भजामिविबुधैराधायिता देवताम् ॥
 ॥ ११४ ॥ अथ प्रतीच्यादिष्विकिंचिदेतरंगत्वा विमानमागमय्य सहर्षम् ॥ त्रिदशाकलितस्त्रेहस्फूर्तिमान्छमपंस्तमः ॥ भाति दीपप्रकाशो
 जशरणोगवबोधकत् ॥ ११५ ॥ कृ० ॥ दीपप्रकाशसंज्ञादेवेस्मिन्नुत्तमस्फुरणे ॥ रात्रिचरप्रतिकूलेन दीपजातो ह्यसद्बौनार्हा ॥ ११६ ॥ वि
 ॥ मदमत्तमैवं भाणी ॥ प्रकटितदेशावतारे प्रचुरीं ज्याकलनभावितस्फुरणे ॥ दीपप्रकाशनामक्षमं विभावयुदिति भीतिहरे ॥ ११७ ॥ निरु
 प्यसांनेदम् ॥ श्रीरंगेश्वरशासनादधिगतश्रुत्यं चलाचार्यकंदोतं ये कविवादिदंति द्वारित्यार्यावदतिक्षिप्तौ ॥ सर्वस्यामपि हंत तं मसर
 १ क० दुग्धम् २ देवाः वर्त्तयन् ३ तैलं प्रीतिश्च ४ तिमिरं अज्ञानं च ५ देवतादीपप्रकाशश्च ६ गृहं रक्षणं च ७ उत्कृष्टतमं स्फुरणं यस्मिन् न्यक्षे उद्गतं तमः स्फुरणं यस्मि
 न् ८ नदीपः समुद्रः तस्याज्जातालक्ष्मीकौस्तुभावा ९ दशावताराः प्रसिद्धाः पक्षे दशानां वर्त्तिकानामवताराः १० प्रचुरं यदा ज्यं पक्षे प्रचुराः आजयः सौम्याः ११ रांता
 चाये

वि० १७ जौस्वातं च्यमासेदुषां सुत्रामासहिर्वेकदेशकविराडत्राविरासीत्यमु॥ ८७॥ जनानुद्दिश्य॥ भेदाभिदाविषयवादापतद्वरूपपादार्थसाधकमदो
 त्सादावहाद्भुतमखादागापयस्यद्विनोदापहारभणितिः॥ पादारविंदनतखेदापहारचतुरेहामारमाधवगुणास्वादीभितुष्टुहमोलायुवोभ
 वतुवेदांतदेशिकमणिः॥ ८८॥ अपिच॥ नानास्त्रायपरिश्रमंकलयतां नोस्येवशास्त्रेषुधीः सत्तोरप्युभयोस्तयोर्नसुलभासाहिस्सितौसाहिती
 ॥अप्येतासुसतीषुनास्तिविनयोनाचारभक्तिसमाचातुर्यः सचसाचसाचसचताश्चालंब्यखेलंत्यमुम्॥ ८९॥ किंबहुना॥ अर्चतेमास्यतमुपा
 स्यदेवंगर्वेवमोजकुटुशांप्रशांतम्॥ कुर्वतमेतंगुरुमंतरणगुर्वतरंकोत्रगुणीवृणीते॥ ९०॥ ८०॥ वयस्यमासैवमवेचः यदेतत्पक्षावलंबन
 तः पक्षांतरस्वीकारएववरमितिमेप्रतिभाति॥ तथाहि॥ यस्मिन्पक्षेस्तिमोक्षोगुरुणिलघुनिवासाधनेष्यप्रयुक्तेश्लाघाहेतुश्चार्थव्ययकर
 यजननाद्यर्थकर्मप्रहाणम्॥ तंहंतोपेक्ष्यपक्षंश्रयतिजगतिकः काम्यवेदोक्तकर्मानुष्ठानावश्यकत्वप्रकटनकठिनवेदचूडार्थमार्गम्॥ ९१॥
 वि०॥ निरूपणनिपुणोपिभवान्कथमेवंकथयति॥ वेदांतार्थविशोधिंतहितपशंव्याधूयसाधूचितचापल्यादनुसंधनेतदितरंपश्यानमंधान
 राः॥ इहंभक्षयकतयाचविहरेत्येवंप्रियालापिनरोगार्ताश्रुपलास्तवतिनतुतयः पश्यवादीभिषकु॥ ९२॥ किंच॥ आम्नायमौलिगुरुणाक
 रुणाकरणनावातरिष्यतयदीहभवाब्धिनावा॥ अज्ञातभक्तिजगदश्रुतसच्चरित्रमज्ञातशास्त्रमभविष्यदेवेदिकंच॥ ९३॥ पुनरालोच्य॥
 अथास्वरवलुनिगममौलिगुरोरशेषविद्यासमुद्रतलस्पर्शित्वात्धुनातनचिबुधव्यूहसमभिव्याहारो नोचितः॥ किंतु॥ निशमयतिथिः किल
 दृशानिर्णयमयत्यंघ्रिणाचयोविश्वम्॥ ॥ गजतुरगौकश्चनेयोतैः सहवेदांतदेशिकोगण्यः॥ ९४॥ विचिंत्य॥ गंभीरशब्देनविशालमोहदृशापि
 शाचग्रहणोचनेन॥ घंटोद्वरेर्वेकटनाशरूपाकल्याणमुल्लासयतिश्रुतीनाम्॥ ९५॥ पुनः सचमत्कारं॥ वेदांतार्थशब्दोस्मिन्वेदांतस्था
 दि० १ वेगशस्त्राधियोः ३ साहित्यशास्त्रम् ४ चातुरीशब्दस्यबहुवचनम् ५ हयग्रीव ६ अज्ञानजम् ७ शेषः ८ आलोचयति ९ घंटावतारोर्वेकटाचार्यः ॥ ॥

पकेक्षमः॥ इमेविवेकं कुर्वतोदांताचार्यचतंविदुः॥९६॥ क०॥ कथं नामद्रुहिणगृहिणीचिकुरनिकुरंबचुंविचंपककुसुमसुखमारवराः॥ क
 विकथककंठीरवगुरोरपिगिरोदुस्तरप्रस्तरनिष्ठुरबृंहिष्ठसासूयहृदयनिर्भेदायजायेते॥ वि०॥ सखेष्टुतावत्॥ वेदांतापि गिरुः प्रसूनमृद
 वोमोदंद्धानाः सतांशौढ्यावकठारकाण्यपिपरंभिदंतिहृदिद्विषाम्॥ नंदाचार्यजनाभिनेदितमृदुस्पशोपिपादोहरेर्दुर्भेदेशकलास्करेतु
 शतकोट्योकाप्रमाणान्किम्॥९७॥ पुनः सप्रार्थनमंजलिं बध्वा॥ दर्पाविष्टकुट्टिदुष्टसमयोत्सादायबोधांकुरोद्विदायप्रबलेकलावपिजयोत्था
 दायवेधाध्वनः॥ श्रीमच्छुद्धमणपक्षरक्षकबुधामोदायपापाटवीच्छदापाथिमिरुत्तरुर्विजयतां वेदांतविद्यागुरुः॥९८॥ इत्यन्यन्यतौदृष्टिं वि
 न्यस्यसोजलिबंधम्॥ श्रीमान्मभीरतरवेगवतीप्रतीरभूमावघदुहिस्तरद्विवावतीर्णः॥ कामादिवैरिगणमुल्लूणमस्यदीयंकामासिकान
 रहरिः कवलीकरोतु॥९९॥ इत्यन्यतश्चक्षुर्निक्षिप्य प्रांजलिः सन्॥ भयार्त्तजीवातुदयामहिम्नैवैकुण्ठधाम्ने करवेनमांसि॥ आम्नायउ
 क्तः परमेशितेतिनाम्नायउक्तः परमत्रचित्रम्॥३००॥ युक्तंचैतत्॥ यतोविष्णुः परमद्वितीश्रुताश्रुतिः॥ अनपायमोविष्णुः कस्मादपरमोभवे
 त्॥ युक्तरमापतेरन्यदेवास्त्वपरमाद्विती॥१॥ किंच॥ जाग्रत्येवशिरांसिनित्यवचसासवोन्यतौशाङ्गिणस्तत्रव्यासपराशरादिकृतयोदत्तास्त
 वस्तुतः॥ यः पादाबुददातिपस्तदुपसंगृह्णातिधनेयवायश्चैतच्छिरसैवतेषुपरमंजानाति कोनात्मवान्॥२॥ पुनः सचमत्कारे॥ दुर्वादिनो
 विष्णुपदारविंदंतेषांपहेतानुसरंतिमोहात्॥ तेषांमतेतुस्वयमत्रविष्णुपदारविंदानुसृतिंविधत्ते॥३॥ इत्यन्यतौदृष्टिं विन्यस्य॥ समेतस्तु
 द्रुमपुष्पनिष्पतन्मरंदसंतत्यभिषिक्तमुत्तमम्॥ रविक्रमाश्रुत्वनिरोधिगोपुरंत्रिविक्रमस्यायतननिशास्यताम्॥४॥ सविस्मयमभिधायन
 र्ति॥ विचारंकिंचश्लेषेणद्वमेवेदांताचार्यशब्दविगतवेकंवेशब्दरहितं कुर्वतो लोकास्तमाचार्यशब्दंचदांताचार्यं ब्रुवतेतियुक्तमेवेति श्रीमद्वेदोपाध्यायलक्षणा
 नालापतकौशल्यम्॥२॥ वज्रप्राप्ताताम्॥ ३॥ कामासिकानामकनगरवासीनरहरिः॥ ४॥ न आम्नायउक्तवृत्तिर्विरोधाभासविचित्र्यं॥ ५॥ अनुत्सृष्टः लक्ष्मीरहितश्च॥ ६॥ गमना
 रविंद

वि. द. १८ अद्यादाभयतामनश्चरपदप्रासादनिश्रेणि कोहर्षादूर्ध्वमुदंचितः सचरणस्त्रिविक्रमोनः कूमात् ॥ त्रैलोक्यार्पणतः सितं शुभ्रयशश्चुत्रं यदासीद
 लेट्टाधिष्ठो हरिनीलदंढ्रवयस्तत्पारणा यो हृतः ॥ ५ ॥ ६० ॥ किमरेमाया विनमेनमक्रमं त्रिविक्रममभिनंदसि ॥ पश्य ॥ श्रीमानपि स्वयंदैत्यात्कु
 र्वाणः कुप्रतिग्रहम् ॥ विदन्समहतीं हृदिमिष्टगोत्रैभिर्देदौ ॥ ६ ॥ विशिष्यायमकपटानां कवीनां नश्लाघनीयः ॥ यतः ॥ नित्यानपायिप्रमदोपि
 नाथो बहुभवन्वंचितस्तत्कोसौ ॥ कविव्यथाकृतवल्गुभूषणोपि भूदानवत्सममेव भेजे ॥ ७ ॥ वि. ॥ अभ्युपगच्छामएवभवतः प्रौढगुणदो
 षीकरणपौंडित्यमास्तामेष श्लेषचमत्कारः ॥ आकर्णयतावदेतत् ॥ यदाश्रितरक्षणाय पद्मेक्षणः खमहत्वा ननु रूपमपिरूपमापेदे ॥ नित्यान
 तोपिनिरापरमाश्रितोपि दातापि हंत बहूशो महतां पदानाम् ॥ स्वीकृत्य बामनवपुः श्रितो मिद्रमीशः पातुं पदत्रितयमत्र बलिबिभिसे ॥ ८ ॥ पुन
 सभक्तिप्रकर्षम् ॥ त्रैविक्रमास्त्रिपञ्चगाजनकः सपादः पायात्पुरस्य मरुतां मरुतां निहंता ॥ शंभोः स्फुरन्मुकुटभूषणदानचंद्रमंभोनिधेः श्वश
 रमासगिरोयमाहः ॥ ९ ॥ इति किंचित्परिक्रम्य ॥ अत्र हि ॥ काचीनगरविभूषाकामाक्षीकल्पमंजरीभजताम् ॥ रक्षास्फुरसेनानाराजतिशर्वस्यस
 र्वस्वम् ॥ १० ॥ इति निरूप्य सुविस्मयानंदे कामाक्षीमामंजरी ॥ दंतश्रीस्तवदृश्यते यदि ततः कुंदं न निंदति केवंचयद्यभिलक्ष्यते बहुजनश्वेदं न सं
 द्रस्यति ॥ दृष्टेदृष्टियुगे पुनर्न विनुयाद्दालोपि नीलोत्पलं सूक्तिश्चेदनुभूयते मधुरताकामाक्षिकामाक्षिके ॥ ११ ॥ ६० ॥ यद्यपि विसृते कामाक्ष्या
 सर्वाभिनंदनीयसौ दयम् ॥ तथापि मुधा तदिति प्रतिभाति ॥ तथा हि ॥ कातोर्विरूपाक्ष इति प्रतीतः कामस्य हंता गिरिराजपुत्र्याः ॥ स्तवे रमास्य
 स्तनयोः पितृस्य लंबोदरः किं फलमाभिरूप्यम् ॥ १२ ॥ अनयोः खल्वंबिकात्र्यंबकयोः दांपत्यमननुरूपमिति निव्यक्तमेतत् ॥ इयं हि सर्वमंग
 लासतु स्य शानमंदिरा विभाति हेमवत्यंसी सयाति दिक्षु भिक्षुकः ॥ इयं तु कुंकुमांकिता सभस्मरा शिरूषितोप्यरालकुंतलाचसानताभिरेषभीषणः
 १ लक्ष्मी सपदौ २ कुत्सितपृथिव्यौ ३ इंद्रकुलानाशकौ ४ भूदैत्यत्वं तत्स्वीकारकर्तृत्वं च ५ स्वभक्तं ६ निर्जलत्वं ७ शिवः श्लेषेतु विरूपे कुत्सिते भस्मीणीति ८ मंगलविरुद्धं तत् ९ सुवर्णालं
 कृताहियनगस्य कस्या

वि० वयस्यमेवंवादीः॥ नखल्वप्रशस्तेरप्यावासवासः प्रभृतिभिः सांसिद्धिकमभिरूपाणामभिरूप्यमपहीयते॥ विनस्तांवाकृतिनिवसतु
 चिरंवापितृवनेशिवस्तावद्धत्तामहिगणमथाप्येषमुभयः॥ परीतंशैवालैरुषितमपिपेकेषुमलिनानलीनाबिभ्राणंकिमिहकमनीयंनकमल
 म्॥१४॥ किंच॥ रमणीयः सहिपुरुषोरमणीयत्रैवरज्यतिविदग्धा॥ श्लोकः स एव सुभगश्च तत्तं हि यत्र रसिकस्य॥१५॥ अवधार्यतामति
 मात्रमत्रेदंविचित्रम्॥ शिवास्यालोकितः कामोजित इत्येवशुश्रुम॥ व्यत्यासोत्रजितोयस्यात्कामास्यालोकितः शिवः॥१६॥ पुष्कलंकिरुपु
 त्रभास्यमपिपर्वतराजकन्यायाः॥ यतः॥ कुशलीभनायवक्त्रः पुत्रः प्रथमोहिमाद्रितनयायाः॥ पंचास्यात्पितुरधिकः षडाननोतुंदनोहिती
 योस्याः॥१७॥ इत्यन्यतः किंचित्परिक्रामन्सामोदम्॥ शशोकमौलिः सहकारमूलेकेलासवासीसद्दहाविरासीत्॥ यस्याग्निभूदेकचतनू
 भवश्चयोषापिभूषापिचनगराजि॥१८॥ रु०॥ वयस्यकिंवर्णयसिविश्वविलक्षणचरित्रंरुद्रलोकेहिलोचनशैत्यसपिपादपिषयायत
 गानान्॥ जनानेवपश्यामः॥ अयंतुपशुपतिस्थाणुरितिस्वाह्युमन्वर्थयन्निवआशुशुषणिमस्मिनिक्षिप्तवान्॥ वि०॥ अवधेहिताव
 दभिधास्यामिरहस्यम्॥ अंगानुषंगोदितसीतबाधामिदोद्युसिधोश्चसमन्वयेन॥ दहंतुंवहत्यग्निमयीतृतीयादूरोद्वंसंतीमिवहंतदृष्टिम्
 ॥१९॥ रु०॥ हेततर्हिनुहिनेकिरणशकलासरसरिज्झरीशिशिरशिरसस्त्रिपुरहरस्यकथमभिषेकप्रियता॥ ततश्च॥ गंगातरंगावलिभिः सु
 धांशोः सुधाङ्गैश्चानिशमाद्रूमूर्धः॥ वृथाभिषेकंकलयंतिशंभोस्तप्तायतोयस्यदत्त्यपःके॥२०॥ वि०॥ अत्रापियुक्तमुतरंन्यादृशमि
 ॥ ज्वलनाकलनादिषस्पानादिषभाजावदनाच्चतसमूर्तः॥ अनिशत्रिदशापगाधरस्याप्यभिषेकप्रियताशिवस्यजाता॥२१॥ रु०॥ अ
 स्तीदमथाप्यन्यदपिनयुज्यते॥ किमसौविहायविहायसेततंशंकरशिरसिगंगातरंगंतःप्रतिवसतिमृगोकःकुशोगः॥ टी०१॥ अनोलानांअन
 रात्र्यावतीकामाक्षिकामेनेत्रेतेनजितइतिविरोधः॥ ४॥ एकांशेधरनामाशिवः आश्वेधरइतितद्देशप्रसिद्धः॥ ५॥ गृहः अश्रुत्यन्तिस्थानं च नगराजस्येयंनगराजिः नानांराजि
 रितिच० अंगारपात्रम्॥

वे-द विश्व०॥ शृणु सखे तत्र कारणम्॥ शिवं शिरसि सीतभानुः सागरसूनुत्वं सूचनाय परम्॥ अधिवसति नन्महिष्या गंगाया जठरमुल्मत्तनुरेषः॥ २२॥
 १९ कृ०॥ तथापि लुब्ध एष फलप्रेक्षु भिरनाहत्यः॥ तथा हि॥ सूक्ष्मसिवांशुकलाभेष्यपटोहैमधरपदनिविष्टेपि॥ लुब्धो यमयो हस्तस्तुन्दुलसत्वेप्य
 टत्यहो भिक्षाम्॥ २३॥ अन्यदल्पमिदमुच्यते॥ यच्छकरसंगाङ्गाया मयि जीवनदायिन्यां संक्राता तद्रता लुब्धता॥ पश्य॥ मुक्ता श्रिता वि
 ष्णुपदादुदीता गागेयमुत्पाद्यवस्तुप्रकृष्टम्॥ प्राप्या पिरत्नाकरनित्यसंगं कपर्दिकशां नजहाति गंगा॥ २४॥ अन्यच्च॥ सर्वतो मुखसमृद्धिजु
 बोधत्पौंडरीकं च न वासनयापि॥ यत्तया व्यवधिजन्दुमखस्तत्सत्रघातिचिरसंगतिदोषात्॥ २५॥ पुनर्विमृश्य॥ ईशः करस्थीकृतकांचनाद्रि
 कुबेरमित्रं रजताचलस्थः॥ तथापि भिक्षाटनमस्य जातं विधोः शिरस्थे कुटिले कुतः श्रीः॥ २६॥ किंचैष विरूढधर्माकृतिवासानस्तोतव्यः॥ शृ
 णुतावत्॥ धत्ते महो मूर्ध्नि तदौषधी शमौषर्बुधं भालतलंगकेषु॥ फणींद्रमौलिस्थमणिप्रसूते हरो धकारित्वमथाप्युपैति॥ २७॥ अपिच॥ तार
 कारिवहन्कैमस्तके तारकाधिपम्॥ अंगीकुर्वन् सुदृशमप्यलीकाक्षो विभात्ययं॥ २८॥ वि०॥ किमेभिः शब्दश्लेषैकशरणैर्दूषणैरस्य खलु मु
 त्फंजयस्य विश्वस्तुत्यमसदृशं बुदान्यत्वम्॥ दीर्घायुर्मुनिसूनवे प्रदददेदिव्यं तथा भीष्टं प्रख्याताय भगीरथाय भगवत्पादो मृतं प्रादुरात्॥
 पापेभ्योपि च बाणपक्तिवदनप्रेषेभ्य इष्टफलप्रादात्तस्य शिवस्य भाति जगदाल्हादायैवादान्यकम्॥ २९॥ कृ०॥ तदेतद्व्याहृतभाषितं॥ यच्च
 हादेवस्य वादान्यकं जगदाल्हादायेति॥ यतः॥ दत्त्वा वरान्दानवराक्षसेभ्यो विश्वस्य च स्वस्य च यो विषादम्॥ संपादयामास शशांकमौलि
 दातृत्वमेतस्य तवैव हृद्यम्॥ ३०॥ वि० कुटिलधिषण्णगुणमपि दोषद्वितीयावयति भवान्॥ तथा हि॥ टी० १ एककलः २ चंद्रः वस्त्रं च ३ विरोधे हेमध
 रस्ये देहेमधरं पक्षे हिमधरस्ये दे० शुभं लोहं च ५ तंडुर्गणस्तेन लसतीति तस्य भावस्तत्त्वम् ६ मौक्तिका निमुक्ताश्च ७ भीष्मः स्फूर्णं च ८ द्रव्यं वसवश्च ९ सर्वतः प्र
 सासि समृद्धिजुषां पक्षे सर्वतो मुखमुदकं १० पुंडरीकं कमलं तत्संबंधिस्तु गंधिमुक्तया पक्षे पुंडरीको यत्तः ११ दैवं चंद्रश्च १२ स्कंदं १३ स्त्रियं दृष्टिं च १४ कृत्स्नं भालं च १५ अ
 ये सरः १६ औदार्यम्॥ ॥ १९

दैत्येभ्यो न वरान् सदा स्थितिपदि त्र्यक्षो मुहुस्तर्हि तेनाशस्य न भुवनस्य पेष्टुमुदयं नाप्यदृशं शार्ङ्गिणः ॥ नोदायिष्यत मानुषादिषु हरिर्नो सेतु
 गीतादिकं प्रारप्स्यद्गगनान् भवार्णवममीनालंघयिष्यन् नराः ॥ ३१ ॥ किंच ॥ पेपीतरं गशि शिरानिलडिं भजातकेषां निष्यति तपुष्परसाभिषि
 न्तः ॥ संपादयत्यतुलसं पदमर्थिनो नुकंषासभ्यो बुधिरपपतिरं बिक्रयाः ॥ ३२ ॥ पुनर्निरीक्ष्य सप्त्तधम् ॥ अल्योपिकां च्यामा वासादा सादय
 ति गौरवम् ॥ यत एतत्पुंरस्थाणुर्गिरीशदुतिगीयते ॥ ३३ ॥ ६० ॥ अन्योन्यविरुद्धस्वभावोभ्यां देवाभ्यामाक्रांतो नगरी किं विनोषि ॥ देवौ ह्यव
 धिकां चिपश्य लसत्तुः प्राची प्रतीच्याशयोस्तत्रैकः कुरुते विनोयकमधश्चित्रं पुरश्चापरः ॥ एको नित्यमनष्टमूर्तिरितरः ख्यातोष्टमूर्तिर्जगत्ये
 को वारितवान् गजार्तिमचिराद् नैगजार्तिपरः ॥ ३४ ॥ यद्वा ॥ कांचीनाम्निपुरे सरं द्रमहि तेषां कृपश्चित्रो देशोश्चित्रं देवतयोश्चित्रं निवसतो
 रीतिर्विरुद्धमिथः ॥ एको हि हिजे राजमप्यधरयत्यन्यस्तमुत्तं सयत्तं घ्नो हंत विभर्त्तिकश्चित्रपरः स्वेमूर्धनि स्वर्धुनी ॥ ३५ ॥ विरुद्धदेवाक्रांत
 कांचीनगरसमागमाद्वारणधराधरोप्येवम् ॥ तद्वा हि ॥ भेत्तास्ति गोप्ता च हरिर्महासवज्जुषो हिरण्यगर्भस्य ॥ भयकृदि भास्या भयकृन्पूत्य च
 लयोऽश्वकास्ति ॥ ३६ ॥ अयंचापरो दोषः ॥ द्वा अनुषंगं च गदो नुषं च त्यक्तुं जनाये निवसति का च्याम् ॥ देता वत्ता द्रोश्वरमाश्रिता स्ते देहस्य ये
 तौ नियतं भजंते ॥ ३७ ॥ वि० ॥ सरवमेवं संभाषिष्ठाः ॥ यत एक रूपदेवतमिदं नगरमिति समर्थ्यते ॥ शृणुतावत् ॥ फणिपति सरः स्फुरंती भनी
 यकधरोत्तमां गशोभितनुः ॥ भवहरि संज्ञाकां च्योः पूर्वापरयोर्हि देवता ज्ञयति ॥ ३८ ॥ अन्यच्चास्य नगरस्य भूषणमेव न तु दूषणमित्यन्य
 त्रदृष्टिमाधाय सानंदम् ॥ अहो रवलु ॥ ममाद्यपचेलिमभागधेयम् ॥ सरयो वतो पगीतः प्रातः पक्ष्मननो मुनिर्ध्यातः ॥ व्यासे कृतौ यः ख्या
 तः पांडवदूतः सहकृपथनीतः ॥ ३९ ॥ ६० ॥ अनुचितकर्मसौ किमर्थमनुवर्ण्यते ॥ टी० १ एकमेव भवमीपवर्त्तिसरः २ पुरस्थोऽंशुः पुरः संबधिस्थाणुरिति च
 शिवश्च ३ गरुडः गणेशश्च ४ भजेन्द्रार्ति ५ असुरः ६ गरुडचंद्रौ ७ भयंशं वत्स्य ८ रोगायुधयोः ९ अनंतसरः पक्षे सर्पराजहारः १० आर्ये भनायकश्चंद्रः पक्षे भनायको हस्ति
 गिदिः ११ भूरागण

२० सकलजगतामीशानोपि स्वयं विगतश्रिया मिदमनुचि वंदतो जातो य एष पृथा भुवा म् ॥ किमिह महतां हृष्टा स्वद्यो तपो तनिकेतने स्त्रियमधिप
 तेर्भासां दासानुदासतया स्थितिः ॥ ४० ॥ वि० ॥ पुरोभागिन् भगवद्गुणेषु दोषमनीषया भवानेव दुष्यति ॥ श्रूयतामेतत् ॥ कवित्वस्य गाभीर्यमो
 तार्यमृद्धेः प्रभुत्वस्य शौर्यं गुरुत्वस्य विद्याम् ॥ महावंशयतायाः सदाचारपूर्तिमहत्त्वस्य सौलभ्यमो कल्पमो दुः ॥ ४१ ॥ इत्यपरत्र विमानमानय
 न्मानेदम् ॥ अत्र हि ॥ विकचरुचिरपुंडरीकरवंडद्युतिमदमोचनलोचनप्रभावः ॥ जयति विजयराघवः सदेवः श्रुतिरगृध्रसरो वरोपकंठे ॥ ४२ ॥
 किञ्च ॥ संपन्निसोदरसरस्तटसंप्ररूढोभात्यङ्गुतौ विजयराघवपारिजातः ॥ शारैवात ते रूपरिसद्विरुदीक्ष्यते यो यस्य धाएव सकलः स्त
 मर्नः प्रपंचः ॥ ४३ ॥ पुनः सभक्तिप्रकर्षम् ॥ जनानुद्दिश्य ॥ भो भो भुक्तिमुक्तिप्रेप्सव इदं शृण्वन्तु भवन्तः ॥ विश्रुताश्चित्वात्सल्यं वीरं विजय
 राघवम् ॥ नमस्कुरुत यो गृध्रं समस्तु कुरुत दाहृतः ॥ ४४ ॥ अत्र च गृध्रपतिक्षेत्रे विश्वप्रसिद्धा काचिह्वे चित्री ॥ तनयार्थनया समागताभि
 स्तरुणीभिः परिभर्जिताश्च मुद्गाः ॥ दृढसंकुतमुत्र देवशक्त्या सममासां पुलकांकुरैः फलेति ॥ ४५ ॥ कृ० ॥ निजमहिमानं नु रूपस्थितिं रसो
 विजयराघवः किमीड्यते ॥ शुकस्ततो ह समयूरवाहमुखप्रगीतो गरुडासनो सौ ॥ क्षीराब्धितीरावसथोपि वासं करोत्यहो गृध्रसमंति
 के स्थितः ॥ ४६ ॥ वि० ॥ तदेतदुयापयोधरे तस्य भूषणमेव न तु दूषणम् ॥ तत्तादृगुत्तमपदे तमसः परस्तादस्तामपैरतुलसूरिभिरर्चितोपि
 ॥ अत्राविरस्ति हरिरेष चिरान्तेराणां दृष्टिं कृतार्थयितुमेव दृढानुकंपः ॥ ४७ ॥ इति दक्षिणतो विमानं प्रस्थापयन् सहर्षम् ॥ इयं हि ॥ गंगासि
 धुसरस्वती भवहरा तुंगा पुतंगा त्मजारे गौभ्या शतरंगिणी वदघतत्यगारभंगावहा ॥ शुग्धाराशामनोमनीषिजनतारब्धावगाहामुद्गुग्ध
 नामपि शुद्धानुहिजननी दुग्धापगा दृश्यते ॥ ४८ ॥ किञ्च ॥ ॥ टि० १ एतन्नामा देवः २ वेदः शिफा च ३ देवपुष्पयोः ४ दाहसंस्कारमकरोत् ५ शुकाचार्यः
 पक्षी च ६ परमहंसाः ७ षडाननः मयूरो वाहनश्चेति पृथगपि श्लेषे ८ छंदो मयासनत्वं सूचितम् ९ कांचन नदी १० कावेरी ११ पालरूद्र इति तद्देशप्रसिद्धा ॥ ॥ २०

ममदुग्धनदीधनदीकृतमज्जनमानवानवांभोभिः॥बुधजातनुतातनुतां तनुतापुरुहनाधानाम्॥४९॥कु० भवत्वेवमथाप्यस्याः क्षीरतरं
मिण्याविधिनाकृताविरसता॥कालुष्यलेशविधुरामधुरापि पथानदी॥रोचेतसाधवेयुक्तानेचेल्लवणसिंधुना॥५०॥वि०॥ गुणमपि भणसि
दोषतया॥यतः॥कृत्वनसमागतसिंधुनिधुनीजलेसाधुनिस्नानम्॥पंकविलोपंकलयति संघटयति श्रियमिति स्मरति बुधाः॥५१॥किं
चिद्वृक्षिणतो भिक्कम्य॥मोहादिदोषरहिता तदवा सिद्धिं ह्यव्यूहाय कामपि मतिं महतीं दिशंती॥स्वाहा करोति दुरितानि शुभप्रवाहावाहनदीबु
धसमूहकृतावगाह्या॥५२॥अस्याश्चोत्तरतीरे श्रोत्रियोत्तसवासयोग्यः॥समेग्रगुणो सावग्रहारः संलक्ष्यते॥पश्य॥कर्णानंदकेरस्फु
रन्मधुकरव्याहारवाहापगारोधःशास्त्रिमरंदतुंदिलपयः कल्याणकुल्यातृतः॥आत्रेयान्वयविहृदध्वरहृत्त्रिगंधानुबंधापतस्सेमोभात्यरश
निफालदतिहिग्रामेभिरामाभिधः॥५३॥किंच॥साध्वग्रेसरयूपेतः साकेतनगरश्रियम्॥अग्रहारो विभात्येषरघुनाथाभिरक्षितः॥५४॥किंचिद्वि
मानमुन्नमय्यसञ्ज्ञाधम्॥नद्योः पार्श्वद्वयमवलोक्य॥चारुगुणैः सन्नेणिभिर्जुष्टावाहनदीपयस्त्रिन्योः॥उपकूलमग्रहाराउदग्रहाराद्वावने
भोति॥५५॥कु०॥अमूनग्रामान् कथंकारमग्रहारात्प्रचक्षते॥सकृत्तमुक्ता रहितापदेनानाश्रिताजनाः॥५६॥वि० भवतास्तुतिरेव एषां भं
ग्यंतरेण कृतो तमृष्याहृष्यामि च अथ सर्वतस्तुंडीरमंडलमवलोक्य न॥सहस्रातिरेकवयस्यस्फुटमस्य तुंडीरमंडलस्य पश्यतु भवान् पावनत्वं
रमणीयत्वं च॥तीरेतीरे स्फुरति सरितामग्रहारा नभूयान् गयोवर्गो धरणिमरुतामग्रहारे ग्रहारे॥वर्गवर्गधरणिमरुतां वर्तते साधुयज्ञोयु
ज्ञेयशेषवणस्तु भगस्तोत्रशास्त्रानुघोषः॥५७॥किंच॥तुंडीरमंडलनिवासिषु दुग्धसिंधुडिंडीरखंडनिभकीर्तिषु पंडितेषु॥आप्याय्य
दि० १ देवहंस्तुता २ स्वयंतु ३ काश्यप ४ ववणयो मेयय सो निषिद्धत्वा दनद्वेयत्वमस्याः ५ विद्यादयः सूत्रे च ६ उन्नमस्त्रकृविप्रार्पितो ग्रामश्च ७ अग्रेसराः भेष्टा
येषूपास्ते स्वेतः प्रहो अग्रेसरयूपेतः ८ रामभद्रोरघूनाद्यदीक्षितश्च ९ उन्नमस्त्रानि साधवश्च १० श्रेष्ठाः ११ ब्राह्मणाः १२ केनः १३ सेव्यमानम्॥

वि. ८. २१. मानमसिद्धिरिति गीतमेतद्वेत्तुं धृतं चरितं न कस्यै॥ ५८॥ ६०॥ हेतवस्मिन्नन्तिमयुगेऽपि अध्वरकर्माचरताममीषां चरितानि कथमिव रो
 चेरन्वेषेति देभ्यः॥ नभस्त्विकसंपत्तिर्न च कुशलता यष्टुरनघान च द्रव्यं शुद्धं न च हृदयशुद्धिः कलियुगे॥ प्रसिद्धिकांक्षतः परिमितधने हंत कृपण
 वृथापयस्व भवेदधितथापि क्षितिसराः॥ ५९॥ किंच॥ शौचं नाचरितं यथाविधिकलौ शक्ता हि जाः किंच ते ये खल्वाचमना पूवादिनियमास्ता
 न्मर्तुमप्यसमाः॥ कामीषां पुनरग्निहोत्रनियमः केष्टेरनुष्ठानधीः कामिहोमसुरवामखाः सपशुकाः कृत्याग्निचित्यातु सा॥ ६०॥ वि०॥ स्थूल
 मनीषमृषा किमिति भाषसे॥ यतः॥ शिष्टेभ्यः प्रतिगृह्यवित्तमुचितं संपाद्य विद्यां कुलाश्रद्धालूनश्रुतिकल्पसूत्रचतुरानूलब्धवाश्रुची नृत्विजैः
 ॥ प्रीतिभागवतीं प्रकाममभिसंधायाहरंतः क्रतून् धीमंतोऽपु गमंति मनुस्तयंत्यंतं मुखाः संततम्॥ ६१॥ किंच॥ अथ ज्ञाहं द्रव्यावयवमिति तु यद्वा
 हिरमसां न कल्पे तस्वान्नैर्ननु भगवदा राधनमपि॥ प्रयत्नेन द्रव्यं शुचिकिमपिलब्ध्वा भगवतः कृतं चेत्कै कर्तुं किमिति न तदेवा ध्वस्यम्॥ ६२
 ॥ अपि च॥ हिंसा कृत्स्नत्वे यो दिति कथयति यो वेद एवैष यागेऽपश्चालं भवेदधिते यदिक दृढमस्वैर्वैदिकः संशयीत॥ हिंसात्वाभावमेवाध्वरपशुनि
 हते राहस्यमानुजार्यस्तत्पक्षस्थोऽपियो न प्रसजति यजने कस्तद न्योगुरुहि दृ॥ ६३॥ दुदं चावधेयम्॥ हिंसांतरेष्विव मस्वाश्रित हिंसनेऽपि नैतरो
 यद्विजना भजते जुगुप्साम्॥ नार्यंतरेष्विव न विंदति न दानां निष्पादनं किमनुषेपि निजे कलत्रे॥ ६४॥ दुदमप्यवगंतव्यं॥ ऋत्विग्भिर्गृहीतैर्विरहादसि
 शंक्या चेत्कैचित्कलौ न हतिनित्यमपि क्रतुते॥ मुंचति गुर्वश्रुतिं विशयेन किं चक्रां कवैष्णावर्मनुग्रहेणादिसर्वम्॥ ६५॥ किंच॥ सर्ववैदः स्मृति
 गुणयुतिः सैतिहासेः पुराणैः शिष्टाचारैरपि नियमितान ध्वरान्मध्वरात्वेः॥ आज्ञासिद्धान हहजहतस्तद्दिह रुद्धानि कृत्या न्यातन्वतः कतिचिद्विरा
 नप्यमीशिश्रयति॥ ६६॥ किंच दुःखं॥ यागं ये च तवैष्णावा विज हतिच्छागच्छिदा भीति तः शिष्यकेशनसाध्वसाज्जहत्तुते चक्रां कवप्रक्रियोम्॥
 १ पशुहिंसने २ कलिसंज्ञं ३ कृतयुगवत्कुर्वन्ति ४ ब्रह्मनिष्ठा ५ प्रत्यवायं प्राप्नुयत् ६ संशययुक्तो भवेत् ७ प्रवर्तते ८ संशयः ९ समुद्रां १० मंथोपदेश ११ मुद्राधारणप्रकारः

पूर्वस्थिन्वहुसंमतिर्भगवतः प्रीतिः फलं नो धनान्यल्पीयो भिमतिः परत्र फलमप्यर्थाप्तिरित्यभिदा ॥६७॥ कु० ॥ विहस्य ॥ तप्ताभ्यां शंखचक्रा
 भ्यानापनं प्राणिनामिदम् ॥ अगालं भसमत्वेन साधो किमिति वर्ण्यते ॥६८॥ वि० ॥ गुणदोषतारतम्या नभिसृष्टुता बदिदम् ॥ अगालं भसम
 स्वतः सिति स्फुरस्यै कस्या हिंसाधिका तस्माद्वा ह्यणतापनं न किमिदं तुल्यं यशो हिंसाया ॥ शास्त्रान्तस्तराणां गधारणमपि श्रेयस्करो चेन्नदा वैदेरै
 व सवेपथो विशसनाह्मोपिकिं हीयते ॥६९॥ इत्यलं श्रुत्य ये तद्विहितं सवनं करुणा वश्यकता समर्थेन न करवदरास्ति त्वसाधकप्रमाणं तत्र
 परिकल्पना कल्पेनेति दक्षिणतो विमानमानयन्स शिरः कंठं खनीकृतारिवलहृदं मणीमणीनां मंजीरमंजुतरशिंजितरंजितेन ॥ चंजीपुरीयु
 वगणेन च कास्ति पूर्णा संजो विताग्रपरिवंचितपंचबाणा ॥७०॥ किंच ॥ अस्वसामयोश्च यजुषां च निवासभूताः पूता हिनाः स्मृतिपुराणकला
 धुरीणाः कुर्वन्ति वासमिह कर्कशतर्कशब्दतंत्रत्रयी शिखरसिंधुतलस्पृशामी ॥७१॥ कु० ॥ सहासम् ॥ नैतद्दिभातिनगरेनगरस्य दुर्गप्राकार
 साधनदशा सुविशांपतीनाम् ॥ युद्धेन मद्भटशिरस्तटनिस्रतासूकस्रोतः सहस्रभरविस्त्रपलास्थिसांद्रम् ॥७२॥ विश्वा० ॥ वयस्ये गुणाह्व
 यस्य पुनरस्ये नमस्स्य निंदा च घनाप्रशंसा मेव भवन्त्युक्तवान् ॥ यतः ॥ पुरातनानाहिपुरातराणां प्रशो धितारोपिदिशासभूपाः ॥ पुरंतदेतद्दपुरंतमा
 जो हंताभ्युपेत्याप्यलभ्येयं ते ॥७३॥ कु० ॥ निरूपणमभिनीयसास्वरसंहतचिरंतनानामिदानीतनानांचवसंधराधुरधराणां अवारणीयोसा
 वविवेकः ॥ पश्य ॥ प्राज्ये हंत धने स्थितेपि नृवरोराज्येपि सत्पूजिते संभोगानुगुणा विलोचनगुणैरंभोजदंभद्भुहः ॥ कल्याणी स्तरुणी रूपेस्य
 करुणाहीनः ससेनः स्वयं हर्तुं शत्रुधरां चिराद्भिलषन्मर्तुरणे जृम्भते ॥७४॥ वि० ॥ विरुद्भुद्देविवेकमेव तावदविवेकमाकलयसि ॥ तथा हि
 ॥ संपद्वन्पसरिद्धरीसहचरीशोषी समप्राभवं नार्यः सूर्यकरावलीढरजनीलयासहृद्यो वनाः ॥ देहः स्नेहविहीनदीपसरव इत्याल्यज्य
 ॥ टि० ॥ १ हिंसया २ सहसाणि ३ विज्वलीकृत ४ शिवः ५ अधिपतयः ६ संग्रामः ७ स्वीकृत्य ८ हृद्रनदीवत्स्वल्पकालस्थाधिनीम् ९ विद्युत् १० प्रभुत्वं ॥

वि-२२ पृथ्वीश्वराः प्राणान्जुहतिनाकमाकलयितुं शक्नुवाहि युहानले ॥७५॥ शृणु सखे च मत्कारम् ॥ रक्तेभदेण मुखेरुधिरेण तस्मिन् रत्नाभव
 त्यमरयोषिदनुव्रतेव ॥ मूरः सचेरतनुसायकरवेडितांगः सायुच्चकैरतनुसायकरवेडितैव ॥७६॥ किंच ॥ दीप्तोतिप्रभमाश्रितस्मिति तरुदि
 व्येविमानेस्थिबोगाढाश्लिष्टरूपाणपाणिकरजप्रस्तामरस्त्रीस्तनः ॥ तत्संदत्तनखस्यतोबहुतरं प्रत्यर्थिबाणसतं युद्धाग्नेो हुतनीवितुं निजव
 पूर्वरीमुदावीक्षते ॥७७॥ इत्यन्यत्र विमानं संचारयन्परितो हृत्वा ॥ पिनाकिनीं पश्य घनाघनाशिनीं जलाच्चलध्वीं गरुडापगामपि ॥ इदं तदे
 राजतिदेवनायकः परोत्रसर्गादिव देवनायकः ॥७८॥ इतरत्र विमानं प्रस्पंदयन् सानंदम् ॥ अद्य पत्नं प्रक्रिमं सच्चरित्रं देवः प्रीतः स प्रभातानि
 शामे ॥ श्रीमुष्णयन्मुष्णदेहः सहस्रं क्षैत्रं प्राप्तं नेत्रयोः पुत्रभावम् ॥७९॥ अत्राहि ॥ वरावराह रूपिणी चराचरोतरस्थिता सरासुरानुसेविता
 धराधरादिदेवता ॥ सदा सदा वलिस्तुता मुदामुदारासेवधिर्हिताहितो ह्यर्पकेतनानतापतानतानयेत् ॥८०॥ श्रीमत्कवींद्रश्चान्नकश्चिदित्यमनु
 संधत्ते ॥ सदावदातनिस्त्रगावटीकुटीरवासिनी कटीस्फुटीभवत्कराकटीश्वरीपटीयसी ॥ रसारसादिहोदितारसालसालसंचतेवनेवनेषु टी
 सितामटीसिताधिदेवता ॥८१॥ रुशानुः ॥ सोऽयं हेयप्रत्यनीकोपिशाङ्गीकष्टं पृथ्वीकांक्षयाभूद्राहः ॥ इत्यसिद्धे ब्रुहि भूलाभलोभात्कं कवे
 र्वमानुषो मेहधने ॥८२॥ विश्वा ॥ अनभिज्ञो भवान् भगवदावताररहस्यस्य ॥ शृणु ॥ पाठीनीयं कामठं कैठभारिः कैटं स्तोयातुकांठीरवंश ॥
 अन्यह्यप्यसर्वमप्राकृतं तन्नासौ तेष्वप्युद्भूतिस्वस्वभावम् ॥८३॥ किंच ॥ श्रीकोलं भुविकोलं जगदालं बभूवैतुं स्वामी शुभकामी किल भू
 मीमसुरार्ताम् ॥ वाराशिगभीरांभसिकाराभवनेभिग्रस्तामिह मुस्तामिव यस्तामुदहासीत् ॥८४॥ सभक्तिप्रकर्षयत्तवाराहमभिध्यायन्
 तन्मामेव ॥ द्रापिष्ठं कुहनावराहभगवन् दंष्ट्रात्मकं तेदृढस्तं भंसं प्रतिचिंतयामि जलधिस्नेहौघसंपूरितम् ॥ यस्मिन् विंदति दीपभाजनविधा
 वामेदिनीमेदिनीचित्रतत्रचरत्त्वसानुरयतैर्निष्कंपदीपावृत्तिम् ॥८५॥ टि० १ अत्रोक्तारकामबाणः ३ एतन्तेष्टनिधिरूपा ५ शोषग्रहो ६ मातृवम् ७ वाराहं ८ उत्तुनवान्

दुःखान्यत्राभिप्रेतमन्त्रादित्यस्य शिखरवमभिनीयसानन्दम् ॥ कल्हारोत्पलतल्लुजोल्लुनवत्कल्लोलनिर्लोचनक्रीडापादवगादरूढहिमता
 सौरभ्यविभ्रमितः ॥ कावेरीसलिलावगाहरसिकः कस्यैष नैड्यो मरुत्क्रांतानामुद्वरध्वनीनवपुषां यन्निर्धुनीतेश्रमम् ॥ ८६ ॥ कावेरीनिरीक्ष्य
 सशिरः केषम् ॥ हंतरंगपुरसंगतमन्त्राहं तरंगचलपंकजसंघम् ॥ सद्य जायतद्भारं बहुमन्ये सत्य जायततमः शमनार्थम् ॥ ८७ ॥ एषारवलुदोषा
 कुलसकलमनुजकुलसकलकलुषशोषणबहुकंकणकंकणानिजतटनिबिडतमबकुलधवलकुलतिलकामलकाविरलसरलकेटुचंद
 नमंहरसहकारकरलकेसरसरलबदरकंदंबकदेवकगंभीरजंभीरजंभीरजंबुसपूर्णपणिकुसुमपुलाशसमृद्धकपित्थप्लोभ्रजीरंभ्रशिलोभ्र
 पादलपटलजटिलक्रमुकप्रमुखविशंकटवितपिमंजरीपुंजसंजरीजंभदुरुतरश्रमशमकरमकरंदरसग्रसनतात्पयैपयैटटदभ्रविभ्रमाले
 बरोलंबनीकुरंबकरंबिततयाकलंदनंदिनीप्रतिच्छंदतामनुविंदतीनिशाकलितविशालसरतदशाभवश्रमशालिहितीशालिनिशांतक
 शोगीजनमज्जनवेलाहोलापितपृथुलहारप्रत्युप्तमुक्ताफलरुचिनिचयपरिचयचितयाशुचितयापिपीतांबरपदोभोरुहसंभवसरिदेबुडंबरेवि
 डंबयतीसततमंतर्गतचिरंतनपुरुषतल्पीभवदनंतफणामणिघृणिश्रेणीशोणीभूततयासरस्वतीमनुकुर्वतीपार्श्वद्वयामपिनेप्यमिक्कमानु
 ष्ठानयत्नवद्वासनशङ्खावनीसरारब्धानवद्यब्रह्मयज्ञसमयसमधिगतमेतद्ब्राह्मणाम्रेडनपूर्वकमजस्त्रंसहस्रपत्रमध्यमध्यासीनानां श्रीरं
 गरजन्नाभिसरोजराजमाननिरिवलुनिगमपठनमुखरचतुर्मुखमुखवैखरीं व्याचक्षणां मदकरमरालयूनां वरतां परिरंभपरिचुंचनमुखानं
 गसंगरप्रसोभसमुत्सृत्वरैरभिरामतामरसपरांगैरभिनवचंदनरसमसृणशरीरेवसलीलमाकंठनिमग्नमूर्तीनां सुगात्रीणां वेदनैरदसीये
 पयसि विहाय साध्यासेन समागतश्रद्धमाः सन्निहितश्रीरंगधामास्वसमाननामाविधुर्विरचितानेकावतारदृतीष्ययास्वयमपि बहु निरूपयि
 टि० १ शेषः २ अत्र अहमिति च्छेदः ३ सः हि भजायतेति च्छेदः ४ ४ बहु ५ हैसी ॥

१-२ दधानोविराजतइति भांत्यां सत्यामनुरागमां द्युसं पादिकायामितरेतरहृद्वाश्लेषोन्मिषत्तोषाभिः कोकदंपतीपरंपराभिर्निराकृतायामकुंठो
 १३ ल्कठेन शुबलोकेन निर्निमेषमवलोक्यमानैरलंकृतासरस्वत्याभिमुख्येन कवेरात्मजेति प्रसिद्धिः सार्थं यतीशांतनवास्पदतया गांगेयत्वं
 गिणीति संज्ञामन्वर्थयंती समज्जनदुरितहरापिनमज्जनदुरितहरानिराकृतपथिकविश्रातिः स्ववेतीयकंदलयति चक्षुषोरमंदमानं
 द्रुम् ॥ प्रहसति भवशोषकरी भवेन परितोषितां सुवर्णनदी ॥ दुर्वर्णरुचिरफेनैः सत्यसुताजान्दवीमसत्यसुता ॥ ८८ ॥ पुनः सश्लाघम्
 स्वर्णवत्तु विदुः कांतेरामां हेमापगामिमाम् ॥ लंपत्यमनयोरेतदनुसूयं विशेषते ॥ ८९ ॥ कृ० ॥ साक्षेपम् ॥ परिशोभिताम्रपाश्र्वाभ्यामध्यमहि
 तरंगराजतः स्फुरिता ॥ कथमिव दधाति कीर्त्तिकावेरीकनकनिम्नगत्येषाम् ॥ ९० ॥ विश्वा० ॥ आपातदूषणमिदं निरूप्यमाणं अस्या गुण
 एव स्यात्पश्यता वदेनां परमरमणीयाम् ॥ पीतांबरालंकृतमध्यभागा कल्हारमाला कमनीयवेणी ॥ सैत्यादिकन्याजनकस्य गेहात्पत्युः
 समीपं व्रजति प्रसन्ना ॥ ९१ ॥ पुनर्निर्वर्ण्य ॥ उद्गच्छदच्छतमगुच्छलसच्छिरेस्कास्तीरद्वपे पितरवः प्रतिभांत्यमुष्याः ॥ एनोतरी तुमिह यत्न
 जुषः स्वशीर्षबद्धावदातवसनाः पथिका इवामी ॥ ९२ ॥ किंचिदंतरमुपसृत्या धस्तादुबलोक्त्य सहर्षम् ॥ सारंगडिं भनय नानवकेलियो
 म्यनारंगमुख्यतेरुपुष्कलनिष्कृतयम् ॥ श्रीरंगदिव्यनगरी प्रथतेनयाब्धिपारगते बंधजनेः परिसेव्यमाना ॥ ९३ ॥ निपुणं विभाव्य स
 शिरः कंपम् ॥ हसानिष्कृतदीर्घिकावसतयः प्रक्रांततर्कावहालीलोद्यानचरः पतंजलिगिरापुंस्को किलः खलति ॥ हेताहेतकथायथा
 विदधति क्रीडाकुमारा इह स्वैरंतां त्रिककारिकाः परिपठत्येता मुहुः सारिकाः ॥ ९४ ॥ किंच ॥ प्रातः प्रातः पयसि विमले पावने सत्यपुत्र्याः
 स्त्रापेस्त्रायं सकलविषयत्पागिनो योगिनोमी ॥ वारं वारं भुजगशयने लोचनाभ्यां पिबंतो क्षामक्षेमाः स्रणवदमिलकालमत्र क्षिपन्ति ॥ ९५ ॥ कृ०
 टी० १ कवेरात्मजा कन्येति श्लेषेण २ शोभनंतमर्णवं सुवर्णयुक्तं च ३ आम्रताम्रइति पदे ४ त्रपु ५ रूप्यं पश्येत्तसि मत्पयांतम् ६ बहुलकल्याणाः ॥ ॥ ॥

वयस्यविरुद्धमेवाभिभाषसे॥ सारंगदृष्टीः कथमुत्सृजद्वाः सारंगदृष्टीः स्वदत्ते मुनिभ्यः॥ कवेरजासंगतिमुच्छिस्तस्योः कवेरजासंगरुचिः क
 थं स्यात्॥ ९६॥ वि०॥ सरवेभवता भणितानां पदानां व्यासेनैव विरोधः समधिप इत्यग्रतः पश्यन् जल्लिखन्॥ श्रीरंगेशोभते यस्य श्रीरंगेशोभ
 ते च यः॥ नमो हं कलयेतस्मै नमो हं कलयेत तः॥ ९७॥ किंच प्रणिपति कर्मकुर्मः फणिपतिभोगे शयं रथां गशयम्॥ कारणमेकजगतां वारण
 पतिभीतिद्वारणं ज्योति॥ ९८॥ क०॥ किमस्मिन्महाभुजंगे क्रियंते त्वया प्रणामाः॥ तथा हि॥ प्रणामोत्तुंगपयोधरो ज्ज्वलरुचिस्तन्व न भुजेगा
 न्वयं श्रीरंगे स्थलनित्यवासिरसिकः शृंगारिणामग्रणीः॥ प्राकारप्रकरांतरस्थितिमतीशाराजपद्मिन्पहोनिः शंके परपुरुषश्चिरमसौ निद्रा
 तितत्संनिधौ॥ ९९॥ वि०॥ श्लेषावलंबनादोषानमेरोषावहाः॥ प्रत्युत तोषावहा इति नाहमूत्रोत्तरयामि पुनर्निरूप्य॥ स्थितिभृद्भिर्निजमो लि
 पुधृतपादो विरहितापकारी च॥ इंदुरिव रंगबंधुर्दोषाभावे विलोक्यते किंतु॥ १००॥ यद्वा॥ न विधौ शुभैरंगलक्षितांगे सुमुदाय्यायनकारिणी ह
 दृष्टे॥ कुरुयामि कुरुंगलक्षितांगं सुमुदाय्यायनकारिणं विधुं तम्॥ १०१॥ पुनः संचित्य सविस्मयं शंभुं शंभोः सवको युक्तं नोर्त्तरीति भजेदिति॥ वित्रमेतद
 संगीतिव्यपदेशं दृष्टुते॥ १०२॥ अन्यदुत्तमुद्भूतमत्र श्रीरंगधामनि॥ यच्चैवाभिरुच्ययाप्येषा शोभते पुष्करिण्यहा॥ १०३॥ समंतादवलोक्य सश्लेषम्
 रंगक्षेत्रमिदं रमेशितुरभिव्यक्तिस्थलेष्वादिमं तीर्थं सैव मरुद्दधा भगवती यो तोषवी निश्रुतिः॥ सर्वात्मानगरस्य चास्य जगतां निवाहको नायको
 वा सश्चेदिह लभ्यते जगति को वै कुंठमुत्कंठते॥ १०४॥ क०॥ सार्धं गीकारम्॥ सोयं यद्यपि हृद्य एव विषयः सायंतने दीवरश्यामां गेन सनायकः कृत
 तमो भोगे न रंगे दुना॥ भ्रांताः किंतु चरति हंतपि शुनाः शांता त्वनां तापदाः श्रीमंतो यदुदंचना हृतनखल्वत्रासमत्रासते॥ १०५॥ किंबहुना॥ नित्यं कोच
 नसिंधुमध्यरुचिरे निष्कंपसंपन्नधिनिस्तल्यामपि कांचनश्रियमुरो मध्ये दधानः स्वयम्॥ विभ्यत्किंपि शुनेभ्य एव बहुलप्राकारसंवेष्टिते शोते
 १ विदसर्प २ रं स्थलं क्षेत्रं च ३ चंद्रनृपी ४ राना पर्वतश्च ५ किरणाश्चरणश्च ६ रंगसंतके विष्णौ ७ सुरंगमित्यर्थः ८ प्रसिद्धं चंद्रम् ९ नृत्यरीतिं आर्त्तरीतिं च १० संगीत्यभावः संगरहितश्च

वि० ट २५ धामनिरंगनायक इति स्वारन्यामिह स्थापयन् ॥६॥ वि० ॥ सखेन जातु श्रीमतां हानिः ॥ प्रकृततद्दृष्टां पशुना नामेव भवंत्यनर्थाः ॥ परविजिही
 र्षया प्रवृत्तः पशुनस्तु स्वयमेव नाशमेति ॥ कलभः शलभः स्य किं न दाहः पशुदीपग्रसनाय जंभितस्य ॥७॥ अलमन्य प्रसंगेन तमेव चरंगेशं श्रीरं
 गधामानमनुसदधामि ॥ सविस्मयं ॥ सपयौ विरुद्धादपि प्राप्नुमीष्टं समर्थं जगत्यां यतोरामचंद्रात् ॥ अरंगाधिराजो दितु प्रौढभक्तेरपि प्राप पूजां
 सरंगाधिराजः ॥८॥ अथ कानात्र विरोध इति समर्थये ॥ कुवस्तु हानात्स हस्तसंग्रही साधवः समम् ॥ हंता कुरंगराजस्य रंगराजमपूजयत् ॥९॥
 पुनः सभक्तिप्रकर्षं भगवंतमुद्दिश्य ॥ अतस्तत्तुतिघोषे शत्रुषु स्फीतरोषे निहतविनतदोषे नित्यदा स्याभिलाषे ॥ ललितवपुषि शेषे लब्धसंपू
 र्णतोषे परमपुरुषशेषे पर्वचंद्रविशेषे ॥१०॥ भगवन् रंमनायक भवदीये सदसि भाषितुमपि वयं विभीमः ॥ तथा हि ॥ कर्तव्याकरणस्य वाममिति
 रसस्य प्रवक्ता स्वर्णभाषा व्याकरणस्य साधुविद्वद्देश्याय दीया पुनः ॥ यद्वा हो द्विजशेखरः अतिमयो यस्य श्रुषा भारती गोष्ठ्यां त्रस्यति तस्य ते
 कविजनोरंगेशकृतं स्तुतिम् ॥११॥ पुनरंजलिं बध्वासप्रार्थनम् ॥ वरगुणगणसीमावारिदृश्यामधामास ततममररामासंघसंगीतनामा ॥ परि
 हृतभवत्तमाभासिताकल्पहेमाममकलयतुभूमा मंगलं रंगधामा ॥१२॥ अन्यतो वीक्ष्य स श्लाघम् ॥ स्वामिनी स्तोमिनी लाज्जमदमोचनलो
 चनाम् ॥ अंगनारंमनायकस्य दीप्तिमूर्तिमतीमिव ॥१३॥ देवीमुद्दिश्य ॥ मोहोन्मूलनमूलिका भवजुषां मोक्षाध्वनिः श्रेणिका चेतः शुद्धिविधान
 सिद्धयुल्लिखचित्ताममश्रुद्रिका ॥ विद्याविभ्रमसारिकाः सिकमले विष्णोः स्रोमालिका मातस्त्वममपारिजातलतिकामोदांबुधेर्वीचिका ॥
 ॥१४॥ क० ॥ काले बहंतस्तथापि कमलामपि चंचला ॥ अशिष्टेष्वेवरज्जं तीमभिष्टौतिकं बुधः ॥१५॥ तथा हि ॥ प्राकूपयं कर्मधिष्ठितोपि मृ
 दुरं पलाशशय्यामपि प्रायः प्रार्थयते कदम्बमिव यः क्षीरोदनं भुक्तवान् ॥ प्राश्रात्येव कैदुष्णिकाममृतवत् प्रागाप्तपीतांबरः कंथां याचति
 टी० १ सभा २ स्थित्या स्वभावेन च ३ विद्युत्तच्छपलां च ४ दुर्यवागूः ॥

भूत्यतिस्थितिप्रतिर्लक्ष्मीकटाक्षस्यये॥१६॥ अन्यच्चावधेयम्॥ दातुहारिय एषवारणमगात्तद्वार्यहोवारणं पश्याम्यद्य चिरादशेतुभुवि योभूस्तस्य
 शीतेभुजे॥ नाहारानपिलेभिरेयदवलाहारानमूस्तत्त्रियाविंदैतेकमलादगूर्मिभिरहोनिम्बेभवत्पुच्छति॥१७॥ इदंचबोध्यंश्रियमुद्दिश्य॥ हतं
 बंधुजनान्धनार्थमनघान्गतुः परस्त्रीशतरंतुजंतुविहिंसकैः सहजनैः संतुष्यतो वचनैः॥ वक्तुस्तीक्ष्णमयुक्तमेववचनंपक्तुर्मितंचौदनंनि
 त्यंचृत्यसिमंदरेषुकमलेक्ष्यंतवैतन्मतम्॥१८॥ अन्यच्च॥ एषामन्यकलत्रदर्शनकलान्युत्पत्तिशून्येदृशौमूढं हृच्चपरार्थचितनविधौमिथ्या
 नभित्तंमुखं॥ अप्रज्ञातपशून्बुभुक्षितशिशून्भ्रोदकैस्ताम्यतस्तेषांलक्ष्मिगृहान्दृशच्चभयभीतेवेहनावीक्ष्यसे॥१९॥ वि०॥ सखेमनसः
 स्वेदजननीतवेयंवाणी॥ यतोदुःशीलेषुदृश्यमानाः साधुजनानुपयुक्ताः संपदाभासाः प्रत्युतमृत्फतरणकारणभुवनजननीकृपाकटाक्षवै
 भुयेनिबन्धनाएव॥ उक्तं हि॥ गुणहानेरुदधिदुहित्वैमुख्यनिबन्धनत्वमुचितज्ञेन केनेचिद्दुष्टा॥ सद्योवैगुण्यमायांतिश्रीलाद्याः सक
 लागुणाः॥ पराङ्मुखीजगद्वात्रीयस्यत्वंविष्णुवल्लभे॥२०॥ ततश्च॥ संपत्तिः किंपचैनानां संप्राप्ताकोपयेनया॥ नरकानुभवोदकोनसालक्ष्मीः
 कृष्णफल्गुः॥२१॥ तथाहि॥ धन्यमन्यतयातृणाकृतबुधाधर्मेषुदुर्मधसः सेव्याः स्तामसपुण्यलेशविलसत्संपल्लवाः पल्लवाः॥ पश्यामूनपहाय
 पंचषट्तिनेराकल्पमल्यादुमेभोक्ष्यंतेबतयातनाबद्धविधात्कात्तौनगर्तंतरे॥२२॥ यच्चभणितंभवतातत्रभवतःशिष्टान्लक्ष्मीनवीक्ष्यतइतितद
 ब्रानोपदेहितमेव॥ यतःसाधुजनेभ्योमुक्तैश्चर्यपर्यंतनिरंतरभगवद्भक्तिः संपदंप्रदत्तेदूरापास्तमारामयविकारावाराशिदुहितुरुदारकंटाक्ष
 सुधाधारा॥ संभोगारंभजंभन्यदकितवपरीरंभसंपीड्यमानाप्रौढस्त्रीरत्नहारप्रशिथिलगुणवत्भंगुराः संपदोघाः॥ साधूनांमास्यभूवनूत्तर
 पुरनिरपीकारदक्षाहिलोकेभोक्ष्यंतेमोक्षमंतेस्थिरनिरवधिकानंदधारात्मकते॥२३॥ किंच॥ लक्ष्मीकटाक्षपूरःसजयति यदुपचयतारतम्ये
 न॥ नरस्तरपशुप्रजानांपतयःस्युर्हंतजंतवःकेपि॥२४॥ टि० १ भूत्यवदाचरति २रूपणाः ३अन्यायेन ४औकलिकम्पंचषडवापाविद्धृतांतोपमस्त
 स्यपे

व. द. २५ क०॥ कमलाकटाद्या विशयो विभवोपचयहेतुरिति नोपपद्यते॥ यतस्तदल्पीयस्त्वमेव संपदुत्कर्षसंपादकम्॥ तथाहि॥ गजशिबिकातु
 रगाः स्फूर्जरस्य तन्व्यादृशा हरेस्तन्व्याः॥ तद्वन्निभवति वा होनीरदउक्षाच हतपक्षीच॥ २५॥ वि०॥ विहस्य॥ ईदृशी मुत्कर्षपिशुना मरवि
 दालयामभिनंदामि॥ किंदर्पदायकधनोपचये प्रमत्तैः केदर्पसायकहतेः क्षितिपैरिहेति॥ संतः पुरंदरनुतत्वरविंदनाभैरतः पुरतदवनाव
 नुचिंतयंति॥ २६॥ पुनरनुध्यायसांजलिबंधम्॥ मातस्ते मधुसूदनप्रणयिनि प्रातः सरोजच्छटा मुष्टी मुष्टिविचक्षणेषु भगुणे दृष्टी नमस्कुर्महे
 ॥ अष्टाभिः किल दृष्टिभिश्च तिसृभिर्जुष्टाः सहस्रेण वा देवा द्वादशभिश्च यद्विषयतामेवार्थयंते क्षणम्॥ २७॥ इत्यन्यतो वीक्ष्य सानंदम्॥
 अग्निरपुनिग्रहपविग्रहदिवौ कश्चक्रवृत्तशक्रमदविक्रमनिहंता॥ मोक्षसमाप्तरसमेतदहपूर्णः प्रक्षिपतु पेक्षिपतिरक्षियुगुलेमे॥ २८॥ क०॥ किं
 वर्णयसि स्रपणं ममुमतिक्लान्तमयोदम्॥ तथाहि॥ अधिगतनिगमांगोपि द्विजराजो व्यच्युतं दधानोपि॥ निजगारकशंकारं निःशंकं भिल्लपल्लि
 कांगरुडः॥ २९॥ वि०॥ पक्षिराजस्य भिल्लपल्लिकानि गरणेन साधुजनानुग्रहा साधुजननिग्रहसामर्थ्ये सदसद्विवेचनचातुर्ये च जितमेतत्कथं
 भूषणमेव दुषयसि॥ शृणु॥ गरुडो गिलेन किमपि किलिषाविलेखलु भिल्लजालमुषितं तदंतरे॥ निरजीगल निजगलादिलासं भवतः प्रप
 न्मिव पन्नगेशयः॥ ३०॥ हंतशकुंतपुरंदरस्यास्य स्वच्छंदविहारावसरेष्वप्यभंगुरमेव स्वाभिकैकर्यम्॥ यतः॥ स्वज्येष्ठप्रेमहयोश्चितरथघुणि
 मन्मंडलस्थाच्युताप्यसन्मार्गपक्षवातोद्गतधरणि रजच्छन्नमेतज्जवेन॥ कल्लोलैरुल्लसद्भिः प्रचलजलनिधेः क्षालयन् घूर्णदण्डः प्रेक्ष्य दिंडी
 रखेडच्छलकुसुमकुलैर्मंडयत्यंडजेन्द्रः॥ ३१॥ पुनरभिध्यायन्॥ यद्दीक्षाधैर्यं रक्षां किल पुलकभृतापाचतां देवतानां सेवासमर्पकां
 गिरिशपणिगणादिभ्यतामभ्यतानीत्॥ सोयंगमेष पृथ्वीधरवरशिखरच्छायदायादकायश्चिदन्वंदंरिपूणां कलयतु कुशलच्छादसो
 नः शकुंतः॥ ३२॥ पुनः सविस्मयम् नगरूपमुपैति युक्तमंगीकृतशास्त्रोपि सुपर्ण उन्नतोपि॥ टि०१ दृष्टव्यत्वं खेदशाखाः शिखाश्च ३ दलानि पक्षाश्च॥

विनतैकविधेयएषचित्रं स्थिरमामोदमगान्धर्वोर्विपश्चात् ॥३३॥ अथ सर्वतः पुरीं निरीक्ष्य सांजलिबंधम् ॥ श्रीवल्लभदासेभ्यः श्रीरंगक्षेत्रनित्यवा
 सेभ्यः ॥ त्रुटितभवत्रासेभ्यः नमोस्तु कृत शिष्यधीविकासेभ्यः ॥३४॥ क० ॥ सर्वे सर्वानेतत्पुरवास्तव्यान्मास्मभवान्नमस्कार्षीत् ॥ निबिरीस
 गुणस्तोमैर्हरितसैरलंकृते ॥ अट्टशूलाः कतिपयेपट्टनेस्मिन्प्रतिष्ठिताः ॥३५॥ निरूप्यसविस्मयं ॥ शक्राद्यर्थहविरघहरं श्रीरिणा स्वादितयत्
 दत्तं वित्तग्रहणचपलाः केपिविक्रीणतेतत् ॥ धामश्रीमद्यदिमधुजिताधीयतेस्वीयमेतेनत्रस्यंतेधनकणतृषास्तच्चविक्रेतुमज्ञाः ॥३६॥ वि० ॥ मे
 दमतेमैवं ॥ किं किं नजीर्यतिमुकुटपदारविंदहं ह्याभिवंदनकृतामिह देहभाजाम् ॥ अत्यद्भुतौषधविशेषनिषवकाणामाप्तादयेतकिमनर्थमप
 य्यसेवाम् ॥३७॥ समंतात्पुरीं निरीक्ष्य सश्लाघम् ॥ रंगादन्यदनंगारैः कसारेर्वास्थलेष्वहौ ॥ किं दृष्टं किमपि क्षेत्रं सप्तप्राकारवेष्टितम् ॥३८॥ क०
 वयस्यमेवैवोचः ॥ अभ्यर्णस्य पुरस्येतदधिसत्त्वात्मजातदम् ॥ शैवक्षेत्रमवेक्ष्यथाः सप्तप्राकारसंवृतम् ॥३९॥ विश्वा० ॥ विहस्यसत्यम् ॥ ज
 टाधरप्राकारसंवृतस्यास्यश्लेषनेपुण्येनैव रंगसाधर्म्यं समर्थनीयं निपुणं निरूप्य ॥ नंदत्कंदर्पदं पंक्षपणनिपुणदृग्बन्धि संपर्कलाभारुण्यः
 फणयाग्रगण्यप्रक्रमयतयाभीषणैर्भूषणैर्यः ॥ कांतः सांतः पुरः सन्नकवलितगरलोराजतेराजतेद्वौ मत्स्यां सत्यात्प्रमाघे विहरतिसुचिरं शंकरः
 शंखशेखरिः ॥४०॥ क० ॥ सर्वेनात्रस्थातव्यम् ॥ अदिह विश्वविलसणारीतिरालस्यते ॥ पश्य ॥ येतोयेनादेयैरभिषिक्तास्तेहितापमुज्झंति ॥ प्रत्युत्तज
 हातितापं कावेरी शंकराभिषेकेण ॥४१॥ वि० ॥ कुतएव ॥ क० ॥ शृणुतावत् ॥ गंगानुषेगाद्यमुनासदर्व्येत्यसह्यतापावतसह्यकन्या ॥ गंगाधरेस्वैरभिषि
 च्यमानेतोयैः स्वयंतापमियंजहाति ॥४२॥ वि० ॥ देहशंदूषणं गुणग्राहिणामभिमतमेवेति अन्यतो विमाने प्रस्थाप्य सानंदम् ॥ अमीरवलु ॥ व्याला
 धिपेशयशुभस्थलभूषतेलाः स्वेवलाशनायतनसाद्रतरोतरालाः ॥ चोलाविभांतिपवमानविहारवेलाडोलायमानसहकारनवप्रवालाः ॥४३॥
 निपुणेविभाज्यसोत्कंठं ॥ नागवल्लीमतल्लीभिः समुरवीभिरिवादरात् ॥ ॥ दि० ॥ १ नम्राः २ वसेतदैवौ ३ पकात्रकयस्थानानि ४ प्रभिर्जटाभिसहितः शंकरस्त
 स्यप्राकारः ॥

वे-द परिरब्धाः प्रमोदं ते क्रमुकः कामुका इव ॥४४॥ इतश्च भवानवेक्ष्यताम् ॥ अभ्रं लिहानहह पश्य मरुदुधायारो धोरुहः पृथु फलानि हनारिकेलान् ॥
 २६ आगच्छ ते सवितु मंडलमाश्रिताय देवाय भक्तितद्वात्तनवोपहारान् ॥४५॥ कृ० मम त्वेवं मतिः ॥ लोलहीर्घदला बृहन्नरफला वातो ललत्थूलिभि
 श्छन्नाः प्रोश्रुतमाः स्फुरेति पुरतो ये नारिकेलद्रुमाः ॥ धूमास्वादनपात्रे धारिण द्रुमे द्राघिष्ठु च चज्जटा भस्मोत्थूलितमूर्तयो विवसनाः पारवंडिभेदा
 इव ॥४६॥ वि० ॥ सहा समन्य तो निर्दिश्य ॥ पद्मि न्या कर्षो चितगंधप्रसवान् प्रपश्य पुन्नागान् ॥ अत नृश्याशुगकलनात्सं प्राप्ता नधिकरेणु संपर्कम् ॥
 ॥४७॥ पार्श्वं तो वीक्ष्य ॥ अहो महो न ता ज न पदाना ममीषामभिजाता ॥ पश्य ॥ ज्योतिषो मस्तो म उक्थ्यातिरात्रा सोर्यामः षोडशी वा जपेयः ॥ प्रौ
 ढायज्ञाः पौंडरीकादयो ये चोलेष्वेते चित्रमोपासनंति ॥४८॥ पश्य ॥ गृहे गृहे पश्य कृताग्निहोत्राः शास्त्रौषधो ज्ञाघहृदो विदोषाः ॥ पुण्योत्तराः पंडित
 पुंडरीकाः पुनंति वेदैकधना जगंति ॥४९॥ कृ० ॥ एतद्विषयविषयाश्लाघाशाखानुशाखेन कर्तव्या ॥ यत एतद्देशे वसतां सतामप्यनेक प्रकारादुरा
 चारा उपलभ्यंते ॥ स्त्राति प्रातरधि स्त्रवंति विधिवत्संध्यादिकर्माचरं त्यग्नीनादधतमखान् विदधतेशास्त्राणि चाधीयते ॥ अभ्यर्चति स्तरान्परा
 र्घ्यं कुसुमैरर्चति किंचातिथी नक्षैः किंतु पुरातने स्तनुममी पुष्यंति दुष्यंत्यतः ॥५०॥ पुनर्निस्तप्य सविस्मयम् ॥ कष्टमेतद्देशवासिनीनां विलासिनी
 नालं जाव्युत्पत्तिराहित्यम् ॥ तथाहि ॥ अपि हृतचोलवासिस्थैर्यवतीनां विराय सुवतीनां ॥ अपकंचुलिका बंधौ कुचकुंभा विति विरुद्धमुपलब्धम्
 ॥५१॥ किंच ॥ अगूढगाढस्तनकुंभिकुंभमंभोजदंभोदयज्ञे त्रनेत्रं ॥ चित्ते निधत्त बतचोलदेशस्त्रैर्ण प्रवीण रतिकत बाणं ॥५२॥ अपिच ॥ नवा
 र्त्तवमहोत्सवे ननु सहस्रशः संगता गृहाद्बहिरशं कितं गदित कामगाथा शताः ॥ अहार्य कठिणस्तनप्रकटनादनागस्विनौ मुनेरपि शृणुनां धू
 तित्तुलं क्रयेति चोलांगनाः ॥५३॥ वि० ॥ वयस्य मास्मनिंदचोलमंडलवासिनो जनान् ॥ याभिः सर्वपदार्थं शुद्धिरूदिता ता स्वप्न देवार्पितं नि
 ही १ कवेरी २ अतनोः कामस्य बाणाः पक्षे अतनुर्महान् वायुः ३ पल्लविते तर्थाः ४ नद्या ५ वस्त्रं वसतिश्च ६ स्त्रीसमुदायः ७ अगस्त्य ८ प्रसन्नमिति तां विवस्वत्या कुर्वति ॥

क्षिप्तं निशिरक्षितं शुचिहविर्भक्ष्येत चेत्काक्षतिः ॥ त्याज्यं शास्त्रनिषेधतस्तदिति चेत्त्याज्यं स तैलं च तद्भोज्यं पर्युषितं स्मरंति यदतो योज्यं न तद्
 वषेः ॥ ५४ ॥ पातिव्रत्यमुपेत्य नित्यमनघाचारावदातात्मनां चोलीनां यदिकंचुकीनकुचयोर्मालीमसीका ततः ॥ नारीणां स्फुरतोपयोग्यवयव
 स्पष्टीकृतिर्दोषदुल्लेखकं चेदधरापिधानमपि किं न स्यात्सदावाससा ॥ ५५ ॥ पार्श्वतो वलोक्य स स्नायम् ॥ अस्य देवस्य भाग्यवत्तारवत्स्वियत्ता
 परित्यक्ता ॥ यतोत्र ॥ मणिमयफणितल्येमल्लिकापुंजकल्पेशमितजगद्भद्रांसंश्रयनयोगनिद्राम् ॥ देहं कुहं वतीं देवताचक्रवतीं दलि
 तदुरितबाणेदृश्यते कुंभकोणे ॥ ५६ ॥ अंतर्नागिरि किं जनतामवेक्ष्य स शिरःकंपम् ॥ स्नात्वा स ह्यसुताजलेशुचितगाभूत्वा जपादिक्रमेण
 त्वाग्नेौ च हविःकृतैरगिरां कृत्वा च पारायणं ॥ नत्वा शार्ङ्गधरं भवामयहरं स्तुत्वा च ते भक्तिः श्रेष्ठाः कलममीक्षिपंति बहवः श्रीकुंभकोणे
 हिजाः ॥ ५७ ॥ इतश्च ॥ कुटीषु गोपीरुचिरासयोर्कभूतटीषु गोपाल इति श्रुतो चरत् ॥ अकंपका रुण्यमुपेत्य मोदते स चंपकारण्यमंगण्य
 वेभवः ॥ ५८ ॥ अत्र किल राजगोपालपादकमलमुपाश्रयतः साधुजनस्येत्यमनुसंधानम् ॥ कोपादपटशाविशालपरुषालापादिरूपाशुभ
 व्यापारलपितार्थिलोकहृदयैर्भूपा लपौ शैरलम् ॥ तापा विष्टसकृत्पन्नजनमुक्त्या पादनेदीक्षितपापानामपनोदनाय कुहनागोपालमे
 वाश्रये ॥ ५९ ॥ कृ० ॥ अत्रापि मम विरीध एव प्रतिभाति ॥ यतः ॥ न्यस्तपादः सुमनसां शीघ्रमेधुहाय हो ॥ मुरारातिद्विरेफोपि चंपकारण्यमा
 श्रितः ॥ ६० ॥ वि० ॥ विरुद्धानामपि सहावस्थिति संपादके देवेषां सदेवेकानामविरोधकथा ॥ यस्मिन्विलोचनतया सह पुण्यवंतौ पर्यववाहन
 तया फणिपक्षिराजौ ॥ तेजस्विनौ प्रमुदितौ स्थितिमाश्रयंते तस्मिन् न हो भगवति च विरोधगंधः ॥ ६१ ॥ इति परिक्रम्या वलोक्य प्रांजलिः ॥ प
 रिगतसहकारैः प्रांशुभिर्नारिकैर्लेर्दनकरकरधारादुष्प्रवेशांतरेभ्यः ॥ चुलकितदुरितेभ्यश्चो लुदे अस्थितेभ्यो नम इदमपिलेभ्यो नाशदिभ्य
 स्थलेभ्यः ॥ ६२ ॥ कृ० ॥ भवतु त्वैतेषु नमस्कृतं ता ॥ ॥ टि० ॥ १ आकाश २ वेदानां ३ यमुना ४ दूरजमिः ५ दैत्यमकरंद ६ चंद्रसूर्यो ७ अन्नचौर्यपरीः ॥ ॥ ॥

१॥ समस्तदेवतादिदेवालयोपनीविदराचारानालोकयतो न भवति न मश्चि कीर्षा ॥ तथा हि ॥ वार स्त्री कुचमर्दिभिर्विचरयंत्यर्घ्यादित्यं कुरैस्त
 २॥ द्वादीरमवासितैश्च कर्तुं जल्पति मैत्रानमी ॥ द्रव्यं देवलकाहरत्यचकितो देवस्य तत्पूजितास्वेता सप्रतिमा स हृत भवितु किं देवता सन्निधिः ॥
 ३॥ किंच ॥ आघ्रातावतपुण्ययौवतकचानो कर्मसंध्यादिकैरभ्यस्तमभूत्सभ्यवचनं न त्वेव वेदाक्षरम् ॥ अधश्चैव परे ह्येव न्वय भवेः सूदैर
 ४॥ मीभिः कृतान्यन्नादीनि निवेदितानि भगवानं गी करोत्येष किम् ॥ ६४ ॥ विमृश्य ॥ अहो कलिमाहात्म्या दखिल जनानां मनिवा यो विवेकविपर्ययः ॥
 ५॥ सदा स्वादरतोर्पिता निहरये सत्त्वोत्तरैर्भूस्तरैर्नान्यत्र न मानयेति विधि वित्ति ह्यनिवृत्ता अपि ॥ देवस्यायतने स्वदेति विभया ब्राह्मेः कृतानो
 ६॥ दनात् स्पृष्टान् दुष्टजनेन कष्टमपि वलैर्दृष्टान शिष्टाहृतान् ॥ ६५ ॥ वि० ॥ मादृशो ह्यो हि दिव्य क्षेत्रमहात्म्यवेदिभ्यो भवदीयमत्र दूषणनरोचते ॥
 ७॥ यतः ॥ उपस्थे वस्त्रानादुचितं कृत्वा शालि वपुषो विनीताः स्वेशास्त्रे विगतवृजिनाः पूजकजनाः ॥ परित्रातुं लोकान् विधिवत्पतं द्रो न विदधते प
 ८॥ वित्रैरन्नाद्यैः परमपुरुषाण धनममी ॥ ६६ ॥ आकर्ण्यतामिदमपि यद्भ्युपगम्याप्यभिधास्यामिरहस्यम् ॥ विधिवदविधिवद्वा भक्तितो भक्ति
 ९॥ तो वातनुप्रचिरश्रुचिर्वा नाथमर्चन्ति हत्याः ॥ अमुदिनमुपयातौ च माना स्रुदेवैरुचिरजितमूर्तिश्चास्तिकस्यास्तिकस्य ॥ ६७ ॥ इदंचावधे
 १०॥ यं ॥ केचित्त्रैधरापराधचकिताः क्षमापो लभीताः परेश्रद्धातः कतिचित्पचंस्ववहिताः श्रद्धाश्च दिव्ये हविः ॥ अग्रे न्यस्तमिदमुद्देव भगवा
 ११॥ नालोकनेः स्वीकरोत्यहः संहरणा स्य पाचवदिदं प्राश्नंति भाग्योत्तैराः ॥ ६८ ॥ पुण्यतावत्स्वानुभवसिद्धौ प्रकर्षनिकर्षौ भगवदायतेन तदिन
 १२॥ रण्यलपरिकल्पितयेरन्नयोः ॥ उपस्कारैस्फारैरुपचितरसामोदभरमप्यवै स्यन्गे हे कृतमनतिभोग्यबुधजनः ॥ अभूयः संस्कारिण्यपि
 १३॥ हविर्षिदेवालय भवेत्वनल्यभाग्यत्वं पुनरघहरत्वं च मनुते ॥ ६९ ॥ इदंच बोद्धव्यं ॥ देवागारनिषेविणः किल जना दुष्पुं तु शुद्ध्यंतु वा ते मी
 १४॥ स्वाभिपरिग्रहेण नियतं मान्या मनीषा जुषाम् ॥ ॥ टी० ॥ १ पाककर्तारः २ सात्विकगुणवद्भिः ३ संस्कारहीनः ४ विष्णुः ५ भाग्यशालिनः ६ बहुभिः ७ मन्वते ॥ ॥

प्रायेणाश्रयगौरवेणरुभतेहीनेपिमानार्हताकुञ्जः क्लीबमुखोजनोपिभजतेपूजां हिराजाश्रयात्॥७०॥ इत्यन्यतःपरिक्रामन्प्रतोविलोक्यसहर्षं
 सोजलिबधम्॥ पातुपातकिनेजनानशरणान्पातुतमःसागरंयातुंयातुपुरीमरीनरणमुखेजेतुंदशास्यादिकान्॥ नेतुंभूतनयामुदेविरहि
 णीमेतुंयशश्चाश्रयतेदातुंशर्मचराघवेणरचितंसेतुंनमस्कुर्महे॥७१॥ हंतकठिनानामप्यनुबधुजनेप्रीतिरतिमहती॥ यतः॥ लंकापुरेपक्तिमु
 खेनरुद्धांभूमिस्ततांभूमिभृतोनुबंधात्॥ पतिंपुनःप्रापयितुंपयोधौसेतुंभवेतःस्वयमाप्नुवन्ति॥७२॥ निरूप्य॥ पयोधिमध्येपूवमानमूर्त्तयस्तरं
 गवेगापितकेनचिन्हिताः॥ हसेतिकिंमंदरमंतरणवंनिमग्नमेतेनरुसेतुभूधराः॥७३॥ पुनर्विमृश्य॥ लंकापुरावासिरघूहृहारिसंपर्कपायादिबसि
 धुराजः॥ सपक्षभूभृन्निबिडांतरापिविपक्षभूभृद्विरबंधिकष्टम्॥७४॥ शुद्धाःसंश्रितधमेसेतवद्वमेसोढोयवर्षातपाःस्थित्वासिंधुजलेसदाक्षिति
 भृतोघोरंतपःकुर्वते॥ नृत्यंतीरिहनित्यमेवलुलितास्तीक्ष्णैरतन्वाशुगैर्लावण्यं दधतीः कदापिनचलंत्यालोक्यवीचीरमूः॥७५॥ क्षणमपिध्या
 यन्अंजलिबध्वा॥ अस्तोकट्टिपरिवाशिधरेषयस्मात्त्रस्तोविभर्त्तिविपुलोपलसांद्रसेतुम्॥ गोपायतेदुरितवन्तिजगत्तितस्मैकोपायतेरघुप
 तेमहतेनमोस्तु॥७६॥ ८०॥ साक्षपम्॥ काकुत्स्थकोपचकितःकमितानदीनामासीद्यदाशुरुनगपूवनाहंतोयः॥ शक्यस्तदैषतरितुंदरिभिःपदा
 भ्यांकिंवाफलकशयसेतुरुतिश्रमस्य॥७७॥ विश्वा०॥ तत्कथितमेवमयाभवतातुनसम्यगवधारितम्॥ शृणुतर्हिपुनःसावधानम्॥ अभोराशिं
 वानसालेघपंतित्येतच्चाजीकृत्यराजीवनेत्रः॥ अहोराशेर्लघनार्थनराणामभोराशौसेतुमुच्चैरबधात्॥७८॥ पुनर्निरूप्य॥ नसागरोसौनभएवफेनत्र
 जानन्नामीविपुलोदुवर्गाः॥ नसेतुरेषोपिनिशाचराणांनृपातकानामपिधूमकेतुः॥७९॥ पश्यान्नजलचरभ्रमचमत्कारः॥ गजेन्द्रबुद्ध्या नलसेतु
 शैलान्ग्राह्याग्रसंतैजलधोवसंतः॥ तद्वासजायससमुत्थदंष्ट्राव्याधाःप्रधावन्तियथागतंते॥८०॥ पुनर्विचिंत्य॥ डिंडीरखंडान्वपणोदुराभंद्राधिष्ठ
 मुच्चैःपरिणोद्वन्तं॥ काकुत्स्थसेतुंकलयगुणाढ्यंघौतोत्तरीयंधृतमर्णवेन॥८१॥ १५५॥ रहिताःशभवन्मरकामबाणेःबहुभिर्वायुभिः३ सौंदर्यसारत्वं ४ विशालता ॥ ॥

१८२ यद्वा ॥ चिरादराभूरिभरार्तमूर्तिर्हरित्करिष्वर्षितनैजहृत्यः ॥ अमस्यायाणववारिशीतेशेतेसकिंसेतुमिषेणशेषः ॥ ८२ ॥ विमृश्यसम्लाघम् ॥ यः पु
 १८३ ० पापदशकच्छेदेसाधनतागतः ॥ ससेतुर्नैकशक्तः पापपंचकभंजने ॥ ८३ ॥ इतिपरावृत्यान्यतोवलोक्यसामोदम् ॥ तापंविभुं पतिनृणामिहता
 १८४ ० पणीत्याख्यावद्वन्पदवानलजृम्भणोत्थाम् ॥ पाथोनिधेस्त्रिजगतिप्रथितोवरोधोरोधोलसत्परमहर्षमहर्षियूथः ॥ ८४ ॥ तदभ्यर्णनिर्वर्ण्य ॥ चका
 १८५ ० स्तिकुरुकापुरीशुचिनिताश्रपणीतदेविरक्तपरिपक्विमत्रियुगेभक्तिभिर्वैष्णवैः ॥ दृढव्रतशतार्पुरोवकुलसंपतद्वंभरध्वनिद्विगुणजृम्भणद्विद्वे
 १८६ ० दधोवीज्वला ॥ ८५ ॥ अत्रत्यामांहरिभृत्यानामित्थमनुसंधानम् ॥ परिदृष्टवतेसहस्रशारवापरमांद्राविडसंहिताहितांनः ॥ गुरवेकरवामनित्य
 १८७ ० मस्त्यैशठकोपायमहर्षयेप्रणामान् ॥ ८६ ॥ अंचामचिंचातरुमद्भुवंतंपंचामरद्रुनवधीरैयंतम् ॥ शठारिसंतंकिलयस्यमूलेतपःफलंकिंचिदुद
 १८८ ० चित्तनः ॥ ८७ ॥ दिशन्शितानाममृतात्मकंफलंविभुसुणोभातिसंतितिणीतरुः ॥ सहस्रशारवेद्विडागमसृजन्सपस्यमूलंसमुपाश्रितोमुनिः
 १८९ ० ॥ ८८ ॥ हरिमिवकुलविवरणंबकुलाभरणंवृणीमहेशरणम् ॥ ध्येयंविदुरार्यामुमुक्षुभिर्पत्यबंधमध्येयम् ॥ ८९ ॥ तस्मिन्मतिर्मस्तदृढाशठारै
 १९० ० गायंतद्वैरिद्वयस्यगाथाः ॥ प्रहायदेहप्रशयेतिदिव्येपदेहेमन्नादद्विप्रगीतम् ॥ ९० ॥ कृतदुरितनिरोधानांकलितश्रुतिमौलिभावबोधानां
 १९१ ० ॥ वशितरमानांशानांनसंभापिसमाशठारिगाथानाम् ॥ ९१ ॥ जनानुद्दिश्य ॥ कठिनशठनरेन्स्त्वकांश्चैकपाशान्जठरपिठरपूर्यजातुमा
 १९२ ० तंगदिष्टाः ॥ कुठिवहदतमस्केमाचसंस्कारकूपेपठतशठजिदुक्तीरश्रमानीतमुक्तीः ॥ ९२ ॥ कृशानुमामेन्व ॥ ननुशठकोपायत्वंप्रणतिप्राप्ताय
 १९३ ० भावकोपायत्वम् ॥ विमलमतेकुरुकायान्निरसितुमंहोविराजतेकुरुकायाम् ॥ ९३ ॥ किंच ॥ बुकुलाभरणीयानांगाथानांसंस्तुतेनभरणीयानां
 १९४ ० न ॥ हरिशृङ्गमध्येनैस्वरेणपुनतेप्रपंचमध्येतारः ॥ ९४ ॥ सम्लाघं ॥ विरक्तेरास्थानीमधुमथनभक्तेनदनभूविमुक्तेर्निश्रेणीसुकृतपरिपक्तेःफलमसौ ॥
 १९५ ० दो० १ पापदशकोदशमूर्धारावणः पंचमहापातकानिस्वल्पानिपंचरअन्वारितिर्नहरीतितद्देशप्रसिद्धिः ३ विष्णुः ५ धिक्वर्तते ५ एतन्ममकपुण्ड्र उच्चस्वरेण अजधानी ८ रंगधूमिः ॥

प्रपत्तेरुद्यानसितिरक्तकोक्तेः प्रियसरवीचिदं कूरसोणीबकुलधरव्याणीविजयते ॥ ९५ ॥ समंतादवलोक्यसानंदम् ॥ रुशानुमुद्दिश्य ॥ अभ्य-
 स्तवेदमौलिभ्यः सद्भ्यः स्तुत्वबभूवसया ॥ कुरुकापुरवासिभ्यः कुरुकामं नमस्क्रियाः ॥ ९६ ॥ क० ॥ सत्यमेवं ॥ तथापि पुनरतिपातितं कति स्मृतयो
 यतयोपिकतिचिदत्रवत्तत इति न भातीहमाननीयता ॥ तथाहि ॥ न संध्यास्तस्नानं तिसृषु न कमेडल्वभिधृतिर्न चातुर्मास्यादिव्रतमपि न भिक्षा
 तनविधिः ॥ नलिस्त्रायास्त्यागौनपरिपठनं चोपनिषदां यतित्वं तन्नैषां श्रुतिमतमतिक्रम्य चरताम् ॥ ९७ ॥ न केवलमेतावदेव शृणुतावदन्यदपि
 ॥ संन्यासाश्रममाश्रितोपि सकलव्यापारलोपात्मकं कैकयंचपलो हरेरपदिशन्द्वाग्राजधानीविशान् ॥ अथानिर्जयति श्रितोजितमठो मृष्टो
 न्नमप्रनात्यसौकोमृष्येदिहरामरौमतदिदं कष्टं कलेश्वेष्टितम् ॥ ९८ ॥ किं कुरुना ॥ अन्याप्यमस्ति किमितोपि हते कलौ यत्संन्यासिनो विद-
 धते गृहिणां प्रणामान् ॥ एते तु चेत्तद्दहकृतं तिवैष्णवो सावित्यत्र श्रद्धममतिर्न मेति हि ज्ञायत ॥ ९९ ॥ वि० ॥ सखे मेवं भाषिष्ठाः ॥ इच्छं तुहंत
 यतिनः कतिचिन्नैर्धुमुज्झं तु भेष्यचरणं कलयंतु मावा ॥ दयं ध्रिपैकं रुहकिं करतारताश्वेदं कप्रसक्तिरकलंकहृदोक्ततेषाम् ॥ १०० ॥ य-
 त्पुनरभिवृत्तं प्रणिर्वर्यैकैक्यार्थपर्यटनमपि तुर्याश्रमाननुगणमिति तदपि निपुणनिरूपणविरहविजृम्भितम् ॥ केचनपेकजलोचनकैक-
 योयैव पर्यटयते ॥ संन्यासिन इह धन्यास्ते हि स्वतउपगतस्पृहाविरहाः ॥ १०१ ॥ इत्थं हि हेयोपादेयविदउदाहरंति ॥ भोगायैव नितं विनी परिण-
 योयागाहृतिः रव्यातये स्वार्थेषां ककृतिः कुपात्रविषये त्यागार्थमथाजनम् ॥ साध्यायाध्ययनं प्रतिग्रहकृते वादाय शास्त्रश्रमोदुष्ये त्वोदर-
 पूर्तये यदि हरेः कैकर्यमाचर्यते ॥ १०२ ॥ अन्यच्च ॥ भूयो दोषैरपि परिवृतः पूरुषः सात्विकानां प्रायः पूज्यो भवति भगवद्भक्तिमासाद्य हृदयाम् ॥
 ओक्तातापि प्रबलभुजगैः कंटकैरप्यनलैः किं नादृत्वा स्फुरभिकुसुमाकेतकी भाग्यभाजाम् ॥ १०३ ॥ इत्यन्यतो भिक्रामन्समंतादवलोक्य सां-
 नलिबंधम् ॥ क्रियासार्थितवेदेभ्यो ग्राह्यद्वयः कृतीर्वहन् ॥ टी० ॥ १ अतिक्रान्तश्रुतिस्मृतयः २ अतिदुःखोद्धारोप ३ तेषः ४ विष्णुः ५ अमेति ६ साज्यग्राह्ये ॥

वेद पांडुरो लनिवासिभ्यः पंडितेभ्यो नमोस्तुतः ॥४॥ क० ॥ सत्यं पुनर्महामराणामप्येषां नरोचते नमस्क्रियाय देषु मिथ्यावादिन एव बहुलमुपल
 २९ भूतं अमीरं बहुप्राप्ताधिकमर्थं दरीकृत्या प्राप्ताधिकमर्थं मुरीकुर्वति ॥ तथा हि ॥ प्रत्यस्मिन् चरमशेषमपि प्रपंचं मिथ्येति मायिन इमे प्रतिपा
 दयन्ति ॥ सर्वप्रमाणसरणीमतिवर्त्मनो ब्रह्मा प्रपुनति च परं बत निर्विशेषं ॥५॥ पुनः सरोपं हंत ब्रह्म बंधवद्मे ब्रह्मणे पिपरस्मै द्रुत्यति ॥ यतः
 ॥ यदेव सर्वं समपास्तरो संभवति ह्यरि श्रुतिमागमौते ॥ अहं परं ब्रह्म तदेव भुंक्ते संसारतापानिति संगिरते ॥६॥ न केवलमपीपरस्मै द्रुत्यति ॥
 किंतु ॥ तत्प्रमाणेभ्यः श्रुतिभ्योपि यतः ॥ मिथ्यायां वेदकत्वाद्भुतिषु कुमतिभिः कर्मकांडे निरस्तप्रामाण्यब्रह्मकांडे सहगुणवचनैः शेषितो ब्र
 ह्मशब्दः ॥ मिथ्यायां स्थितिभक्तिः प्रकृतिरपि परं ब्रह्म नैवाभिधीते वाच्यत्वात् नानाश्रयत्वात् कथमुपनिषदां मानतां जानतांते ॥७॥ परमेतेषु तिभ्या
 नद्रुत्यंति किंतु शारीरकाया अपि ॥ पराशरभुवाशास्त्रं तत्प्रज्ञानाय निर्मितं असमंजसं तो नीतमहैतं ब्रह्मवादिभिः ॥८॥ किंच ॥ यादृशः स्वभा
 वः सर्वेश्वरस्तद्विपरीतमेव मुंशति विरुद्धमतय एते ॥ सर्वज्ञमज्ञ इति सर्वपदाभिधेयं कस्याप्यवाच्य इति सर्वमहागुणानां ॥ स्थानं च निर्गुण
 इतीह समस्तवेदवेदांस्त्ववेद्य इति तजगदीशमाहुः ॥९॥ किंच हुना ॥ विविधदूरितव्रातस्फीतस्थिरव्यसनकुलादिति मि तमतेर्जीवादेवाभि
 दापरमेशितुः ॥ अपगतपरिच्छेदामोदांबुधेरुपगुच्छतां मशकशिंशुकाभेदो न स्यात्कुतो मदहस्तिनः ॥१०॥ अपरंच ॥ दृश्यं मिथ्या दृष्टि
 कर्तापि मिथ्या दोषो मिथ्येत्येव पाधीरमीषां ॥ साधिष्ठानां शेषिकिनेति चिंता साधिष्ठानां पण्डितानामुदेति ॥११॥ विधावयस्यमेवंमहोत्तरदृषणेषु
 विज्ञंभिष्ठाः ॥ पारंपर्यत आगतो निजकुले पंथान्हातव्य इत्यहं तं परिगृह्य हंत जगतो मिथ्या त्वमाचसते ॥ अध्येतुं निगमानशेषु तद्विमान्कर्मोपि
 निमीतुमप्यास्ति क्याच्चतुरा निका ममि तरे के वावदे तादृशाः ॥१२॥ किंच ॥ श्रुतीरध्येतारः किमपि वहितारः प्रतिदिनं कृतूनां हंतीरः किमपि जपिता
 रौमनुगणं ॥ ॥ टी० ॥ १ गुणवृत्त्यं २ दुर्गाहणाः ३ वेदांते ४ अभिधेयशून्या संस्कारकाद्यर्थाभावात् ५ प्रामाण्यं ६ तर्कयति ७ अधिष्ठानसहिते ८ उत्तमानां ९ स्वाज्यः १० संवादवि
 तारः ११ मेकः ॥

अमीत्यार्ताप्रादान्धिरचपितारोविधुनुवेअनेरप्रामाण्यं प्रसजदनुषापकतया॥१३॥ ६०॥ समेतादवलोक्यनिस्तलाअमीविषयाः शैवप्रचुर
तयानश्लाघामहेति॥अप्रहितत्वहितपुरुषार्थानुयथावस्थिता नभिदधानाः शैवाविद्वोपिविमोहयति॥ तथाहि॥ मदनजनकेवी
तातंकेमहागुणसंबधौपरमपुरुषेनित्यासक्तोअक्तिकमलामिव॥ बतपशुपतौशूलोपेतौ मनोभवेदाहकेविहितहृदयांशैवाजल्पंभग्यहता
इव॥१४॥सूरादारोग्यमिच्छेत्कमपिहुतवहात्संपदुल्लामिच्छेदीशानातज्ञानमिच्छेदनवधिविभवमोक्षमिच्छेन्मुकुंदात्॥इत्याद्याः सत्यपा
द्यादिममुनिभणितीराकल्ल्यापिविष्णोः संचांशैवास्त्यजंतौबतभवहतेयेभावयंतेभवते॥१५॥अपिच॥ तद्विष्णोः परमं पदहितमसः पारेसदाप
श्यतासांद्रसूरिगणेननिर्मलमहानंदात्मकंशाश्वतं॥अप्रेप्तंतद्वमेसमेतमनिशंवेतालभूतालिभिर्लोकंभीकरमंचितुंन्यवेसितामाहेश्वरंनश्वरं॥
॥१६॥वि०॥ सखेगुणग्रहकुतूहलीभूषाः॥नित्यं कर्मसमाचुरंतिनिगमान्शास्त्राणिचाधीपतेसंतस्वितिचसप्ततंतुनिचयंधिन्वंविभक्त्यातिथीन्
॥सांबन्धं चकमचयंतिशुचयःशैवः सदैवादरादेवामीहशधर्मणांकतिपयेदोषाविषत्यानकिं॥१७॥ अन्यच्चश्रोतव्यं॥ स्मरहरपरिचर्यासोप्र
तंतन्यतेयाननयतिहरिभक्तिंहेतजन्मान्तरेसा॥शमितंदुरितवर्गंसाचसूतेपवर्गंकुतइवफलहानिःकुर्वतांशर्वपूजाम॥१८॥ परंतु॥ सारुद्रभ
क्तिर्विनतोतिभद्रयाविष्णुविदेपरुवासहिष्णुः॥तएवधर्मायभवेतिदाराः कदापियान्नाभिसृशंतिजाराः॥१९॥शेषप्रायिद्वेषएवहिमूर्खोभिषिक्ते
दोषः पुरुषाणां॥२०॥नास्तिव्यमावेहतिनारकमातनोतिप्रोढोनिहेतिपरिलुं पतिसंपदेच॥आयुः क्षिणोत्फपचिनोतिचसवेदोषान्द्वेषोमुकुं
दविषयोविषयोगतुल्यः॥२१॥६०॥तथ्यमेतत्तथाप्यवेदिकव्रतेष्वेवप्रयततांशिवभक्तिमभिनयतां पाषंडविशेषाणामेषांवेशएवभीषयति
हृदयं॥तथाहि॥श्रिताभव्यमार्गाश्रिताभस्वपुष्यचिटास्त्रजटालास्फुटालापमून्याः॥शमशानाग्निमसंस्मृतादृशानिर्दहेतः पिशाचाद्वामी
१सक्तं२संसारनिहत्यै३अनिच्छंतः४युक्तं५कृत्स्नश्च६तर्पयंतिभोजनादिना७प्रसिद्धः८पोषयति९मुकुंदसंबंधी१०अमंगल११अत्यारक्तयेत्यर्थः॥॥

वि. द.
३०

दिशामुभ्रमेति॥ किंचैवामतिजुगुप्सितारीतिः॥ पक्षीरुत्यगिरीशंसिध्वारहिताश्रमो नहीनाश्रवा॥ इच्छंत्यधिगंतुमिमेधै नंजयंलिंगदर्शनेनैव॥ २१॥
अमोचान्त्रा॥ दीर्घवक्त्रनरवररकरकल्पाङ्गदूरतइवबाहुयुगंते॥ शौचमाचरितुमप्यसमर्थानीचबुद्धिहृदयाविहरंति॥ २२॥ वि०॥ विमृश्यसखेगु
णग्राहिणानैतेपिदृषणीयाः॥ शीतोष्णान्भणसहेषुजितेन्द्रियेषुकष्टोपवासपरिशुष्ककलेबेषु॥ पुण्यस्थलादनपराकृतकिल्बिषेषुजानीहिका
नपिगुणान्बटिलेध्वमीषु॥ इत्यन्यतोवीक्ष्यसाशंकं॥ कइमेपुस्तकदस्ताः कल्पएवोत्थायततद्वतःपर्यटंति॥ २३॥ कु०॥ निपुणमवलोक्यसप
रिहासं॥ ज्योतिःशास्त्रमहोदधौबहुतरोत्सर्गपवादात्मभिकल्लोलेनिबिडेकणान्कतिपयान्लब्धाकृतार्थाद्व॥ दीर्घायुःकृतसंपदादिक
थनैर्देवज्ञपाशाद्वमेगेहंगेहमनुप्रविश्यधनिनामोहंमुहुःकुर्वते॥ २४॥ किंच॥ बिलिखतिसदमहाजन्मपत्रंजनानांफलतियदितदानींदर्शय
त्यात्मदास्यं॥ नफलतियदिलगनंद्रष्टुरेवाहमोहंहरतिधनमिहैवहृतंदेवज्ञपाशः॥ २५॥ अपिच॥ प्रमोदेरवेदेवाप्सुपनमतिपुंसोन्निधिवशान्म
यैवंप्रागेवाभिहितमितिमिथ्याकथयति॥ जननिष्ठानिष्ठाकलनपरिहारेकनिरतानसौमेषाद्विनापरिगणनयैवभ्रमयति॥ २६॥ अस्तथात
थ्यवादीदेवज्ञस्तथापिरुथातहचःश्रवणं॥ तथाहि॥ असुखमथसुखंवाकर्माणांपञ्चिवेत्तास्तेहहनिगतेमतेभुंजतेदेहभाजः॥ तदिहपुरत
एषप्राहमोहति॥ कश्चेत्कथयफलममीषमंततःकिततःस्यात्॥ २७॥ वि०॥ एहिकमुष्मिककमारभोपयोगिनो नोपालभेमहेतिज्योतिर्विदः॥ शृणुता
वत्॥ नदेवंनैपिन्यंचकर्मावसिध्यन्त्यत्रास्तिदेशेननुज्योतिषज्ञः॥ नतारानचारानवानांगृह्णाणानतिश्यादयोवायतस्तत्रबुद्ध्याः॥ २८॥
यच्चसमर्थितंमोहनिर्जकवचननिशमनंमुधेतितन्निपुणानभवेति॥ भानोःशीतकुरस्यवापिभुजग्रासेपुरोनिश्चितेतीर्थानामटनेजनस्यघ
वतेतापत्रयोच्चाटेन॥ इष्टेप्रागवधारितेसिधुतेतुष्टेअलाभोभवेत्तद्वेतुव्यसनेत्रतसरिहृतिःकर्तुंजपाद्यैःसमा॥ २९॥ अविश्रमश्चदे
टी०॥ १ अभिधायपसंकृता २ अनुभावसिद्धि ३ अहसिद्यन्यतमी ४ सत्कारः अनुमानं च ५ अग्निरधनंजयंवेति पृथगपि ६ परिणकः ७ सहकेतुभ्यां ॥ ॥ ॥

३०

वज्रवचनेषु अनुपपन्नः । वृद्धिहासौकुमुदसहृदः पुष्पवंतो परागः शुक्रादीनामुदयविलयावित्यमी सर्वदृष्टाः ॥ आविष्कुर्वन्त्यखिलवचनेषु
 त्रकुम्भीपुलाकन्यायान् ज्योतिर्नयगतिविद्वानि श्रुतमानभावं ॥ ३० ॥ इत्थं किल नीतिविदो विदुः ॥ विद्वैवज्ञां विबुधविधुरां भूपतिसभां मुखे
 श्रुत्या हीनमनुजपतिश्च न्ये च विषेयम् ॥ अनाचारान्द्वारानपहृरि कथं काव्यमपि च प्रवक्तुं त्वौ पेतं गुरुमपि स बुद्धिः परिहरेत् ॥ ३१ ॥ कु० ॥ अ
 स्त्ववमित्यन्यतो वीक्ष्य सोपहासं ॥ मिथ्यैष धैर्हृतमृषा कषायैरसत्त्वा लेख्यैरपथ्यार्थतैलैः ॥ वैद्यादुमेवं चितरुग्णवर्गाः पिचंडभांडं परिपूरयं
 ति ॥ ३२ ॥ किंच ॥ न धातोर्विज्ञानेन च परिचयो वैद्यकनयेन शोभाणां तत्त्वावगतिरपि नो वस्तुगुणधीः ॥ नथाप्येते वैद्याद्वितिरल्यंतो जडज
 नानसूक्ष्मल्यो भूत्वा च वस्तुहरं ते गदजुषाम् ॥ ३३ ॥ अपिच ॥ कषायैरुपुवासे श्वकृता मुल्लाघतानृणाम् ॥ निमेषधकृतां वैद्यानि वैद्यहरते ध
 नम् ॥ ३४ ॥ वि० ॥ वयस्य विधोपकारिषु वैद्येष्वेवं कलयेथाः ॥ पश्य ॥ मेस्ते दुःसहवेदना कबलिते मग्ने स्वरं तर्गं तस्मात्पाज्वरपावकेन च त
 नौतीते हृषीकर्मणा दूने बंधुजने कृतप्रलपने धैर्यं विधातुं पुनः कः शक्तः कलितो मय प्रशमनो वैद्यात्परो विद्यते ॥ ३५ ॥ किंच ॥ माबोधिवैद्यकम
 थापिमह्यमयेषु प्राप्तेषु यो भिषगिति प्रथितस्तमेव ॥ आकारयत्यखिलस्य विशेषदर्शी लोकोपितेन भिषगेषु न दृषणीयः ॥ ३६ ॥ कष्टमहेतु
 तोषकारेण्यगदं कूरं कृतमएव निर्विवेको लोकः दुष्टं द्विकवयः कथयति ॥ निर्वृत्ता ध्वरकृत्य त्रुत्विजमहोत्तीर्णा पगौ नाविकं युक्तां तं सभटं च
 सिद्धविजयोषोढारमाप्तस्थलः ॥ बह्वारवधूजने च कितवो निघृष्टतद्योवनो ध्वस्ता तं कचयश्चिकित्सकमपि हेष्टिप्रदेयार्थिनम् ॥ ३७ ॥ कु० ॥
 विमानमग्रतश्चालयन् ॥ अग्रतो बलोक्मसोपालंभं सरवे पश्या त्रकवीनामेषां शास्त्रैर्विप्रतिषिद्धां चर्यां ॥ श्रीनाथस्तवनानुरूपकवर्णावाणी म
 नोहारिणी कष्टं कवयः कर्तव्यं कुटिलस्थापालसात्कुर्वते ॥ दूरोपाहृतसारसं धवपषो देवाभिषेकोचितं संसेके विनियुजवस्तुमतयः शास्त्रा
 १ स्थालीपुलाकन्यायेन देशः २ रोगिवर्गः ३ उदरभांडं ४ धामयंतः ५ नीरोगता ६ मस्तके ७ मूत्रे ८ दुःखिते ९ शकटाश्वादिपालकं १० कृपणाः ११ नृपवर्णनपरां ॥ ॥

१-८
३१

कृष्णलस्यकिम् ॥३८॥ किंच ॥ स्तवद्वयनिवर्तके सति ह्यौ कविः सूक्तिभिः करोति वरवर्णिनी चरितवर्णनं गर्हितं ॥ अनीतिरवनीपतिर्वतश्चुनी
तनुमौक्तिः कैर्विभूषयति देवतामुकुटभागयोग्येयं ॥३९॥ वि० ॥ आंतरध्वांतरवयः कवयस्त्वग्रानाधिस्येव्यभकामेवचः कतिचिदफलाः सतु
लोककवीनां संत्येवान्यामधुरिपुकथसंस्तवात्कामदोग्ध्यः ॥ वित्तकामं भवतु विफले दत्तमश्रान्नियेभ्यः पात्रे दत्तैर्भवति हि धने धन्यता भूरिदा
तुः ॥४०॥ कल्याणं भगवत्कथा कथनतः काव्यविधातुः कवेस्तस्यैवांगतया क्वचित् चयतः शृंगारवीरादिकम् ॥ को दोषो भविता यदत्र कवि
ताशीलैः समाश्रीयते पंथाव्यासवसंधराश्रुतिभवाग्रंथादिषु हि दितः ॥४१॥ कृशा० नरस्तुतेर्विधातारो न वस्तुत इमेव ये ॥ श्लाघनीया इति
कवीन्शास्त्रो ध्वन्यो विनिंदति ॥४२॥ वि० ॥ धनचपलसकलपुरुषेषु धारणमिदं दूषणमविवेकिभिः कविष्वेव केवलं माधीयते ॥ यतः ॥
पद्यैर्हृद्यतमैस्तु वतिकवयः प्रायेण पृथ्वीपतीनन्येतास्तव ते वचोभिरचमत्कारैरसारैरेपि ॥ पद्यांभणशक्त्यशक्तिर्निहितो भेदः कवीनां भव
त्यन्येषां च परं नरस्तुतिरुतो दोषश्च सार्वत्रिकः ॥४३॥ क्षणमालोकासादरम् ॥ प्राचेतसव्यासपराशराद्याः प्राचः कवीद्राजयदं चितास्ते ॥ गोष्ठिन
वीनापिमहाकवीनां पूज्या गुणज्ञैर्भवनोपकर्त्री ॥४४॥ तथा हि ॥ माघश्चोरो मयूरो मुरारिपुरषरो भारविः सारविद्यः श्रीहर्षः कालिदासः कविरथ भवभू
त्या ब्रह्मो भाजराजः ॥ श्रीदेवी विडिमारव्यः श्रुतिमुकुटगुरुर्भल्लटो भट्टबाणः रव्याताश्चान्ये स्रबन्धादसुद्धहृतिभिर्विश्वमाल्हादयति ॥४५॥
परंतु ॥ संपन्निर्मदभावयोरनघयोः साहित्यपांडित्ययोः सामर्थ्यान्यजनोपकारकतयोः साम्राज्यदाक्षिण्ययोः ॥ औदार्यप्रियवादयोश्च कथयं
त्याचारविज्ञानयोः सामानाधिकरण्यमेव विबुधोत्तंसप्रशंसास्पदम् ॥४६॥ इदं चावधेयम् ॥ प्रणतचरणरेणुविष्णुचितौ शठमथनः सरसीमु
निःसभूतमधुरकविरितो परे च धन्याः कतिन पुनर्तिजगंति सूक्तिपूरैः ॥४७॥ कु० ॥ परतो विमानं प्रस्थाप्यार्चनोद्घुष्टां शैतानाग्रहिणः पुरु
षान्यदेते व्यर्थमेव न्यायग्रंथसततचित्तनेन विश्राम्यंति ॥ १०१ वसुंधराश्रुतिर्लक्षणया वल्मीकं तत्र भवो वल्मीकिः २ शास्त्रमार्गसंचारी ३ मदराहित्यं ४ दनशोडनं ॥

३१

तथाहि॥ कर्मब्रह्मविचारणां विजृह तो भोगापवर्गप्रलंघोषकंचनकंठशोषफलकंकुर्वत्यमीतार्किकः॥ प्रत्यक्षं न पुनरिति नापहरते पापानि पीड
च्छेदा व्याप्तिर्नो वति नैव पात्यनुमितिर्नो पक्षतारक्षति॥४८॥ किंच॥ हेतुः कोपविशिष्टधीरनुमितौ न ह्योन युग्यमरुत्वाच्चेनेति च मोहबादमुत्तरा
नैयायिकाश्चेदुधाः॥ मेषस्यांडमियत्यलंबलिभुजोदंताः कियंतस्तथेत्यवसेततचित्तने श्रमजुषो न स्युः कथपंडिताः॥४९॥ विशिष्यचतस्य श्रु
क्तार्किकस्य रीतिर्विवेकिनमुपहासास्पदं॥ शृणुतावत्॥ न जिघ्रत्साम्नायं स्पृशति न तदेगान्यपि सकृत्सुराणां नादत्तेन गणयति किंच स्मृति
गणम्॥ पठनशृङ्खलकं परपरिभवाथोक्तिभिरसौ न यत्पापुः सर्वे निहितपरलोकार्थयतनः॥५०॥ अपिच॥ प्रशुलैरस्तोकैः परिवित्तकृतकप्रक
रणाः परं वाचो वश्यान्कृतिपयपदौघान्विद्धतः॥ सभायां वाचाटाः श्रुतिकदुरतं तो घटपटान्नलज्जेतेमं दत्तं न्यमपितु जिह्वेति विबुधः॥५१
वि०॥ वयस्यविविधोपकारविधायकान्नैयायिकानमावमंस्थाः॥ शृणु॥ मोहैरुणहिविमलीकुरुते च बुद्धिं स्तुते च संस्तुतपदव्यवहारशक्तिं॥
शास्त्रांतराभ्यसनयोग्यतया युनक्ति तर्कश्रमोनतनुते किमिहोपकारम्॥५२॥ तथाहि॥ प्रायः काव्येर्गमितवयसः पाणिनीयांबुराशेः सारज्ञस्या
प्यपरिकलितन्यायशास्त्रस्य पुंसः॥ वातुरं भेदितुमनसं विवृणुमं कं सभायां प्रह्वानिब्रूमावति कियती पश्यकष्टमवस्थां॥५३॥ किंबहना॥ अ
परीक्षितलक्षणप्रमाणैरपरोमृष्टपदार्थसार्थतत्त्वैः॥ अप्रशीलुतजत्रयुक्तिजालैरलभेतरनधीतनर्कविद्यैः॥५४॥ निरूप्य॥ अद्भुतस्त्वैकपाशे
धिरमाधोयस्यवर्धकः॥ अक्षपादोतेमस्पृष्टस्त्वकलंकः कलानिधिः॥५५॥ पुनरालोच्य सश्लाघम्॥ ज्ञानान्धिरसिचरणः कर्णभक्षकश्च श्रीप
क्षिलोप्युदयनः सचवर्हमानः॥ गंगेश्वरः शशधरो ब्रह्मवश्च नव्याग्रंथैर्ब्रह्मैतद्वैतमेहदयोधकारं॥५६॥ क०॥ अपरत्रय्यो मयाने प्रस्थापयन् अथ
तो निरीक्ष्य सौपालेभं मीमांसकाः कतिचिदत्र मिलेति वेदप्रामाण्यसाधनकृतोपि न ते भिवंद्याः॥ ॥टी०॥ १ परमाणुसमुदायः २ व्याप्तिर्विशिष्टप
क्षधर्मताज्ञानविशिष्टः ३ पूर्वोक्तप्रतांशद्वयं ४ त्वगिन्द्रियप्रत्यक्षः ५ काकः ६ रुज्जते ७ अज्ञातपदार्थसमूहत्वे ८ जयमुक्ति ९ राहुः अज्ञाने च ॥

वे० द उहो पितोप्युपनिषद्विशेषशेषी ब्रह्मैवेनाभ्युपगतः पुरुषो नमोयैः ॥५७॥ विशिष्य च मीमांसकानां गोष्ठ्या विश्रुताः शबरादयः शबरादय इव मग
 ३२ वदन्तानां विनिन्दनीयाः ॥ ते मीमांसाशास्त्रलोकप्रसिद्धाः सर्वेषां सेहिरे नैव सत्ताम् ॥ चैतन्यस्यापन्तु देवतानां च कृत्विश्वेन श्वरं मन्यमाणाः ॥ ५८
 ॥ वि० ॥ सखे निखिलनिगमाश्च निर्धारणबद्धादरेषु मीमांसकेषु मास्मसन्त्येताः ॥ शृणु ॥ आदौ धर्मप्रमाणं विविधविधिभिदाशेषतां च प्रयुक्तिं
 वापर्याधिकारीतदनु बहुविधं चातिदेशं तथोक्तं ॥ बाधेनैवं प्रसंगेन यननयशतैः सम्यगालोचयद्गोभिन्नामीमांसकेभ्यो विदुः क्विभुविकेसादरं
 वेदरक्षां ॥ ५९ ॥ पश्यतावद्भगवत इव जैमिनिशासनं वैदिकेनैव निश्चिन्मणीयं ॥ नैकायिकावाननुशाब्दिकावात्रयीशिरः सुश्रमशास्त्रिणी वा ॥
 वादा हवे विभ्रति जैमिनीयन्यायोपरोधे सति मौनमुद्रां ॥ ६० ॥ यच्च मीमांसकेषु दोषोद्घाटने तदज्ञानतः ॥ भगवदनुभ्युपगम्य नैव तच्चैतन्यनिन्दव
 श्रेयसा ॥ कर्मश्रद्धावर्धकतत्त्वाधान्यप्रदर्शनायैव ॥ ६१ ॥ पुनरालोच्य स बहुमानं ॥ आगमरूपविचारिण्यधिकरणसदृशं शिषितविपक्षे ॥ सामिनि
 जैमिनियोगिन्यपरज्जतिहृदयमस्मदीयमिदम् ॥ ६२ ॥ शबरकुमारलगुरवो मेडनभवदेवपार्थसारथयः ॥ अन्ये विविधमान्याजयंति सत्राय
 माणा तत्रास्ते ॥ ६३ ॥ कृ० ॥ अस्ति विविमानमन्यतोगमयन्पाश्वतो हस्वासापहासं ॥ टिड्ढाणञ् हयसच्चुड्डं सिड्ढं सोस्ति पतस्रसिप्रथस्र
 थमिप्रस्रमस्रहसिचष्टनाष्टरतड्जशच्छेत्थचोत्थाट्टि ॥ लोणाव्योवलिहृदिरेचियचिभेदधाध्वदापळे चटैरित्यब्दानखिलान्नयतिकतिचि
 च्छब्दान्यठेतः कटून् ॥ ६४ ॥ किंचास्यैवाणि नि कीर्तिनैर्बहुतरैर्निष्पाद्यशब्दावलि वैकुण्ठस्तवमसम्पारचयितुं मिथ्याश्रमाः शब्दिकाः ॥ पक्षान्ने विवि
 धं श्रमेण विविधा पूपाग्रसूयान्वितं मेदाग्नीननु रूधते मितबलाना प्रातुमप्यक्षमान ॥ ६५ ॥ वि० ॥ त्रय्याभरणेषु वैष्णवकरणेषु भावान्मास्मकलयतु दोष
 शकैलं यत् ॥ कृतदुरितनिराकरणं व्याकरणं चतुरधीरधीयानः ॥ बुधगणगणनावसरं कनिष्ठिकायां परं जयति ॥ ६६ ॥ पार्तेन लेविष्णुपदापगायाः पासे
 जले चापिनयेवमाहं ॥ टी० १ प्रतीवपदार्थैः सहा विचार्यः २ स एव ब्रह्म इति ३ लोपं ४ बादपुष्टे ५ न्यायरूपे प्रतिबंधके ६ लोपं ७ लेशं ८ पातेन केनूति विपददपं ॥ ॥

आचक्षते शुद्धिमाप्रसूतेराचक्षतेरागमधोसजेच ॥६७॥ अपिच ॥ नृणामनभ्यस्तफणाभृदीशगिरांदुरापाबुधराजगोही ॥ अबुद्धचाप
 श्रुतिपद्धतीनां युद्धाक्षमेवोद्धततयोधुसार्था ॥६८॥ तथाहि ॥ नागीकृतव्याकरणोषधानामपटवंचाचिस्फगाहमास्ते ॥ कस्मिंश्चिदक्ते
 तुपदेकश्चिद्वैचरं वपुःखिद्यतिवेपतेच ॥६९॥ साक्षेपं ॥ कथं सखेशतकोटिपाणिनिगदितमेव व्याकरणमाद्रियं ते सतः ॥ वि० ॥ पाणि
 नीयमेव हि व्याकरणं प्रयोगौपयिकं प्रविशत्प्रतीतिकारणमिति तत्रैवादर्शः पंडितानां ॥ तथाहि ॥ सूत्रेपाणिनिबद्धं कलयन्पुरुषः समुहं
 विस्तृष्टं ॥ वर्णादीनां धर्मान् च ध्याविधिवत्प्रयुक्ते सौ ॥७०॥ इति विमानं अन्यतश्चालयन्पुरोवलोक्य सखेपुश्यां दसानर्थचापलेन विक्ता
 यमाणाभ्यायान् ॥ आकष्टमप्रदृष्टाः शिष्टा अपि वित्तचापलाविष्टाः ॥ अध्यापयंति वेदानां दायचिरायमासिमासिभूतिं ॥७१॥ वि० ॥ वयस्य
 मैवंवादीः ॥ नाध्यापयिष्यन्निगमान् श्रमेणोपाध्यायलोकायति शिष्यवर्गान् ॥ निर्वेदवाटं किल निर्वितानमुवीक्ष्य हंत तदा भविष्यत् ॥ क० ॥
 विरुद्धमिदं भाषितं यद्देवताये सति नृपज्ञाभ्युदयः स्यादिति ॥ वि० ॥ अवगच्छता वदेतद्विरुद्धमेव ॥ नाम्नायज्ञोत्तरवेयस्मिन्पञ्चमानेतया
 स्थितः ॥ तत्समागमतः सोपि नाम्नायज्ञो भवेन्न किम् ॥७२॥ क० ॥ पुनरन्यतो दृष्ट्वा सोपहासः ॥ पश्येतां राजसे विभक्त्युत्तमं कल्पं
 रव्यान्स्य दृष्ट्वा रव्यान्पुरुषान् ॥ नैषां सध्याविधिरिति ॥ नाम्नायज्ञोत्तरवेयस्मिन्पञ्चमानेतया
 नियतमशनं नापि निद्रावकाशौ न हौ लोकावधितुश्च भूताराजसेवापराणां ॥७३॥ वि० ॥ दुःसहं वा बहुजनपोषकाणां निन्दा ॥ अशु
 भपुषिकलावप्यप्रमत्ताः स्वधर्मादनुदिनमुपकारानाचरन्ते बुधानां ॥ बहुजनपरिपुष्टौ बह्वीसास्त एते तनुस्वरमपि हित्वा तन्वदेयज
 सेवां ॥७४॥ सर्वाणि दिव्यस्त्राण्यवलोक्य सोजलिबंधा ॥ कृशानुमुद्दिश्य ॥ गंगाद्वारीपरिचितं धिजगन्निदानं रंगादिधामसुचिरात्क
 टी ॥ १ वदेति २ जननादाभ्य ३ मरणोत्तर ४ धनुर्वेदः ५ इंद्रः ६ उपयोगी ७ वतन ८ न आन्नायज्ञ इति च्छेदः ९ नाममात्रेण सयज्ञः १० अशुभबहुले ॥ ॥

वि-द तस्मिन्निधानं विविधं स्वतो विशदमेव विलोकमानं वंदस्व वस्तुनमस्तु हराभिधानं ॥७५॥ कृ० नन्वत्र तृतीयचरणार्थो नमस्तु प्रोचते ॥ वि-
३३ लोचने विभो रस्य विख्याते पुष्पवत्तया ॥ सा स्मात्कुर्तुं स्फुटं सर्वशक्नोति सकथं हृदि ॥७६॥ वि० ॥ सूर्यचंद्रलोचनतया सचमत्कारं चक्रध-
रं स्तुवानाय तु पुष्पं नकुप्यामि ॥ शृणुतावदितं ॥ अयं स्तोत्रदसंप्रदायरसिकच्छ्रयः सहायः श्रियश्चित्तारत्नसपत्नवीक्षितलवश्चैव वि-
तो मायतं ॥ ये विविधेन विगात्रवाग्निमस्तुचाप्युष्णो शोभनेत्रवाक्कुश्रीवेण च मित्रवान् कुशलवत्प्रह्लादिभिः पुत्रवान् ॥७७॥ सत्वे संक्षिप्य व-
क्ष्यमाणो सारभूतमिदं मयं गृहाण ॥ भराः सुरावापशविः प्रह्लादनिदनीपाः पुरुषेण भुञ्जुना ॥ यतो पिदोषप्रचुरे जगद्विषये नमस्ते वीतुमु-
ष्णः कलावपि ॥७८॥ अभ्युपगम्य ॥ दाढ्याय मुणसमृद्धे दक्षिणभाषतिः समस्तवस्तूनां ॥ अस्माभिरुपनिविष्टा सिद्धिस्तस्यैव पूर्वपक्षोक्तिः
॥७९॥ इति सकलजनाप्रीतिरयं तौ श्रुतं तौ मधुमथनपवित्रं त्रसेवाकृतार्थौ ॥ अनुपस्थितदृढसरल्यो हं तयोर्धर्मसुरल्यो निजमुद नमगतां
निभरा नंदसादी ॥८०॥ सकलकुशलसिद्धौ सर्वदेवस्थलेषु ब्रजे तु भुवि विवृद्धि वत्सराद्युत्सवश्रीः ॥ अपगतभूरी गौरध्वराणां प्रयोगैरसि-
लं भूभकराणां मस्तु भद्रं हि जानाम ॥८१॥ जयतु जगति लक्ष्मणार्यपक्षाजयतु वचः श्रुतिमौलिदेशिकानां ॥ अस्तु निगमवर्त्मनिः सपत्नं ज-
तु चिरायमुशिरिंजनादी ॥८२॥ प्रकाशदोषप्रवरप्यमुष्मिन् ग्रंथे मदीये करुणानुब्रं धातु ॥ प्रसादं वतो न हृदी न वंदु परंतु विष्वावसंबतु संतः
॥८३॥ इति श्रीमच्चमतभेजनिबधनव्याख्यातृतातयज्ञभागिनेयवाजपेयसावेप्रह्लादो र्यामादिपञ्चत्रयं श्रौतौ भवदंष्ट्रप्याचार्य-
तुभूतवत्सवयमस्तु वतीरिधुनाथाचार्यदीक्षिततनयस्य श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिणः कृतौ निष्पुण्यादशः समाप्तः ॥ ॥ श्रुतं भवतु ॥ ॥
टी० १ सूर्यचंद्ररूपवत्तया पक्षे सिरोग विशेषवत्तया २ पृथक्पदं कर्म ३ अभ्युदयेच्छुना ४ आपयेतो ५ पुरोधाभिजः नक्षत्रं ६ किंतु निष्ठावसंसदशः सतु गुणमाहिना ७ ३३

वेद वाराणसीप्रसादस्यनियोगेनप्रयत्नतः॥काशीसंस्कृतमुद्रायामद्धितोयंशिलाक्षरैः॥१॥श्रीकाशाजामज्ञानवापाकपूर्वपाठकप्रमाण
३५ श्वनाथजीकेपासश्रीप्रभुतमहाराजशिवलालदुबेजीकेभकानमेकाशीसंस्कृतमुद्रायन्त्रमेलपीजिनकोलेनाहोयउन्हीनेइसकार्यकेसे
पादकबाधूवाराणसीप्रसादयाकचौरीगलीमेभाईप्रतापसिंहजीकेदुकानपरमिलेगी॥मितीचैत्रशुक्ल५रविवासरौसंवत्१९३१॥ ॥ ॥

॥ इति विष्णुगुणदर्शः समाप्तः ॥

